

ภาคผนวก ก แบบสอบถาม

เรื่อง "คุณภาพชีวิตหญิงตั้งครรภ์ ณ ศูนย์บริการที่เป็นมิตรสำหรับวัยรุ่นและเยาวชน จังหวัดพิษณุโลก"

ผู้วิจัย นางสาวอัจฉราพร เคราะห์ดี

นักศึกษาศาตราจารย์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

คำชี้แจง แบบสอบถามเรื่อง คุณภาพชีวิตของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น ณ ศูนย์บริการที่เป็นมิตรสำหรับวัยรุ่นและเยาวชน จังหวัดพิษณุโลก เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อใช้ประกอบการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ซึ่งมีวัตถุประสงค์ที่จะนำข้อมูลไปใช้เป็นแนวทางในการศึกษาคุณภาพชีวิตของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นในจังหวัดพิษณุโลก

แบบสอบถามชุดนี้ ต้องการใช้ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถาม เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการทำวิทยานิพนธ์เท่านั้น โดยไม่ได้ส่งผลกระทบต่อผู้ตอบแบบสอบถามแต่ประการใด และข้อมูลทั้งหมดของผู้ตอบแบบสอบถามจะถูกปกปิดเป็นความลับ ดังนั้น จึงขอความร่วมมือจากท่านในการตอบแบบสอบถามชุดนี้ ตามความเป็นจริงและตรงความคิดเห็นของท่านมากที่สุด โดยแบบสอบถามชุดนี้ แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการตั้งครรภ์

ส่วนที่ 3 ทัศนคติการเพิ่มเติมที่จัดหาให้หญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น

ส่วนที่ 4 แบบวัดคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลกชุดย่อ ฉบับภาษาไทย (WHOQOL-

BREF-THAI)

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

คำชี้แจง ให้กาเครื่องหมาย ✓ ในหรือบันทึกข้อความ หรือตัวเลขลงบน “.....”

1. อายุ (ระบุ)..... ปี

2. การศึกษา

1. ไม่ได้เรียน

2. กำลังศึกษา

2.1 ประถมศึกษา

2.2 มัธยมศึกษาตอนต้น

2.3 มัธยมศึกษาตอนปลายหรือปวช.

2.4 ปวส. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า

2.5ปริญญาตรี

2.6 อื่นๆ (ระบุ.....)

3. จบการศึกษาสูงสุด

3.1 ประถมศึกษา

3.2 มัธยมศึกษาตอนต้น

3.3 มัธยมศึกษาตอนปลายหรือปวช.

3.4 ปวส. อนุปริญญาหรือเทียบเท่า

3.5ปริญญาตรี

3.6 อื่นๆ (ระบุ.....)

3. ปัจจุบันท่านประกอบอาชีพ

1. ลูกจ้างเอกชน

2. รับจ้างทั่วไป

3. ค้าขาย

4. เกษตรกร

5. นักเรียน/นักศึกษา

6. ไม่ได้ประกอบอาชีพ

7. อื่นๆ (ระบุ.....)

4. ลักษณะงานของท่านเป็นรูปแบบใด

1. งานประจำ (ทำอย่างน้อย 5 วันต่อสัปดาห์)

2. งานชั่วคราวหรืองานกะ

3. ทำบ้างบางครั้ง

4. ไม่ทำเลย

5. สถานภาพสมรส

1. แต่งงานและจดทะเบียนสมรส

2. แต่งงานแต่ไม่ได้จดทะเบียนสมรส

3. ไม่ได้แต่งงานแต่ใช้ชีวิตคู่ด้วยกัน

4. ไม่ได้แต่งงานและแยกกันอยู่

5. อื่นๆ (ระบุ.....)

6. จำนวนเงินที่ท่านได้รับเฉลี่ยต่อเดือน (ระบุ)..... บาท
7. แหล่งค่าใช้จ่ายที่ใช้ประจำวัน ท่านได้มาจากแหล่งใด (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
☐ 1. การประกอบอาชีพของตนเอง	☐ 2. คู่รักหรือสามี
☐ 3. พ่อ/แม่ของตนเอง	☐ 4. พ่อ/แม่ของคู่รักหรือสามี
☐ 5. ญาติพี่น้อง	☐ 6. อื่นๆ (ระบุ.....)
8. อายุของคู่รักหรือสามีของท่าน (ระบุ)..... ปี
9. ความรับผิดชอบของคู่รักหรือสามีของท่าน คือ ข้อใด
☐ 1. ดูแลและรับผิดชอบต่อท่านอย่างต่อเนื่อง	☐ 2. ดูแลและรับผิดชอบต่อท่านเป็นครั้งคราว
☐ 3. ไม่ดูแลและรับผิดชอบต่อท่านเลย	☐ 4. อื่นๆ (ระบุ.....)
10. การประกอบอาชีพของคู่รักหรือสามีของท่าน คือ ข้อใด
☐ 1. ลูกจ้างเอกชน	☐ 2. รับจ้างทั่วไป
☐ 3. ค้าขาย	☐ 4. เกษตรกร
☐ 5. นักเรียน/นักศึกษา	☐ 6. ข้าราชการ
☐ 7. ไม่ได้ประกอบอาชีพ	☐ 8. อื่นๆ (ระบุ.....)
11. รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของคู่รักหรือสามีของท่าน (ระบุ).....บาท
12. ลักษณะการอยู่อาศัยของท่านในปัจจุบัน (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
☐ 1. อยู่กับบิดามารดาของตนเอง	☐ 2. อยู่กับบิดามารดาของคู่รักหรือสามี
☐ 3. อยู่กับคู่รักหรือสามี	☐ 4. อยู่กับญาติพี่น้อง
☐ 5. อยู่กับเพื่อน	☐ 6. อยู่ตามลำพัง
☐ 7. อื่นๆ (ระบุ.....)	

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการตั้งครรภ์

1. ขณะนี้ท่านมีอายุครรภ์เท่าไร (ระบุ)..... เดือน
2. ท่านเคยตั้งครรภ์มาแล้วกี่ครั้ง (ระบุ)..... ครั้ง
3. ปัจจุบันเป็นครรภ์ที่เท่าไร (ระบุ).....
4. ท่านเคยแท้งบุตรมาแล้วกี่ครั้ง (ระบุ)..... ครั้ง
5. ท่านเคยคลอดบุตรมาแล้วกี่ครั้ง (ระบุ)..... ครั้ง
6. ท่านมีบุตรคนแรกเมื่ออายุกี่ปี (ระบุ)..... ปี
7. สาเหตุที่นำไปสู่การตั้งครรภ์ของท่าน

☐ 1. ต้องการมีบุตรไว้สืบสกุล	☐ 2. ต้องการผูกมัดฝ่ายชายให้รับผิดชอบ
☐ 3. ไม่มีความรู้ในการป้องกัน/คุมกำเนิด	☐ 4. ไม่ได้ป้องกัน/คุมกำเนิด
☐ 5. เกิดความผิดพลาดในการคุมกำเนิด	☐ 6. อื่นๆ (ระบุ.....)
8. ท่านเคยกระทำการใดๆ เพื่อมุ่งหวังให้แท้งบุตรหรือไม่

☐ 1. ไม่เคย	☐ 2. เคย จำนวนครั้ง..... ด้วยวิธี.....
------------------------------------	---

 สาเหตุที่ทำแท้ง

☐ 2.1 พ่อ/แม่ให้ทำแท้ง	☐ 2.2 ญาติให้ทำแท้ง
☐ 2.3 คู่รัก/สามีให้ทำแท้ง	☐ 2.4 ตัดสินใจเอง
☐ 2.5 อื่นๆ (ระบุ.....)	
9. ขณะตั้งครรภ์ท่านไปฝากครรภ์หรือไม่

☐ 1. ไม่ได้ฝากครรภ์ เหตุผล (ระบุ)
☐ 2. ฝากครรภ์ ครั้งแรกเมื่ออายุครรภ์(ระบุ)เดือน

 การพบแพทย์

☐ 2.1 ไปพบแพทย์ทุกครั้ง
☐ 2.2 ผิดนัดแพทย์ สาเหตุ (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
☐ 2.2.1 ลืม
☐ 2.2.2 ไม่มีผู้พาไป
☐ 2.2.3 ไม่มีค่าใช้จ่าย
☐ 2.2.4 อื่นๆ (ระบุ.....)

ส่วนที่ 3 สวัสดิการเพิ่มเติมที่จัดหาให้หญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น

1. ท่านทราบการเข้าถึงสิทธิสวัสดิการขั้นพื้นฐานอะไรบ้าง

- 1.1 บริการให้คำปรึกษาทางโทรศัพท์/เจ้าหน้าที่
- 1.2 บริการสถานแรกรับ/สถานสงเคราะห์
- 1.3 เงินสงเคราะห์ช่วยเหลือครอบครัว
- 1.4 สิทธิหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า
- 1.5 ยุติการตั้งครรภ์ โดยแพทย์
- 1.6 การจัดหาครอบครัวอุปถัมภ์
- 1.7 การฝึกทักษะอาชีพและการจัดหางาน
- 1.8 การเข้ารับการศึกษาต่อในระบบ/นอกระบบ
- 1.9 อื่นๆ (ระบุ.....)

2. ท่านต้องการความช่วยเหลือหรือการสนับสนุนเพิ่มเติมหรือไม่

- 1. ไม่ต้องการ
- 2. ต้องการ
 - 2.1 ค่าใช้จ่าย เงินสงเคราะห์ช่วยเหลือครอบครัว
 - 2.2 ค่าเดินทางมารับบริการทางการแพทย์
 - 2.3 การบริการจัดหางาน
 - 2.4 ทุนประกอบอาชีพ
 - 2.5 การศึกษาต่อ
 - 2.5.1 ในระบบ
 - 2.5.1 นอกระบบและตามอัธยาศัย
 - 2.6 อื่นๆ (ระบุ.....)

ส่วนที่ 4 แบบวัดคุณภาพชีวิตขององค์การอนามัยโลกชุดย่อ ฉบับภาษาไทย (WHOQOL-BREF-THAI)

คำชี้แจง ข้อคำถามต่อไปนี้จะถามถึงประสบการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งของท่าน ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา ให้ท่านสำรวจตัวท่านเอง และประเมินเหตุการณ์หรือความรู้สึกของท่าน แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องคำตอบที่เหมาะสมและเป็นจริงกับตัวท่านมากที่สุด โดยคำตอบมี 5 ตัวเลือก คือ

- ไม่เลย (1) หมายถึง ท่านไม่มีความรู้สึกเช่นนั้นเลยรู้สึกไม่พอใจมากหรือรู้สึกแย่มาก
เล็กน้อย (2) หมายถึง ท่านมีความรู้สึกเช่นนั้นนานๆครั้งรู้สึกเช่นนั้นเล็กน้อยรู้สึกไม่พอใจหรือรู้สึกแย่น้อย
ปานกลาง (3) หมายถึง ท่านมีความรู้สึกเช่นนั้นปานกลางรู้สึกพอใจระดับกลางๆหรือรู้สึกแยระดับกลางๆ
มาก (4) หมายถึง ท่านมีความรู้สึกเช่นนั้นบ่อยๆ รู้สึกพอใจหรือรู้สึกดี
มากที่สุด (5) หมายถึง ท่านมีความรู้สึกเช่นนั้นเสมอรู้สึกเช่นนั้นมากที่สุดหรือรู้สึกว่าสมบูรณ์ รู้สึกพอใจมาก รู้สึกดีมาก

ข้อที่	ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา	ระดับการรับรู้				
		ไม่เลย (1)	เล็กน้อย (2)	ปานกลาง (3)	มาก (4)	มากที่สุด (5)
1	ท่านพอใจกับสุขภาพของท่านในตอนนี้อย่างไร					
* 2	การเจ็บปวดตามร่างกาย เช่น ปวดหัว ปวดท้อง ปวดตามตัวทำให้ท่านไม่สามารถทำในสิ่งที่ต้องการมากนักเพียงใด					
3	ท่านมีกำลังเพียงพอที่จะทำสิ่งต่างๆ ในแต่ละวันไหม (ทั้งเรื่องงานหรือการดำเนินชีวิตประจำวัน)					
4	ท่านพอใจกับการนอนหลับของท่านมากนักเพียงใด					
5	ท่านรู้สึกพึงพอใจในชีวิต (เช่น มีความสุข ความสงบ มีความหวัง) มากน้อยเพียงใด					
6	ท่านมีสมาธิในการทำงานต่างๆ ดีเพียงใด					
7	ท่านรู้สึกพอใจในตนเองมากนักเพียงใด					
8	ท่านยอมรับรูปร่างหน้าตาของตัวเองได้ไหม					
* 9	ท่านมีความรู้สึกไม่ดี เช่น รู้สึกเหงา เศร้า หดหู่ สิ้นหวัง วิตกกังวล บ่อยแค่ไหน					

ข้อที่	ในช่วง 2 สัปดาห์ที่ผ่านมา	ระดับการรับรู้				
		ไม่ เลย (1)	เล็ก น้อย (2)	ปาน กลาง (3)	มาก (4)	มาก ที่สุด (5)
10	ท่านรู้สึกพอใจมากน้อยแค่ไหนที่สามารถทำอะไรๆ ผ่านไปได้ ในแต่ละวัน					
* 11	ท่านจำเป็นต้องไปรับการรักษาพยาบาลมากน้อยเพียงใด เพื่อที่จะทำงานหรือมีชีวิตอยู่ในแต่ละวัน					
12	ท่านพอใจกับความสามารถในการทำงานได้อย่างเคยทำมามากน้อย เพียงใด					
13	ท่านพอใจต่อการผูกมิตรหรือเข้ากับคนอื่น อย่างที่ผ่านมาแค่ไหน					
14	ท่านพอใจกับการช่วยเหลือที่เคยได้รับจากเพื่อนๆ แค่ไหน					
15	ท่านรู้สึกว่าชีวิตมีความมั่นคงปลอดภัยดีไหมในแต่ละวัน					
16	ท่านพอใจกับสภาพบ้านเรือนที่อยู่ตอนนี้มากน้อยเพียงใด					
17	ท่านมีเงินพอใช้จ่ายตามความจำเป็นมากน้อยเพียงใด					
18	ท่านพอใจที่จะสามารถไปใช้บริการสาธารณสุขได้ ตามความจำเป็นเพียงใด					
19	ท่านได้รู้เรื่องราวข่าวสารที่จำเป็นในชีวิตแต่ละวันมากน้อยเพียงใด					
20	ท่านมีโอกาสได้พักผ่อนคลายเครียดมากน้อยเพียงใด					
21	สภาพแวดล้อมต่อสุขภาพของท่านมากน้อยเพียงใด					
22	ท่านพอใจกับการเดินทางไปไหนมาไหนของท่าน (หมายถึง การคมนาคม) มากน้อยเพียงใด					
23	ท่านรู้สึกว่าชีวิตท่านมีความหมายมากน้อยแค่ไหน					
24	ท่านสามารถไปไหนมาไหนด้วยตนเองได้ดีเพียงใด					
25	ท่านพอใจในชีวิตทางเพศของท่านแค่ไหน ? (ชีวิตทางเพศ หมายถึง เมื่อเกิดความรู้สึกทางเพศแล้ว ท่านมีวิธีจัดการทำให้ผ่อนคลายลงได้ รวมถึง การช่วยตัวเอง หรือ การมีเพศสัมพันธ์)					
26	ท่านคิดว่าท่านมีคุณภาพชีวิต (ชีวิตความเป็นอยู่) อยู่ในระดับใด					

ภาคผนวก ข แนวทางการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview)

เรื่อง “คุณภาพชีวิตหญิงตั้งครรภ์ ณ ศูนย์บริการที่เป็นมิตรสำหรับวัยรุ่นและเยาวชน จังหวัดพิษณุโลก”

ผู้วิจัย นางสาวอัจฉราพร เคราะห์ดี

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

คำชี้แจง

1. แนวทางการสัมภาษณ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาข้อมูลทั่วไปของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นและอธิบายคุณภาพชีวิตของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น จังหวัดพิษณุโลก
2. เนื่องจากข้อมูลเหล่านี้กระทบต่อความเป็นส่วนตัวของเจ้าของข้อมูล การสัมภาษณ์นี้จะเป็นการสัมภาษณ์แบบปิด และจะไม่เปิดเผยตัวผู้ให้ข้อมูล

คำถามหลัก

1. ภาวะการตั้งครรภ์ของท่านขณะนี้เป็นอย่างไ

คำถามรอง

1. คุณภาพชีวิตด้านร่างกาย
 - 1.1 ท่านมีอาการปวดหัว ปวดท้อง ปวดตามตัว ทำให้ท่านไม่สามารถทำในสิ่งที่ต้องการหรือไม่
 - 1.2 ท่านสามารถประกอบกิจวัตรประจำวันได้ปกติหรือไม่เพียงใด
 - 1.3 ท่านสามารถนอนหลับพักผ่อนได้อย่างเพียงพอ มากน้อยเพียงใด และอย่างไร
2. คุณภาพชีวิตด้านจิตใจ
 - 2.1 ท่านมีความรู้สึกพึงพอใจในชีวิต มีความสุข ความสงบ มีความหวังในชีวิตเพียงใด
 - 2.2 ท่านมีสมาธิในการประกอบกิจวัตรประจำวันหรือการทำงานได้มากน้อยเพียงใด
 - 2.3 ท่านมีความรู้สึกพอใจในตนเองหรือไม่มากน้อยเพียงใด
 - 2.4 ท่านมีความรู้สึกพึงพอใจถึงการเปลี่ยนแปลงทางที่เกิดขึ้นมากน้อยเพียงใด และอย่างไรบ้าง
 - 2.5 ท่านมีความรู้สึกไม่ดี เช่น รู้สึกเหงา เศร้า หดหู่ สิ้นหวัง วิตกกังวล หรือไม่ และท่านคิดว่ามีสาเหตุมาจากอะไรบ้าง
3. คุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพสังคม
 - 3.1 ท่านสามารถพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดกับบุคคลรอบข้าง เช่น พ่อแม่ คู่รัก หรือเพื่อน ได้มากน้อยเพียงใด และอย่างไร
 - 3.2 ท่านได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลรอบข้าง มากน้อยเพียงใด และอย่างไร
 - 3.3 สัมพันธภาพระหว่างท่านกับคู่รักหรือสามี เป็นอย่างไรบ้าง
4. คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม
 - 4.1 ท่านรู้สึกว่ามีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตมากน้อยเพียงใด และอย่างไร
 - 4.2 ท่านมีความรู้สึกพึงพอใจกับสภาพที่อยู่อาศัยหรือการดำรงชีวิตในปัจจุบันเพียงใด อย
 - 4.3 ท่านมีปัญหาทางด้านเศรษฐกิจหรือการเงินเพื่อใช้ในการชีวิตประจำวันเพียงใด
 - 4.4 ท่านทราบการเข้าถึงสิทธิการได้รับบริการทางสังคม/สวัสดิการขั้นพื้นฐานอะไรบ้าง และท่านคิดว่ามีปัญหาหรือข้อจำกัดในการเข้าถึงบริการดังกล่าวหรือไม่ เพราะอะไร

4.5 ในขณะที่ตั้งครุฑท่านได้รับข่าวสารหรือคำแนะนำเรื่องความรู้และการปฏิบัติตน ในระหว่างการตั้งครุฑจากแหล่งใดบ้าง และท่านคิดว่าจะนำความรู้หรือคำแนะนำที่ได้รับมา ปฏิบัติใช้หรือไม่ อย่างไร

4.6 ปัจจุบันสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยของท่านดีหรือไม่ดีต่อสุขภาพท่านอย่างไร

4.7 ท่านสามารถเดินทางคมนาคมไปยังสถานที่ต่างๆ ได้อย่างสะดวกปลอดภัย มากน้อยเพียงใด

ภาคผนวก ค การประเมินความถูกต้องของแบบสอบถามโดยผู้เชี่ยวชาญ

เรื่อง "คุณภาพชีวิตหญิงตั้งครรภ์ ณ ศูนย์บริการที่เป็นมิตรสำหรับวัยรุ่นและเยาวชน จังหวัดพิษณุโลก"

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อ	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม คะแนน $\sum R$	IOC = $\frac{\sum R}{N}$	ผลพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	1	0	1	2	0.666666667	ใช้ได้
2	1	-1	1	1	0.333333333	ปรับปรุง
3	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4	1	0	0	1	0.333333333	ปรับปรุง
5	1	1	1	3	1	ใช้ได้
6	1	1	1	3	1	ใช้ได้
7	1	1	1	3	1	ใช้ได้
8	0	0	1	1	0.333333333	ปรับปรุง
9	1	1	1	3	1	ใช้ได้
10	1	0	1	2	0.666666667	ใช้ได้
11	1	1	1	3	1	ใช้ได้
12	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ส่วนที่ 2 ข้อมูลการตั้งครรภ์

ข้อ	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวม คะแนน $\sum R$	IOC = $\frac{\sum R}{N}$	ผลพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	0	1	1	2	0.666666667	ใช้ได้
2	1	1	1	3	1	ใช้ได้
3	1	1	1	3	1	ใช้ได้
4	1	1	1	3	1	ใช้ได้
5	1	1	1	3	1	ใช้ได้
6	1	1	1	3	1	ใช้ได้
7	1	1	1	3	1	ใช้ได้
8	1	1	1	3	1	ใช้ได้
9	1	1	1	3	1	ใช้ได้

ส่วนที่ 3 สวัสดิการเพิ่มเติมที่จัดหาให้หญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น

ชื่อ	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ			ผลรวมของ คะแนน $\sum R$	$IOC = \frac{\sum R}{N}$	ผลพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	1	1	1	3	1	ใช้ได้
2	1	1	1	3	1	ใช้ได้

การสร้างรหัสเริ่มต้นจากข้อมูลดิบ

การสกัดข้อมูล (data extract)	รหัสเริ่มต้น (Initial codes)
“ปวดขาอะ ปวดหลัง และมีอาการง่วง ตอนนั่งนานๆ ค่ะ ก็ไม่มากนักคะ เพราะว่าปวดนิดเดียว ยังใช้ชีวิตได้ปกติ” (A01, ผู้ให้สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2556)	มีอาการปวดขา ปวดหลัง อาการง่วงนอน ขณะตั้งครรภ์
“ก็จะช่วยแม่ล้างจาน แล้วยัง...พับผ้าอะ” (A01, ผู้ให้สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2556)	ความสามารถในการประกอบกิจวัตร ประจำวันได้ปกติ
“มันก็จะหลับมีอาการอยากนอนตลอดค่ะ ยังพักผ่อนได้ปกติ” (A01, ผู้ให้สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2556)	การนอนหลับพักผ่อนได้อย่างเพียงพอ
“หมอเขาก็จะนัด 20 วันครั้งนึงคะก็มีตรวจครรภ์ แล้วบางครั้งก็ฉีดยา แล้วยังให้ยามากิน” (A01, ผู้ให้สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2556)	การเข้ารับบริการทางการแพทย์ ขณะตั้งครรภ์
“ก็ไปฝากครรภ์ที่คลินิกและก็จะไปคลอดที่โรงพยาบาล พุทอะ ใช้บัตรสามสิบบาท แต่อาจจะมีความห่วงด้วยสักประมาณ 2 คีน คีนละ 300 บาท” (A01, ผู้ให้สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2556)	1. การเข้าถึงสิทธิหลักประกันสุขภาพ ถ้วนหน้า 2. การวางแผนการคลอดบุตร
“ว่าจะเรียนต่ออกคน. พอจบก็จะไปต่อราชภัฏเสาร์ อาทิตย์ เหมือนกับว่าตอนนี้ดิฉันไปปีนึง ก็จะเสียเวลาไปแล้วปีนึง แล้วยังไปต่อราชภัฏเสาร์อาทิตย์จะได้มีเวลาเลี้ยงน้อง” (A01, ผู้ให้สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2556)	1. การวางแผนทางด้านการศึกษาต่อในอนาคต 2. วางแผนการเลี้ยงดูบุตร
“กลัวแม่ กลัวพ่อ ก็รู้ออน...พอหนูรู้หนูก็บอกเขา แต่ทางแฟนไปบอกพ่อแม่เขาก่อน” (A01, ผู้ให้สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2556)	ความรู้สึกไม่ดี กลัวการถูกตำหนิจาก ผู้ปกครอง

การสกัดข้อมูล (data extract)	รหัสเริ่มต้น (Initial codes)
<p>“ก็จะมีกะคุณพ่อ คุณแม่ เพื่อนบ้าน เราก็จะถามว่า ปวดท้องมันเป็นยังไงแต่ก็มีวิตกกังวลเรื่องคลอดบ้างคะ กับน้ำค่ะ อย่างกะแม่ ก็ถามแม่ แม่ก็บอกว่า คลอด ยังไง เจ็บท้องยังไง แม่บอกว่าไม่รู้คลอดมันเป็นยังไง แม่ไม่รู้ว่าจะปวดท้องมันเป็นยังไงที่ว่าตอนแม่คลอด แม่ปวดท้องเหมือนถ่าย น้ำเดินทางออกมา เอาเท้า ออกมา ก็รู้ว่าเป็นแค่นั้นไม่รู้ว่าจะจริง ๆ จัง ๆ เขาปวด กันแค่นั้น ท้องอะ แม่บอกว่าให้ไปถามป้า ป้าก็บอกว่า ให้ไปถามโรงพยาบาลนั่น” (A01, ผู้ให้สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2556)</p>	<p>1. การพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคลรอบข้าง 2. ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการคลอด</p>
<p>“เมื่อวานก็มีเพื่อนมาเยี่ยม 2 คน อีกคนเป็นทอมๆ เพื่อนก็จะโทรหากัน มาเยี่ยมกัน ก็จะไม่มีทั้งกัน ตอนแรกที่บ้านตกลงกับท่านรองว่าให้เรียนต่อที่บ้านได้ พอดีเขาไปประชุมกัน แล้วครูเขาก็บอกมาให้โอกาสเด็ก คนนี้ ก็จะมีเด็กท้องไปตลอด ท่านรองเขาก็ว่ามีครูบางคนเขาไม่เห็นด้วยอย่างนี้ แต่ก็ไม่ได้โทษโรงเรียนหรอก เราก็ผิดแต่ทางบ้านรับได้หมด ถ้าไม่ได้เรียนก็ไม่เป็นไร แต่ท่านรองบอกว่าให้ดริอปไว้ก่อนก็เลยบอกว่าถ้าดริอปไว้ก่อนแล้วไปเรียนกับรุ่นน้องมันก็เหมือนไม่สนิทแล้ว ไม่มีเพื่อน แม่ก็คุยกับน้องเขาอีกคนที่เป็นครู กศน. ว่าเขาให้รอเป็นเทอมสอง ท่านรองก็จะโทรมาหาว่า เครียดไหม ก็ตอบไปว่าไม่เครียด หนูไม่ได้โทษโรงเรียน อาจารย์ ก็เหมือนกับที่เราผิด เราจะไปโทษโรงเรียน ก็ไม่ได้” (A01, ผู้ให้สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2556)</p>	<p>การได้รับกำลังใจ ความช่วยเหลือจากเพื่อนและคุณครู</p>

การสกัดข้อมูล (data extract)	รหัสเริ่มต้น (Initial codes)
<p>“ก็เมื่อก่อนหน้านี้มีคนมาพูดว่าแม่มีลูกสาวคนเดียวระวัง หลุดมือ ระวังพลาดนะยังงี้ แม่หนูเลยพูดไปเลยว่า โอ๊ย! ไม่กลัวหรอก ไหนจะต้องเลี้ยงลูกอีก เลี้ยงหลาน อีก ลูกเขยอีก แม่ก็พูดไปแบบนั้น เราก็คิดว่าเราไม่เคย ไปว่าใคร เขาก็เลย ว่าไม่รู้ว่าจะมาว่าอะไรมันเพราะมัน ก็พูดของมันแบบนี้ แม่เขาก็จะพูดไปยั้งันตลอดเวลา ใครถาม” (A01, ผู้ให้สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2556)</p>	<p>ผลกระทบจากการตั้งครรภ์</p>
<p>“ตอนแรก แม่เขาก็บอกว่าเรื่องอนาคตลูกไปเลยไป ตรวจหาไอ้ตัวนี้ ไอ้ตัวเล็กพบว่ามีแขน มีขาแล้ว แต่ถ้ามันยังเป็นก้อนเลือด ก็ได้ปรึกษาคุณหมอแล้วว่า ถ้ายังเป็นก้อนเลือดก็เท่ากับว่าเรายังเห็นอนาคตไป เพราะปรึกษาหมอที่โรงพยาบาลบอกว่าให้เรียนให้จบแล้ว จะไปเรียน อยู่ที่ไหน...ที่ห้องฟีนอะ คุณหมอก็กี่จะฝากให้ แล้วคือบรจเลยไง อันนี้พอมาเป็นยังงี้ก็ไปปรึกษาเขา เขาก็แนะนำว่าถ้ายังเล็ก ถ้าเป็นก้อนเลือด คุณหมอมือที่วรับทำเขาก็จะทำให้ แต่อันนี้เป็นตัวมาแล้ว เป็นคนแล้วไง อ้อ! เป็นหมอที่โรงพยาบาลอะคะ เราไปปรึกษาเขาก็ให้คำแนะนำ เขาก็บอกว่ามันบาป เขาไม่แนะนำให้เราทำหรอกคุณหมอมืออะ พยาบาลเขาก็บอกว่าอย่าทำเลย ให้อ่านเรื่องเรียนเนี่ยเดี๋ยวเขาก็ออกมาแล้วก็เรียนต่อได้” (A01, ผู้ให้สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2556)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. การถูกปฏิเสธการยุติการตั้งครรภ์จากบุคลากรทางการแพทย์ 2. การได้รับคำแนะนำจากบุคลากรทางการแพทย์ 3. การรับรู้ถึงบาปบุญคุณโทษจากการยุติการตั้งครรภ์
<p>“แต่คุณพ่อเขาก็เห่ออยู่อะนะ เขาก็คัดค้านหัวทิ่มดินเลย ว่าไม่ให้ทำจะเลี้ยงเอง เขาไม่ยอมหรอก บอกงี้ ให้แม่ไปหาตรงไหนแกก็ไม่ยอม เพราะทางบ้านก็ไม่ได้สนับสนุนแต่ก็พลาดไปแล้ว เขาก็คงไม่ยอมซ้ำเติม คงอยากให้ออกาสใหม่” (A01, ผู้ให้สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2556)</p>	<p>การได้รับแรงสนับสนุนให้ประกอบ การตั้งครรภ์จากครอบครัว</p>

การสกัดข้อมูล (data extract)	รหัสเริ่มต้น (Initial codes)
“เขาก็บอกพ่อแม่ ทางโน้นเขาก็รับผิดชอบดี เขาก็ช่วยดูแลอย่างดี เขาก็เครียดนะ ตอนแรกก็เรียนกันคนละที่ แล้วเขาก็ย้ายมา” (A01, ผู้ให้สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2556)	1. การได้รับการดูแลเอาใจใส่จากครูรักหรือสามี 2. การได้อยู่กับครูรักหรือสามี
“ก็ยังไม่มีความใช้จ่ายอะไรเพิ่มเติม แม่ก็จะช่วยออกให้ช่วยกันซื้อ ปากี่ซื้อ ใครมาเยี่ยมก็จะซื้อให้ อย่างน้อยเนี่ยแม่ก็บอกว่าให้กินนมถึงอายุ 6 เดือน ก็รู้สึกกลัวนะ ค่ะตอนที่เขามาแล้วว่าตอนผ่าออก แล้วก็กังวลตอนที่รู้ว่าต้องแล้วยังเรียนอยู่ ว่าจะเรียนยังไง หรือไปต่อที่ไหน” (A01, ผู้ให้สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2556)	1. การได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลรอบข้าง 2. ความรู้สึกกลัว วิตกกังวลเกี่ยวกับการคลอดและการเรียน
“ก็คือคุณแม่ค่ะ แต่พลาด ใส่ถุงยางอนามัยเอา แต่หนูก็ไม่ทราบเหมือนกันว่าเกิดจากอะไร เพราะก่อนหน้านี้ก็คุมแบบนี้ค่ะ” (A01, ผู้ให้สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2556)	ขาดความรู้ในการคุมกำเนิดอย่างถูกวิธี
“หมอเขาบอกว่าจะฉีดยาคุมให้ค่ะ คุณแม่ก็บอกว่าจะให้ฉีดค่ะ เพราะกินยาคุมจะไม่มีน้ำมัน ถ้าฉีดจะมีน้ำมัน” (A01, ผู้ให้สัมภาษณ์, 14 กันยายน 2556)	วางแผนการคุมกำเนิด
“กะแฟนถ้าเขามีเขาก็ให้ ปกติจะให้ทุกเดือน” (A02, ผู้ให้สัมภาษณ์, 21 กันยายน 2556)	การได้รับความช่วยเหลือทางการเงินจากครูรักหรือสามี
“ก็จะเครียดเรื่องค่าใช้จ่าย เพราะส่วนใหญ่จะเป็นแม่ที่รับผิดชอบ” (A02, ผู้ให้สัมภาษณ์, 21 กันยายน 2556)	เครียดเรื่องค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น
“ก็กับคุณแม่ ก็จะมีอาจารย์ที่ปรึกษาคอยให้กำลังใจ แล้วก็รองผอ.คนเก่า” (A02, ผู้ให้สัมภาษณ์, 21 กันยายน 2556)	1. สัมพันธภาพส่วนบุคคล 2. การได้รับกำลังใจจากบุคคลรอบข้าง

การสกัดข้อมูล (data extract)	รหัสเริ่มต้น (Initial codes)
“ก็รู้สึกว่ามันจะเยอะ การเรียน...(ครุ่นคิด) การเรียนก็ต่ำลง คิดว่าถ้าไม่ได้ตั้งครรภก็น่าจะเรียนได้ดีกว่านี้ เพราะมีเวลาอ่านหนังสือ” (A02, ผู้ให้สัมภาษณ์, 21 กันยายน 2556)	ความรู้สึกถึงการเปลี่ยนแปลงทางด้านผล การเรียน
“เพื่อนก็ให้กำลังใจดี...ก็จะคอยให้กำลังใจกันมากกว่า เพื่อนก็จะมีบ้างที่คอยช่วยเหลือเรื่องการบ้าน ก็จะคอยระวังเวลาเดิน” (A02, ผู้ให้สัมภาษณ์, 21 กันยายน 2556)	การได้รับกำลังใจ และความช่วยเหลือจากเพื่อน
“ไม่ได้อยู่ด้วยกัน แฟนมา แฟนจะมาหาวันเสาร์...เขาก็ยังดีเหมือนเดิมค่ะ ก็มีมาหาบ่อยขึ้น... เขาก็ไม่ค่อยมีบทบาทเท่าไร ก็ไม่ค่อย เพราะไม่ได้อยู่ด้วยกันทุกวัน ไม่ค่อยได้คุยกัน” (A02, ผู้ให้สัมภาษณ์, 21 กันยายน 2556)	ได้รับการดูแลและรับผิดชอบจากคู่รัก หรือสามี
“ก็อยู่ที่บ้านก็ปลอดภัยดี” (A02, ผู้ให้สัมภาษณ์, 21 กันยายน 2556)	ความรู้สึกมั่นคงปลอดภัยในที่อยู่อาศัย
“เวลาไปหาหมอก็จะไม่เสียค่ะ เพราะใช้บัตรทอง” (A02, ผู้ให้สัมภาษณ์, 21 กันยายน 2556)	การเข้าถึงสิทธิหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า
“ก็ไปรถมอเตอร์ไซด์ค่ะ” (A02, ผู้ให้สัมภาษณ์, 21 กันยายน 2556)	การเดินทางไปพบแพทย์
“ก็จะเรียนต่อที่เดิมให้จบ อืม...ถ้าเรียนจบแล้วหนูอยากสอบสาธารณสุข เรียนมหาลัยไม่ก็วิดัลย์ สาธารณสุขหนูชอบอะ เห็นแม่ทำงานที่โรงพยาบาลมาตั้งแต่เด็กแล้ว อยากเป็นพยาบาล แต่ว่ามันยากอะที่วิทยาลัยชนนี้ แต่ต้องพยายาม คิดว่าจะเรียนให้ดีกว่าเดิม” (A02, ผู้ให้สัมภาษณ์, 21 กันยายน 2556)	การวางแผนด้านการศึกษาต่อ

การสกัดข้อมูล (data extract)	รหัสเริ่มต้น (Initial codes)
"คือเราไม่ได้คุมคะ" (A02, ผู้ให้สัมภาษณ์, 21 กันยายน 2556)	ขาดการป้องกันการตั้งครรภ์
"ก็ตั้งแต่ ม.4 จากการเซทคุยกัน เขาเป็นคนในเมือง เซทกันแล้วมาเจอกัน แต่พอเกิด เรื่องอย่างนี้หนูก็รู้สึก ผิดนะ ทำให้แม่เสียใจ...แต่ก็จะมีข้างบ้านมาพูด เหมือนกันคะ" (A02, ผู้ให้สัมภาษณ์ เมื่อ 21 กันยายน 2556)	ความรู้สึกผิดถึงผลกระทบจากการตั้งครรภ์
"มีปวดเนื้อปวดตัว เป็นมากตอนนอน ไม่ค่อยป่วย แต่กินอะไรก็คอยแต่จะอ้วก ไม่มีเหลือ กินก็โหน...เข้าไป ก็อ้อมนมเลยคราวนี้ นอนเหงื่อแตกเต็มตัวเลยอะ... ปวดท้องแต่ไม่ปวดหัว...หะ ละดลง เด็กตัวน้อยทาน ข้าวไม่ค่อยได้ ก็ตอนแรกก็ไปฝาก แล้วก็ที่หมอนัดไป ครั้งสุดท้ายอะนะ หนัก 80 หนัก 80 ปกติมาตลอด แล้ว โอ๊ะ! พอมาอยู่บ้านได้สักพักนึง ลองไปซังไป น้ำหนักมันลดลงเหลือหกสิบกว่า คอยแต่จะอ้วก รู้สึก ว่าระยะหลังเนี่ยคอยยังชิวอยู่..มีอาการเพ็ลลีย อ่อนเพ็ลลีย แล้วก็ง่วงตลอดเวลา อะไรก็กินไม่ได้ จะกินได้แต่ส้ม มะม่วง" (A03, ผู้ให้สัมภาษณ์, 17 ตุลาคม 2556)	<ol style="list-style-type: none"> 1. อาการปวดเนื้อปวดตัวเนื่องมาจาก การตั้งครรภ์ 2. มีอาการแพ้ท้องอย่างรุนแรง ส่งผลต่อ สุขภาพ ทำให้น้ำหนักตัวลดลง
"ก็ล้างจาน ทำกับข้าว อืม...แล้วก็หุงข้าว ทำได้ บางอย่าง บางอย่างก็ทำไม่ได้ ก็กับข้าว เหมือนลื่น กับข้าวที่ทำเอง อ้วก ขนาดป้าที่ทำงานเขาทำน้ำพริก กินเองอร่อย ทั้งๆที่ติดฝีมือแม่ตลอด เหมือนกินไม่ได้" (A03, ผู้ให้สัมภาษณ์, 17 ตุลาคม 2556)	<ol style="list-style-type: none"> 1. ความสามารถในการประกอบกิจวัตร ประจำวันขณะตั้งครรภ์ 2. อาการแพ้ท้องส่งผลกระทบต่อร่างกาย
"ปกติ ท้องยังไม่ค่อยใหญ่" (A03, ผู้ให้สัมภาษณ์, 17 ตุลาคม 2556)	ความรู้สึกถึงการเปลี่ยนแปลงทางสรีระร่างกาย

การสกัดข้อมูล (data extract)	รหัสเริ่มต้น (Initial codes)
<p>“ตอนแรกก็ตกใจ ตอนแรกไม่ได้บอกแม่เขา แม่มาตัวเอง แม่เขามารู้ทีหลังว่าประจำเดือนไม่มา แม่เลยไปซื้อที่ตรวจมาให้...มะม่วงเปรี้ยวอะ อันนี้ กินเอาสองลูก สามลูก แม่เขาก็แปลกใจ เลยกว่าสิ้นเดือนนี้จะพาไปตรวจเลย แม่เขาก็กลัว ว่าเราจะอายนะ เลยไปซื้อที่ตรวจจากคลินิก เขามาตรวจตัวเอง ขึ้นเลย ปรากฏอาการ ขึ้นเลยสองขีดไม่แน่ใจ เข้าเลยไปโน้นเลย โรงพยาบาลXXX บอกให้นัดเรื่องนัดไปวันโน้นวันนี้ คุณแม่ใจร้อนเลยพาไปอนามัยXXXเนี่ย จะๆ เลยคราวนี้ เต็มๆ เลย สามครั้งยังไม่พ้นก็เหมือนเดิม...กลัวอะ กลัวตอนคลอด อยากผ่า” (A03, ผู้ให้สัมภาษณ์, 17 ตุลาคม 2556)</p>	<p>1. ความรู้สึกไม่ดี กลัว วิตกกังวล 2. ความรู้สึกกลัวเกี่ยวกับการคลอด</p>
<p>“ก็กับแม่ อืม...ก็มีแต่ไม่ค่อยได้ติดต่อกัน นานๆมันก็โทรมาที มีอยู่คนนึง โทรติดต่อเรื่อยนะ ใ้อีปอบ เขาเคยผ่านมาแล้ว เขาเคยเอาออก ยิ่งจ้ออะนะ เขาก็จะคอยแนะนำว่าพลาดในชีวิต...กะแฟน แฟนก็ยังเด็กด้วยกันทั้งคู่อะนะ ก็จะมีหลวงพ่อก็จะโทรให้ไปหาบ่อย ให้ไปเอาพวกขนงขนมมากิน ก็จะเป็นเรื่องทั่วไป เรื่อง...เรื่อง แต่อันเรื่องที่มีลูกก็ไม่ค่อยได้คุยกับเขาส่วนมาก พ่อรู้ก็ เสียใจ แต่จะทำไถ่ได้ แต่เขาคงไม่เท่าไรหรอก ไม่ค่อยได้เลี้ยง” (A03, ผู้ให้สัมภาษณ์, 17 ตุลาคม 2556)</p>	<p>การพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคลในครอบครัวและเพื่อน</p>
<p>“อยากได้บ้านใหม่ เพราะบ้านหลังนี้อยู่กันมานานแล้ว อยู่ตั้งแต่ยังไม่เกิดเลย ก็พออยู่ได้ แต่มันก็มีบ้างอย่างไปพุงพัง เวลามันผ่านไปหลายปีแล้วอะ” (A03, ผู้ให้สัมภาษณ์, 17 ตุลาคม 2556)</p>	<p>ความต้องการที่อยู่อาศัยใหม่</p>

การสกัดข้อมูล (data extract)	รหัสเริ่มต้น (Initial codes)
<p>“ก็บอกเขา ตอนนี่แฟนก็มาอยู่ที่บ้านด้วยทุกวัน...บางที่แฟนเขาก็ติดทำงานก็กลางงานพาไปโรงพยาบาลพุทธ...แฟนก็ดูแลตลอดเวลานะ ว่างก็ไปทำงาน ส่วนไปเรียนก็ไป ว่างก็ไปทำงาน ทำงานอยู่ที่เดียวกัน แต่เขาเป็นคนดีนะ เป็นคนดีมาก เมื่อก่อนเขาจะมาหาเฉพาะวันอาทิตย์จะมาหาที่บ้าน เพราะวันเสาร์เขาจะต้องดูแลน้อง ไม่น่าไม่เคยทะเลาะกันเลย” (A03, ผู้ให้สัมภาษณ์, 17 ตุลาคม 2556)</p>	<p>ได้รับการดูแลและรับผิดชอบจากคู่รัก หรือสามี</p>
<p>“มอไซค์ แฟนพาไป ตอนแรกไปกับคุณแม่ คุณหมอบอกว่าคุณแม่จะเป็นคนป่วยเองหรือ จะเดินเรื่องแทนตลอดเลยอะ ก็เลยให้แฟนพาไป...ไม่ ไม่สะดวก” (A03, ผู้ให้สัมภาษณ์, 17 ตุลาคม 2556)</p>	<p>ความไม่สะดวกสบายในการเดินทางไปพบแพทย์</p>
<p>“กคน. เขาให้ไปเรียนเริ่มต้นให้แค่วุฒิ ม.4 ใหม่ เขาไม่เอา ปี่หน้าค่อยไปสมัครม.6ต่อใหม่ อย่างถ้าที่เดิมก็มีเอกสารพร้อมแล้วใช้ใหม่ เดี่ยวว่าต้องแจ้งครูประจำชั้นก็ยังมี เริ่มต้นอย่างนั้นดีกว่า...ก็ต้องเรียนอีกสองปีอะ ก็ต้องเสียเวลาเราอีกเนาะ แม่เขาก็ว่าจะไปทำงานสักกระยะนึง ดูหลานให้แข็งแรง ก็ให้เราดูแลเองมั้ง แม่ดูแลมั้ง ถ้าเปิดเทอมก็ไปเรียน แต่คราวนี้ก็คือก็จะมีปัญหาแล้วว่า ไม่มีใครดูแลเด็ก คือว่า ถ้าหลานแข็งแรงแล้วแม่ก็จะเอา ไปทำงานที่ก่อสร้างด้วยอะ ก็เรียนต่อที่เดิม ถ้าจบแล้ว ก็ต้องดูพวกโควตาเรียนที่ไหนก็ได้คะ ที่ที่ผ่านมาก็มีโควตาของกรุงเทพ เขาให้มา แล้วเขาติดต่อกลับมาแล้วแล้วไม่ได้เรียนแล้วหรือป้ได้ เขาก็ว่าปี หน้าก็ยังมีโอกาส หลังคลอดน้องก็ว่าไปกลับไปช่วยแม่ทำงานด้วย ” (A03, ผู้ให้สัมภาษณ์, 17 ตุลาคม 2556)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. การวางแผนทางด้านการศึกษาต่อในสถานศึกษาเดิม 2. การวางแผนเลี้ยงดูบุตร 3. การประกอบอาชีพหลังจากคลอดบุตร

การสกัดข้อมูล (data extract)	รหัสเริ่มต้น (Initial codes)
<p>“ก็ยอมรับนะว่าปีนี้เป็นปีสุดท้ายใกล้จะจบแล้ว เสียใจ แต่ก็ต้องทำใจอะ...ตั้งแต่ที่ว่าไปหาหมอมา แล้วก็ไปหาครู ครูก็นัดไป ไปที่โรงเรียน ก็ไปเล่าให้ครูประจำห้องฟัง ครูก็แนะนำมาว่า อ้อ!ว่าเขารับผิดชอบใหม่ ก็ตอนแรกฝ่ายชายเขาไม่รู้ บอกเขา แล้วเขาก็เลยมามัดข้อมือเป็นอันตกลง พอตกลงแล้วก็สรุปว่าเพื่อนในโรงเรียนก็ถ่ายชุดนักเรียนที่ากำลังมัดข้อมือ ทางโรงเรียนxxx มีอยู่ภาพหนึ่ง ก็เลยผอ.ที่โรงเรียนนี้ พุดเลยตรงๆ ก็ไม่อยากจะพูดอายุเขา เขาให้ออก ให้ลาออกมันจะสุขภาพหน่อยให้ลาออก ผอ.ในโรงเรียนอะ กฎในโรงเรียนอะ หนะไม่ให้แต่งงานแต่ท้องไม่มีปัญหาอีกและก็ไม่เข้าใจ ก็ไม่เข้าใจนะว่าคนท้องใกล้คลอดเขาก็ให้ไปเรียนแต่ไม่มีครอบครัว อ้อทำไมเป็น ยังงั้น” (A03, ผู้ให้สัมภาษณ์, 17 ตุลาคม 2556)</p>	<p>การขาดโอกาสในการศึกษา</p>
<p>“พ่อบวช บวช 2 พรรษา 3 พรรษาและ เขาว่าจะสึกตอนกฐินเนี่ย ก็คือว่า...ก็จะปลูกบ้านใหม่อะ ทำบ้านชั้นเดียวยกสูงๆ เทปูน เดี่ยวหลานเกิดมาเดี๋ยวจะลำบาก... ก็ไม่ได้คุยอะ แม่เขาก็จะเล่นท้องม้าง อะไรม้าง อะไรอย่างเสี่ย...มีแม่ ก็จะมีพูดคุยได้ทุกอย่างอะ ปลอดภัย ปลอดภัย เล่นกับเรามั้ง” (A03, ผู้ให้สัมภาษณ์, 17 ตุลาคม 2556)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. การได้รับการสนับสนุนจากครอบครัวในด้านการปรับปรุงที่อยู่อาศัยให้เหมาะสม 2. การได้รับความรัก ความห่วงใยจากบุคคลในครอบครัว
<p>“ก็คุมอยู่พักนึง กินยาคุม ก็ซื้อมากินได้สัก 2, 3 แผง แล้วก็ไม่ได้กิน กินทุกวัน กินเม็ดแรก ตอนนอนหลังอาหาร และก็ตอนเช้าอีกเม็ดนึง กินก่อนเป็นประจำเดือนแล้วให้กินต่อเนื่องไปเลย” (A03, ผู้ให้สัมภาษณ์, 17 ตุลาคม 2556)</p>	<p>ขาดการคุมกำเนิดอย่างต่อเนื่อง</p>

การสกัดข้อมูล (data extract)	รหัสเริ่มต้น (Initial codes)
<p>“ก็แบบว่าร่างกายหนูแย่ หนูกินอะไรไม่ได้เลย กินแล้วก็อ้วกออก แต่อาการแพ้ยังปกติอยู่ หนูทรมาณ หนูไม่ไหวแล้วพี่แทบคลานเลย ลูกบางครั้งก็ทำอะไรแทบไม่ไหวเลย จะลุกจะนั่งก็โอดโอยๆ เตี้ยวลุกอ้วกอ้วกอ้วก หนูทรมาณ แต่อันนี้หนูอะอ้วกแบบข้าวก็กินไม่ได้คอมันจึก เลือดคมันไหล” (A04, ผู้ให้สัมภาษณ์, 9 พฤศจิกายน 2556)</p>	<p>อาการไม่สบาย เจ็บปวดตามร่างกายขณะตั้งครรภ์ ส่งผลต่อการใช้ชีวิตประจำวัน</p>
<p>“ปกติแล้วหนู...หนูไม่ได้ไปทำงานที่ไหนเลย ไม่มีวุฒิอะนะหางานทำยาก เลี้ยงลูกอยู่ บ้านแต่พอมาท้องอะไรหนูก็เหม็น อะไรหนูก็แพ้ จะทำอะไรได้นิดหน่อย บางครั้งก็ชักผ้า ล้างจาน ดายหญ้าบ้าง อะไรบ้าง ได้แค่นี้ แม่หนูเขาก็เอาลูกไปด้วย เป็นบางครั้งคะพี่ เป็นบางครั้ง เหมือนว่าร่างกายเรายืด บางครั้งนั่งล้างจานไปก็อ้วกไป เราเวียนเป็นหนักอะหนูจนพอบอกว่าเป็นผิตมมนุษย์มนา” (A04, ผู้ให้สัมภาษณ์, 9 พฤศจิกายน 2556)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ความสามารถในการประกอบกิจวัตรประจำวันลดลง 2. อาการแพ้ท้องส่งผลต่อการใช้ชีวิตประจำวัน
<p>“มันทรมาณ รอมาหนูก็ทรมาณ นอนไม่ได้เลยจะข่มตาหลับโหย!คงต้องหาอะไรเข้าปาก พอหาใส่ปากก็ต้องลุกออกมาอ้วกอีก จ๊ะ มันนอนไม่หลับหรือพี่ แล้วก็เวลานั้นหนูก็นอนไม่ได้อะพี่ บางครั้งก็แฉงถึงจะได้ข่มตาหลับคือต้องแฉงจริงๆ มันข่มตาเอาจนตัวเองให้แ่งจริงๆ บางครั้งก็ตื่นสามสี่โมง หนูก็แย่อะกลางคืนหนูไม่ได้นอนอะ” (A04, ผู้ให้สัมภาษณ์, 9 พฤศจิกายน 2556)</p>	<p>มีปัญหาในการนอนหลับพักผ่อนได้ไม่เพียงพอ</p>

การสกัดข้อมูล (data extract)	รหัสเริ่มต้น (Initial codes)
<p>“หนูอยู่หนูก็ทรมานครั้งนี้หนูก็ไม่อยากอยู่ให้เขาเครียด หนูอยู่คนก็เงินหมด หลายแล้วนะพี่ มันหมดหลายบาทเลยและ เราแพ้เราอยากกินนั่นกินนี่บางครั้งเราก็ได้แค่ออยากเราก็ไม่ได้กินหรอก มองได้อย่างเดียวแต่เราไม่ได้กินอย่างเขาขอมอดไป บางครั้งเราเครียดว่ามันจะมาทำไมตอนนี้ก็รู้ที่อยู่ว่าครอบครัวลำบาก ไปก่อนละ” (A04, ผู้ให้สัมภาษณ์, 9 พฤศจิกายน 2556)</p>	<p>เครียด วิตกกังวลเกี่ยวกับปัญหาทางด้านเศรษฐกิจหรือการเงิน</p>
<p>“ก็มีครอบครัวและก็เพื่อนสนิทแค่นี้และจะ คนอื่นก็ไม่มีใครมาเข้าใจ เพื่อนหนูก็นึกคนเดียวและที่พอจะแบบหยิบยื่นให้เราได้บ้าง บางครั้งเราไม่มีกินเขาก็เอาเงินมาให้แม่หนูใช้บ้างอย่างเงี้ย เขามีเงินอะนะจะบอกว่าไม่เป็นไรเอาไว้ซื้อข้าวกิน เขาก็มานอนอยู่เนี่ย เขาก็บอกช่วยค่าน้ำค่าไฟ เขายังงี้ตอนแรกก็บอกว่าไม่ต้องการหรอกไม่อยากได้อะไรเลยมาอยู่เฉยๆ ได้ไม่ว่า เขาบอกว่าไม่ได้เกรงใจ หนูก็ยังได้ทุนชีวิตไปอีกหน่อย” (A04, ผู้ให้สัมภาษณ์, 9 พฤศจิกายน 2556)</p>	<p>การได้รับความช่วยเหลือด้านค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน</p>
<p>“โห! เพื่อนมานี้ต้องหาของมาให้กิน ก็พาหนูไปด้วยนี้ และจะมีใครพ่อแม่ มีอยู่และก็มีเพื่อนพาไป” (A04, ผู้ให้สัมภาษณ์, 9 พฤศจิกายน 2556)</p>	<p>การได้รับความช่วยเหลือด้านอาหารการกิน</p>
<p>“คนรอบข้างดี คนอื่นเขาก็ไม่รู้จะแนะนำอะไรที่เราเป็นยังไง เขาก็ไม่ได้มาตอกย้ำมาว่าเรา คนรอบข้างเขาก็เห็นลูกหนูเกิดมาเขาก็ซื้อของให้ ทุนเงิน ซื้อเสื้อผ้าผ้าอ้อม กระมังอาบนงอาบนน้ำให้ พ่อแม่เห็นก็ชื่นใจออกมาเราก็ไม่ต้องเสียเงินอะนะ ใครให้อะไรเราก็เอาของใช้แล้วเราก็เอา เราก็ไม่ได้ถือว่ามีดีอะไร” (A04, ผู้ให้สัมภาษณ์, 9 พฤศจิกายน 2556)</p>	<p>การได้รับความช่วยเหลือเป็นเสื้อผ้าและอุปกรณ์สำหรับเด็กอ่อน</p>

การสกัดข้อมูล (data extract)	รหัสเริ่มต้น (Initial codes)
<p>“พอไปปั๊บน้ำนมไปขอคำปรึกษาจากเขา เขาถึงให้ไปอะ หมออนามัยอะ เขาส่งสารแม่หนู เขาเห็นครอบครัวหนูเป็นยั้งๆ เขาบอกว่าลองไปปรึกษาเขาดูเผื่อเขาจะช่วยเหลืออะไรได้ เขาก็ให้มา หนูก็ดีใจ ใจชื่นขึ้นมาหน่อยยังมีที่ให้คำปรึกษา ยังมีที่ช่วยเหลือ” (A04, ผู้ให้สัมภาษณ์, 9 พฤศจิกายน 2556)</p>	<p>การได้รับความช่วยเหลือด้านคำแนะนำจากบุคลากรทางแพทย์</p>
<p>“มันก็บอกว่าไม่ใช่ลูกมัน...จะ ตัดขาดเลย เขาบอกว่าไม่ใช่ลูกเค้า เขาบอกได้เลยว่าอ้ออะไรเพิ่งจะทำไม่เป็นตัวแล้ว อ้าวก็หนูอยู่ เราก็อยู่ด้วยกันมานานแล้วเนาะ อยู่กันมาจะสองปีแล้วนะ หนูก็ไม่เคยไปมั่วใครนะที่ หนูก็อยู่แต่บ้าน เขาก็ว่าไม่ใช่ลูกของเค้า มาว่าหนูมาตำหนุว่าเป็นผู้หญิงไม่ดีเป็นผู้หญิงส่งสอนไปให้คนโน้นคนนี่เอา เราก็รู้อยู่แก็ใจนะที่เนาะไอ้เที่ยวหนูเที่ยวแต่ ไอ้เรื่องร้านผู้ชายหนูไม่มี วิทยุมันก็ต้องเที่ยวไงที่ พวกคนอื่นเขาเที่ยวกันในเมืองมีใครบ้างบ้าเที่ยวตามบ้านหนูนี้และเที่ยวอยู่ตามบ้านไม่ไปเสียเงินในเมือง ไปที่รถเล่นกันมั้งไปนั่งเล่นบ้านเพื่อนแค่นั้นไปนอนค้างบ้านเพื่อนก็เพื่อนผู้หญิง หนูก็ไม่ได้ไปไหนหรือทำใครให้เสียหาย คบแฟนก็คบทีละคน เขาก็มาตำหนุเสียหายก็ไม่มีไร ก็ยื่นเงินมาให้แม่หนูสองหมื่น เขาก็บอกว่าให้ไปเอาออก” (A04, ผู้ให้สัมภาษณ์, 9 พฤศจิกายน 2556)</p>	<p>การถูกปฏิเสธความรับผิดชอบจากคู่รักหรือสามี</p>
<p>“นี่ไม่อยู่ยังมีคนงัดเข้ามาขนาดของในบ้านหนูเนี่ยนะยังเข้ามาขโมยของ หนะรอยงัดอะพอหนูต้องเอาไม้มาตอกหนะ เมื่อก่อนยังไม่มีไม้ข้างนอกบัง นะมีแค่ซีกไม้ไผ่เนี่ยเอง” (A04, ผู้ให้สัมภาษณ์, 9 พฤศจิกายน 2556)</p>	<p>ความรู้สึกไม่มั่นคงปลอดภัยในชีวิตและที่อยู่อาศัย</p>

การสกัดข้อมูล (data extract)	รหัสเริ่มต้น (Initial codes)
<p>"หนูต้องเฝ้าบ้านอยู่คนเดียวอันตราย แคไหน บ้านก็อย่างเงี้ยเนาะ พ่อแม่หนูก็ไปๆ เย็นนี้พุงนี้ถึงจะกลับคืนหนึ่ง เมื่อก่อนที่หนู ท้องลูกหนูได้ท้องแก่แล้วมาเดินชวักไขว่ เขาจะเอาหนูมีคนเดียว...คนแก่จะเนาะมาบอกหนู ว่าเขาแบบว่าเขาอยากได้ เขาก็มาป้อมมาถามมาตอกย้ำเรามาถามราคาเลยนะ ตอน หนูเรียนหนูกลับมาหนูกลับบ้านมา ไปหลังเขื่อนกันเหอะแปบเดียวก็ได้ห้าร้อยแล้ว ว่าหนู ยังงี้ ไม่ไป ไปไหนหนูก็ไม่ไป หนูจะฟ้องพ่อฟ้องแม่เนาะตามหนูมายังงี้หนูจะตะโกนบอก คนอื่นนะ เขาก็เลยหนีไป คนข้างบงคนบ้านเงี้ย บอกว่าจะตอกย้ำอะไรหนักหนาเห็นหนู เป็นผู้หญิงอย่างงั้นหรือ" (A04, ผู้ให้สัมภาษณ์, 9 พฤศจิกายน 2556)</p>	<p>ความรู้สึกไม่มั่นคงปลอดภัยในชีวิต</p>
<p>"จะได้สิบปีแล้วพี่ จ๊ะ ครอบครัวยังโชคดี มีรั้วบ้าง เวลาฝนตก รุเต็ม เอาอะไรมาอุดเอา อะไรมารอง ขึ้นอุดไม่ได้แล้วมันผูกมัดแล้ว ถูกไม่ได้จ๊ะ ในครอบครัวยังโชคดียังไม่พัง ใส่หัวชะก่อน ถ้าฝนตกอะไรมาเราก็อยู่ไม่ได้อีก ยังไงก็ต้องคุ้มฟ้า คุ้มฝนไว้ก่อน บางครั้งลมพัดอะพี่สังกะสีก็จะเปิด ลมมันแรง ถ้าไม่มีต้นไม้เนี่ยหลังคา เปิดไปหมดแล้วยังมีไว้บังแดด บังลมบังฝนหน่อย" (A04, ผู้ให้สัมภาษณ์, 9 พฤศจิกายน 2556)</p>	<p>สภาพที่อยู่อาศัยมีสภาพชำรุดทรุดโทรม</p>
<p>"มันก็ไม่ได้อะพี่ มีบ้างไม่มีบ้าง กินวันชนวันอะพี่ บางวันเขาก็ให้ทำเข้านมีดยันดึกเขา ก็ให้แปดร้อยสองคนกับแม่ มันก็ไม่พอกินอะพี่ โห!หนักก็หนัก พอกลับมาก็ต้องซื้อยา กิน แก้วปวดแก๊ยก ซึ้อกาแฟกิน เข้าซื้อข้าวสารซื้อขนมมาให้ลูก ไม่เหลืออะจ๊ะ จะพอกินไปวันๆปัญหายังไม่พอเลย " (A04, ผู้ให้สัมภาษณ์, 9 พฤศจิกายน 2556)</p>	<p>ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจหรือการเงินของครอบครัว</p>

การสกัดข้อมูล (data extract)	รหัสเริ่มต้น (Initial codes)
<p>“ทุกอย่างเป็นหนี้เป็นสินเขาหมดยังไม่ปลดหนี้เลยพี่ก็ต้อง อยู่อย่างนี้กัดก้อนเกลือมีมั่งไม่มีมั่ง บางครั้งคนอื่นก็ต้องมาหยิบยื่นให้เหมือนขอทานอะพี่ อับอายเขาเหมือนกัน รถเนี่ยก็ต้องเข้าไฟแนนซ์ หนูเกิดอุบัติเหตุก็รถก็ต้องหาเงินไปใช้เขา พี่ก็โดนตำรวจ ไล่ความอึดอึดเงินเขาประกันตัวพี่ชายสองหมื่น ยังไม่มีไปให้เขาเลยพี่ต้องบากหน้าอยู่ ยังเจ็ย เขาต่ำแข่งอะไรตามตูดยังไม่รู้เลย” (A04, ผู้ให้สัมภาษณ์, 9 พฤศจิกายน 2556)</p>	<p>ภาวะหนี้สินของครอบครัว</p>
<p>“ถ้าให้ออกมาแถวบ้านหนูเขาก็เป็นซี่ปากอีก ประณามอีกบ้านก็เป็นแบบนี้ ถ้าพาออกมา อีกคนก็...เขาก็ต่ำกันกินกนกินเกลบ กินซี่ลูกกันไปงั้นและ หนูก็ยอมเป็นซี่ปากเขามาตั้งนาน ตอนแรกมีลูกคนนี้มาท้องก็ต้องไปเดินช่วยพ่อแม่ไปเก็บของเก่าหาตังได้ก็ทุนเงินพ่อแม่ หนูไปเดินเก็บจนเขาว่าหนูต่ำหนูจนเข้าหูว่าอีนี่มันท้องไม่มีพ่อ หลกเหลวมั่งอะไรมั่ง จนพ่อแม่ต้องพาหนีเข้ากรุงเทพ ตอนนั้นหนูท้องได้ 5 เดือน หนูยังต้องแบกปุณนะแบกกระถางปุณได้วันละ 150 บาท หนูก็เอาเขาบอกว่าไหวก็ทำไม่ไหวก็หยุด เขายังช่วยให้หนูมีงานทำไปเก็บซี่ปุณมั่งตักปุณมั่งฮือ พ่อแม่ก็บอกว่าไหวก็ทำไม่ไหวก็ไม่ต้องทำ ทำไ้ได้พี่คนเราเนาะ บางครั้งได้เดือนละพันห้าเนี่ย เห็นเงินแล้วก็ชื่นใจ ดีใจ กลับมาอยู่บ้านก็ซี่ปากเขาอีกแล้ว ก็ทนฟังไป แล้วพอคลอด ลูกหนูก็ไม่ได้คลอดที่บ้าน พ่อก็ต้องกระเตงไปอีกไปอยู่ที่ประจวบ กรุงเทพ ไปทำงาน ก่อสร้างก็เลยไปคลอดลูกที่ประจวบ” (A04, ผู้ให้สัมภาษณ์, 9 พฤศจิกายน 2556)</p>	<p>ถูกสังคมประณาม</p>

การสกัดข้อมูล (data extract)	รหัสเริ่มต้น (Initial codes)
<p>“กินยาเป็นบางครั้งบางครั้งวพี่ แบบกินแล้วมันทำให้ตัวเราใหญ่ขึ้น บวม น้ำหนักเราเยอะ เรารับไม่ไหว หนูรับน้ำหนักตัวเองไม่ไหวเลยไม่กิน พยายามเขา...เขาเนาะผู้ชายอะอยาก มีอะไรกับเราแต่เราไม่ยอมมีหรือก หนูพูดตรงๆเรื่องเพศสัมพันธ์เนี่ย หนูไม่เคยอยาก ความใคร่ไม่เคยมีเลย มันไม่รู้ผิดพลาดมาได้ยังไง ผู้ชายมันค้นหาแบบอ้อบางครั้งเรา ไม่ให้มันก็โมโหเรา มันหงุดหงิดเราไอ้ะ! หนูทรมานบางครั้งแบบเอ้!มันจะมาได้ยังไงหนอ เราไม่เคยที่จะให้เขา แบบได้กันแล้ว พอเขาจะเสร็จหนูก็ให้เขาเอาออกอย่างเงี้ย รู้ว่าเราไม่ได้กินยาอะจ๊ะ หนูก็ว่าไอ้ะ!มันพลาดได้ยังไง เราก็ไม่รู้เหมือนกัน เราก็ไม่เคยไปตอบได้ อารมณ์ทางผู้ชายบอกอ้อจะทำอะไรก็รู้ว่าจะทำก็ทำให้เสร็จๆ อะไม่ต้องมาทำอย่างนั้นอย่างนี้” (A04, ผู้ให้สัมภาษณ์, 9 พฤศจิกายน 2556)</p>	<p>ขาดความรู้ในการคุมกำเนิด</p>
<p>“แรกแม่ก็ปรึกษา เขาก็ให้เอาออก พ่อเขาก็จะไม่อยู่ ลูกหนูก็มีอยู่คนนึงแล้ว ก็เลย...หนูก็เลยไปปรึกษาหมอ ต้าแยมก็ให้เขาช่วย หนูก็เลยบอกอ้อม...ป้า ช่วยหนูหน่อย ทั้งเนื้อทั้งตัวหนูก็เหลือแค่ฟันแปด หนูเหลืออยู่แปดร้อย แม่หนูเหลืออยู่พันนึง แม่เขาก็ไม่ยอมให้ทำหรือกแต่หนูไม่ไหว ออกมาก็ไม่มีพ่ออีกลำบาก หนูบอกให้เขาช่วย เขาก็บอกว่าจะช่วยแต่ตอนนี้มันยังไม่ออก เขาบอกให้รอก่อน รอดูอาการ” (A04, ผู้ให้สัมภาษณ์, 9 พฤศจิกายน 2556)</p>	<p>วิถีชีวิตการตั้งครรภ์</p>
<p>“ก่อนท้องก็หุงข้าว ล้างจาน เก็บกวาดบ้าน ทำความสะอาดบ้าน ตอนนั้นก็ทำได้บ้าง เช่น หุงข้าว มีบางอย่างที่ทำไม่ได้ เช่น ถูบ้าน ได้ปกติก็ไปเรียน ตอนนั้นก็หยุดเรียน ลาออกไปต่อคนแทน” (A05, ผู้ให้สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2556)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ความสามารถในการประกอบกิจวัตรประจำวันลดลง 2. ต้องหยุดเรียนขณะตั้งครรภ์

การสกัดข้อมูล (data extract)	รหัสเริ่มต้น (Initial codes)
<p>“หมอกเขาก็นัดเดือนนัดหน ถ้าใกล้คลอดก็เดือนละ 2 ครั้ง” (A05, ผู้ให้สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2556)</p>	<p>การฝากครรภ์</p>
<p>“ก็นิดหน่อยค่ะ ...ห้องเล็กนิดเดียว ตอนนี้นักแค 47 รู้ตัวอีกทีก็ห้องได้ 6 เดือนแล้ว” (A05, ผู้ให้สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2556)</p>	<p>การเปลี่ยนแปลงทางด้านรูปร่าง ขณะตั้งครรภ์</p>
<p>“ก็พอกับแม่ แม่ก็บอกว่าไม่ต้องคิดมากมีอะไรก็ให้มันมีไป กับเพื่อนก็บอกว่าออกแล้วก็มาเรียนใหม่ได้ไม่เป็นไร เพื่อนก็ให้กำลังใจดี...กะแฟนก็ไม่ได้พูดคุยอะไรกับเขาหรอกค่ะ เขาก็บอกว่ามีแล้วก็ไม่ต้องเอาออกอะไรอย่างงี้ มันก็เสียเวลาเอาออก ครูก็ให้คำปรึกษา เขาบอกว่าไม่ต้องคิดอะไรมากไม่ต้องเครียดเดี๋ยวมันจะส่งผลถึงเด็กในห้อง เพื่อนก็ซื้อของซื้อโน้นซื้อนี่มาให้ ตอนเรียนที่เดิมก็จะมีเพื่อนสนิทอยู่เยอะค่ะแม่ผัวก็ซื้อของมาให้กิน ตอนรู้ว่าห้องอะ ซื้อของมาให้บ้างซื้อนมมาบำรุง แล้วก็ซื้อยาซื้ออะไรมาให้กิน แม่เขาก็ให้เงินบอยด์้าเงินเดือนออกให้พันสองพัน” (A05, ผู้ให้สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2556)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. การได้รับกำลังใจจากบุคคลในครอบครัว เพื่อน และคู่รักหรือสามี 2. การได้รับคำปรึกษาแนะนำจากคุณครู 3. ได้รับการดูแลช่วยเหลือจากเพื่อน 4. การได้รับความช่วยเหลือด้านอาหารเสริมบำรุงครรภ์
<p>“ก็พออยู่ได้ ก็ย้ายมาที่นี่ได้ 2-3 ปีก็ยังไม่ได้ปรับปรุงอะไร ก็อยากปรับปรุงบ้าน” (A05, ผู้ให้สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2556)</p>	<p>ความต้องการปรับปรุงซ่อมแซมที่อยู่อาศัย</p>
<p>“ก็หากินไปวันๆ นึง คุณแม่ก็ออกไปรับจ้างเขามั่ง รับเหมา บางทีก็มีบางทีก็ไม่มี ก็คุณแม่ไปรับจ้างก็ได้วันละ 300 คุณพ่อก็ 350 อย่างหนูได้ 200 ที่เข้าไปใหม่ๆ นะคะ พอนั้นก็เขาให้ขึ้น 300 ไปทำได้สองเดือนกว่า แต่ตอนนี้ไม่ได้ไปแล้วค่ะ ฟังมาอยู่ก็มีหนี้สินเยอะ รถและก็มีสองอย่างและ” (A05, ผู้ให้สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2556)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ภาวะเศรษฐกิจและการเงินของครอบครัว 2. ภาวะหนี้สินจากรถยนต์และที่อยู่อาศัย

การสกัดข้อมูล (data extract)	รหัสเริ่มต้น (Initial codes)
"call center บริการให้คำปรึกษาทางโทรศัพท์แต่ไม่เคยโทรไป ก็สิทธิบัตรทอง การฝึกทักษะอาชีพที่วิทยาลัยจะบอกมา การศึกษานอกระบบก็ตัดสินใจออกมาเรียนเพื่อจะได้มี เวลาอยู่กับตัวน้อยด้วย" (A05, ผู้ให้สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2556)	ทราบสิทธิสวัสดิการขั้นพื้นฐาน
"จากหมอที่คลินิก เขาบอกว่าแบบว่า...แบบว่า นอน ยังไง ลูกยังงัย แล้วก็พวก ป๊าๆ เขาจะห้ามไม่ให้กินรสเผ็ดให้กินรสจืดอะไรแบบนี้" (A05, ผู้ให้สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2556)	การได้รับคำแนะนำเรื่องความรู้ และการปฏิบัติตนระหว่างการตั้งครรภ์
"ไม่ได้คุมค่ะ ไม่เคยได้กินยาอะไร ปล่อยให้ปกติ" (A05, ผู้ให้สัมภาษณ์, 16 พฤศจิกายน 2556)	ขาดการป้องกันการตั้งครรภ์
"ยังไปเรียนได้ปกติค่ะ เพราะคุณครูยังไม่รู้ ก็ใส่เสื้อผ้า หลวมๆ ใส่เสื้อคลุม" (A06, ผู้ให้สัมภาษณ์, 19 พฤศจิกายน 2556)	การไปเรียนได้ปกติ
"กินนอนไม่ค่อยหลับ" (A06, ผู้ให้สัมภาษณ์, 19 พฤศจิกายน 2556)	ปัญหาการนอนไม่หลับ
"นัดมา 2 ครั้งค่ะ ครั้งแรกไปชาวดีมา ครั้งนี้หมอนัดมา อีกครั้ง" (A06, ผู้ให้สัมภาษณ์, 19 พฤศจิกายน 2556)	การมาพบแพทย์ตามนัด
"ก่อนหน้านี้อีกทีค่ะ ได้เกรดสามกว่ามาตลอด แต่เทอมนี้ ยังไม่รู้ผล แต่คาดว่าคงไม่ดีเหมือนเก่า ถ้าเรื่องนี้ผ่านไป ก็จะกลับไปเรียนให้ดีกว่าเดิม ตอนเรียนคุณครูเขาก็ให้ไปเป็นตัวแทนไปแข่งบายศรีของโรงเรียนทุกปีค่ะ และก็ช่วยครูไปแต่งหน้าห้องตอนมีงานที่โรงเรียน" (A06, ผู้ให้สัมภาษณ์, 19 พฤศจิกายน 2556)	การเปลี่ยนแปลงทางด้านผลการเรียน

การสกัดข้อมูล (data extract)	รหัสเริ่มต้น (Initial codes)
<p>“กลัว ไม่กล้า กลัวพ่อแม่วัดด้วย กลัวครูรู้แล้วจะไม่ได้เรียนต่อ กลัวโดนพ่อแม่ว่า เพราะเขาอยากให้เราเรียนจบ เลยปล่อยมาเรื่อยๆ” (A06, ผู้ให้สัมภาษณ์, 19 พฤศจิกายน 2556)</p>	<p>ความรู้สึกไม่ดี กลัว วิตกกังวลว่า การตั้งครรรค์ครั้งนี้จะเกิดผลกระทบ ต่อตนเอง และครอบครัว</p>
<p>“ไม่มีค่ะ เขาไม่ได้ติดต่อมาแล้ว ก็รู้จักกันได้ 6-7 เดือน เขาอายุ 20 ปี ก็ขับรถไก่อ อยู่แถวในเมืองค่ะ ก็มีโทรศัพท์มาหาบ้าง มาหาหลังเลิกเรียน แต่ตอนนี้ไม่ได้ติดต่อมาแล้ว” (A06, ผู้ให้สัมภาษณ์, 19 พฤศจิกายน 2556)</p>	<p>การถูกปฏิเสธความรับผิดชอบจากคู่รัก หรือสามี</p>
<p>“พอก็ไปรับจ้างก่อสร้างได้วันละ 300 บาท ส่วนแม่ เป็นแม่บ้านอยู่บ้านเฉยๆ ก็มีไปกู้ยืมเขามา ส่วนหนึ่งก็ ค่าเล่าเรียนหนู และพอก็เอามาดาวนที่ไว้” (A06, ผู้ให้สัมภาษณ์, 19 พฤศจิกายน 2556)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. แหล่งรายได้ของครอบครัว 2. การมีภาวะหนี้สิน
<p>“ก็เป็นบัตรทองและก็การยุติการตั้งครรรค์โดยแพทย์ แต่ก็อยากให้มีการช่วยเหลือค่าเดินทางในการมาหาหมอ” (A06, ผู้ให้สัมภาษณ์, 19 พฤศจิกายน 2556)</p>	<p>ความต้องการช่วยเหลือเพิ่มเติม</p>
<p>“ก็ไม่ค่อยสะดวก หนูอยู่บ้านกว้างอย่างมาโรงบาลก็ต้องนั่งแท็กซี่มา ก็เสียค่ารถไป-กลับ 300 อย่างไม่โรงเรียนก็นั่งรถรับส่งเอา” (A06, ผู้ให้สัมภาษณ์, 19 พฤศจิกายน 2556)</p>	<p>การเดินทางไปพบแพทย์และไปโรงเรียน</p>
<p>“ก็จะตั้งครรรค์ต่อไป และยกให้ศูนย์ประชาบดี แต่ตอนนี้ยังไม่แน่ใจว่าจะกลับไปอยู่บ้านหรือไปอยู่ที่บ้านพักเด็ก กลับไปบ้านก็กลัวจะไปเป็นขี้ปากเขา พ่อแม่จะได้ไม่ลำบาก เดี่ยวจะลองไปปรึกษาเขาก่อนแล้วค่อยว่ากัน” (A06, ผู้ให้สัมภาษณ์, 19 พฤศจิกายน 2556)</p>	<p>ถูกสังคมประณาม</p>

การสกัดข้อมูล (data extract)	รหัสเริ่มต้น (Initial codes)
<p>"หมอมเขาก็บอกว่าคุณยังมีโอกาสไปเรียนต่อ ขอให้เรื่องนี้ผ่านไปเร็วๆ เรียนบร่อยแล้วก็จะกลับไปเรียนต่อ พลาดไปแล้วก็คงไม่ยากให้ถอยหลัง คงไม่มีใครไม่เคยพลาด แต่จะไม่ พลาดซ้ำเป็นครั้งที่สอง จะไม่พลาดในเรื่องเดิม หนูเสียใจ พ่อแม่อีกเสียใจ ก็ให้เป็นบทเรียนไป" (A06, ผู้ให้สัมภาษณ์, 19 พฤศจิกายน 2556)</p>	<p>1. การได้รับคำแนะนำจากบุคลากรทางการแพทย์ 2. ความรู้สึกผิด</p>
<p>"ยังไปเรียนได้ปกติ ก็ไม่ได้ไปเรียนทุกวัน แล้วแต่อาจารย์ ก็ทำงานบ้าน กวาดบ้าน ถูบ้าน หุงข้าว" (A07, ผู้ให้สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2556)</p>	<p>ความสามารถในการเรียนและการช่วยเหลืองานบ้าน</p>
<p>"บางวันก็หลับได้ปกติ แต่ถ้าคิดมาก เครียดๆ ก็จะไม่นอนไม่ค่อยหลับ" (A07, ผู้ให้สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2556)</p>	<p>ความเครียดส่งผลต่อการนอนหลับพักผ่อน</p>
<p>"ไม่ได้ติดต่อกันแล้วค่ะ ไม่ทราบค่ะว่าเขาทำงานอะไร แต่เขาเคยเรียนอยู่ที่เดียวกันแต่ก็ไม่ได้ไปเรียนกันทุกวัน บางวันก็ไปทำรายงานแต่พ่อแม่หนูก็ไปคุยกับฝ่ายชายแล้ว แต่เขาไม่ยอมมาส่งตัวทำตามประเพณีให้ก็นิ่งเฉยไป ก็เลยว่าคุณต้องไปหาแล้วตำรวจแล้ว เลยไปแจ้งความไว้ที่xxxแล้วค่ะ" (A07, ผู้ให้สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2556)</p>	<p>การถูกปฏิเสธความรับผิดชอบจากคู่รักหรือสามี</p>
<p>"แม่ก็ไปรับจ้างวันละร้อยกว่าบาทต่อวันไปกับพ่อค่ะ ก็ไม่เพียงพอค่ะ ถ้าไปทำงานก็ได้เงิน วันไหนไม่ได้ไปก็ไม่ได้เงิน มีหนี้สินค่ะ พ่อเขาไปกู้เงินมาซ่อมแซมบ้านด้วย" (A07, ผู้ให้สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2556)</p>	<p>1. มีรายได้ไม่แน่นอน 2. ภาระหนี้สินจากการซ่อมแซมที่อยู่อาศัย</p>
<p>"เดินทางมากะแม่ 2 คนค่ะ นั่งรถโดยสารมาค่ะ ก็ไม่สะดวกค่ะ ต้องรอรถโดยสารนาน" (A07, ผู้ให้สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2556)</p>	<p>ความไม่สะดวกในการเดินทางมารับบริการทางการแพทย์</p>

การสกัดข้อมูล (data extract)	รหัสเริ่มต้น (Initial codes)
“ครั้งเดียวที่มีเพศสัมพันธ์ด้วยกัน ไม่ได้ป้องกันคะ” (A07, ผู้ให้สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2556)	ความเชื่อที่ว่าการมีเพศสัมพันธ์ครั้งเดียว ไม่สามารถตั้งครรรภ์ได้
“ก็เป็นครรรภ์แรกก็ไม่ได้สนใจ ว่าเมนส์จะมาไม่เลยกินยา ผงละลายน้ำไป 2 ของ กินไม่ค่อยได้มันเฝ็ด” (A07, ผู้ให้สัมภาษณ์, 26 พฤศจิกายน 2556)	ยุติการตั้งครรรภ์ด้วยวิธีการกินยาขับ ประจำเดือน
“มันก็ปวดท้อง มีตกขาวมากกว่าปกติ ก็จะเป็นโรค ภูมิแพ้ด้วยคะ” (A08, ผู้ให้สัมภาษณ์, 3 ธันวาคม 2556)	อาการปวดท้อง ตกขาว และมีโรคประจำตัว
“เขาไม่แมนคะ ไม่มีความรับผิดชอบ ถ้าเจอคนประเภท นี้ก็จะไม่ยอม ปัญหาคือผู้ชายมันยังไม่พร้อม ถ้าเขา มาทำพิธี พ่อเขาก็จะยอมรับ แต่เขาบอกว่าขอเวลาคือ การไม่รับผิดชอบ” (A08, ผู้ให้สัมภาษณ์, 3 ธันวาคม 2556)	การถูกปฏิเสธความรับผิดชอบจากคู่รัก หรือสามี
“อย่าให้ไปกินโรงเรียนวันละ 20 บาท พ่อกับแม่ส่งมาให้ คะ ไปทำงานรับจ้างต่างจังหวัด ส่งมาให้ยา อย่งไป โรงเรียนก็ไม่ค่อยพอคะ ก็จะกินข้าวได้อย่างเดียว” (A08, ผู้ให้สัมภาษณ์, 3 ธันวาคม 2556)	1. ไม่มีรายได้เป็นของตนเอง 2. รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองไม่เพียงพอ
“ก็มีปัญหาหลายอย่างญาติก็รับไม่ได้ เราก็ไม่รู้อนาคต เนาะ ก็เราไม่พร้อม เขาบอกว่าขอทำงานก่อน 2 ปี พ่อก็ไม่พูดด้วย เขาเครียด ยาก็...มันบอกไม่ถูกอะ” (A08, ผู้ให้สัมภาษณ์, 3 ธันวาคม 2556)	ปัญหาทะเลาะวิวาทกับครอบครัว
“กินยาสตรีเบนโลไป 1 ขวด และก็ก็มีฟลอร่า พี่ชื่อมาให้ เพราะว่าประจำเดือนไม่มา กินแล้วเลือดก็ยังไม่มา” (A08, ผู้ให้สัมภาษณ์, 3 ธันวาคม 2556)	ยุติการตั้งครรรภ์ด้วยวิธีการกินยาขับ ประจำเดือน
“ก็มีกังวล...ว่าจะเรียนต่อได้ไหม ถ้ายังท้องต่อไหม ถ้าที่โรงเรียนรู้คงไม่ให้เรียนต่อ” (A09, ผู้ให้สัมภาษณ์, 17 ธันวาคม 2556)	วิตกกังวลเกี่ยวกับการศึกษาต่อ

การสกัดข้อมูล (data extract)	รหัสเริ่มต้น (Initial codes)
<p>"ที่บ้านขายเครื่องสำอาง ประมาณ 7,000 บาทต่อเดือน แม่ก็ให้ไปโรงเรียนเป็นวันๆ ละ 80 บาท ก็มี เพราะกู้ยืมเงินมาเปิดร้านด้วย ก็ไม่ค่อยพอนะคะ เพราะว่ามีค่าใช้จ่ายเยอะ" (A09, ผู้ให้สัมภาษณ์, 17 ธันวาคม 2556)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. แหล่งรายได้ของครอบครัว 2. ภาวะหนี้สินของครอบครัว
<p>"อยากกลับไปเรียนต่อที่เดิม ส่วนวันนี้หมอมจะทำให้เปล่าไม่รู้ แต่ถ้าไม่ทำให้ แม่อาจจะพาไปที่อื่น แต่ว่าเขาก็บอกว่าถ้าท้องต่อกีจะมี อืม...อะไรนะ ศูนย์ประชานิยอะคะ ถ้าจะตั้งท้องต่อกีไป ขอความช่วยเหลือที่นั่นได้ แต่เห็นเขาบอกว่าไม่มีหน่วยงานไหนอยากทำแท้งให้เรา แต่ว่าในใจจริงแล้วหนูไม่อยากตั้งท้องต่อ อยากเรียนต่อมากกว่า" (A09, ผู้ให้สัมภาษณ์, 17 ธันวาคม 2556)</p>	<p>ความต้องการยุติการตั้งครรภ์เพื่อกลับเข้าสู่ระบบการศึกษา</p>
<p>"ก็คุณเป็นบางครั้ง ก็รู้บ้าง ที่รู้ก็...ว่ากินยาคุมกำเนิดกะใส่ถุงยาง เวลาจริงก็ไม่ได้ใช้คะ อืม...เพราะไม่กล้าไปซื้อ ไม่ได้ไป เขาก็ไม่ได้คุม" (A09, ผู้ให้สัมภาษณ์, 17 ธันวาคม 2556)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ขาดการคุมกำเนิดอย่างสม่ำเสมอ 2. มีความอายในการซื้อยาคุมกำเนิดหรือถุงยางอนามัย
<p>"ยังไปเรียนได้ปกติคะ ก็ไปทุกวันจันทร์ถึงศุกร์ เรียนวันละ 7 ชั่วโมง" (A10, ผู้ให้สัมภาษณ์, 24 ธันวาคม 2556)</p>	<p>ความสามารถไปเรียนหนังสือได้ปกติ</p>
<p>"สองครั้งแล้วคะ ครั้งนี้เขาให้มาพบหมอ คราวก่อนที่มาไม่ได้พบหมอ เพราะเขาจะนัดเฉพาะวันอังคารเท่านั้น อาทิตย์ก่อนที่มาเป็นวันพฤหัสบดี" (A10, ผู้ให้สัมภาษณ์, 24 ธันวาคม 2556)</p>	<p>การมารับบริการทางการแพทย์</p>
<p>"ก็มีแม่และก๊วญาติๆ เขาก็ช่วยเหลือเรา ก็ส่วนใหญ่จะเป็นการแนะนำ" (A10, ผู้ให้สัมภาษณ์, 24 ธันวาคม 2556)</p>	<p>การได้รับคำแนะนำจากบุคคลในครอบครัวและญาติพี่น้อง</p>

การสกัดข้อมูล (data extract)	รหัสเริ่มต้น (Initial codes)
<p>“จากพ่อกับแม่ค่ะ เขาให้เป็นเดือนๆ ละ 2,000 บาท ก็ไม่ค่อยพอนะคะ ก็พยายามใช้ประหยัดๆ เอา อืม... (คิด) ก็คงอย่างเช่น ถ้าอยากได้อะไรนอกเหนือจากทุกวันนี้แล้ว แบบว่าถ้าโรงเรียนจะเก็บค่าอะไรเพิ่มยังเงี้ยค่ะ เราต้องบอกแม่ล่วงหน้าก่อน เพราะพ่อจะได้เบิกเงินมาให้ ก็เคยมีเหมือนกันที่แม่ต้องไปหยิบยืมคนอื่นมาให้ ก่อนที่เป็นหนี้สินก็จะเป็นค่ารถยนต์ค่ะ” (A10, ผู้ให้สัมภาษณ์, 24 ธันวาคม 2556)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ไม่มีรายได้เป็นของตนเอง 2. รายได้ที่ได้รับจากผู้ปกครองไม่เพียงพอ 3. ภาวะหนี้สินของครอบครัว
<p>“คุณแม่ ให้เขาใส่ถุง น่าจะคุ้มแล้วพลาต” (A10, ผู้ให้สัมภาษณ์, 24 ธันวาคม 2556)</p>	ขาดความรู้ในการคุมกำเนิด
<p>“ก็ไปหาหมอที่คลินิกค่ะ เขาสอดยาให้ แต่ไม่ออก ญาติเขาแนะนำมาค่ะ” (A10, ผู้ให้สัมภาษณ์, 24 ธันวาคม 2556)</p>	ยุติการตั้งครรภ์ด้วยวิธีการสอดยา
<p>“มันก็จะมีอาการแพ้ ป่วยแต่ก็ไม่ค่อยบ่อยมันจะเป็นแค่ช่วง 2-3 เดือน” (A11, ผู้ให้สัมภาษณ์, 11 มกราคม 2556)</p>	อาการแพ้ท้อง
<p>“ก็ทำงานบ้านได้ปกติ ช่วงนี้ก็ออกจากโรงเรียนเดิมมาแล้ว ชั้นม.3 ออกมาออกแล้ว ตอนออกยังไม่ได้ตั้งครรรค์ออกมาอยู่บ้านสักพักถึงรู้ ก็ออกมาอยู่บ้านช่วยทำงานบ้าน เช่น ซักผ้า ตอนท้องก็ช่วยงานบ้านได้ปกติ ช่วงนั้นที่ออกมาก่อน เพราะเขาเรียกพบผู้ปกครองก็เลยไม่ได้ไป” (A11, ผู้ให้สัมภาษณ์, 11 มกราคม 2556)</p>	<p>ความสามารถในการประกอบกิจวัตรประจำวันได้ปกติ</p>
<p>“ก็มีพ่อกะแม่ และก็พวกป้าเขาจะคอยมาหา ก็ถ้าเราอยากกินอะไรเขาก็จะหาให้” (A11, ผู้ให้สัมภาษณ์, 11 มกราคม 2556)</p>	ได้รับการดูแลด้านอาหารการกินจากบุคคลในครอบครัว

การสกัดข้อมูล (data extract)	รหัสเริ่มต้น (Initial codes)
<p>“แม่ เขาก็จะให้คำปรึกษาที่เราอยากรู้ทุกอย่าง ถ้าเราอยากรู้ว่าปวดท้องมันเป็นยังไง ก็จะถามแม่กะเพื่อน ก็จะไม่ค่อยได้คุยกัน ก็จะโทรคุยกันเอา คุยกันเรื่องน้อง ส่วนใหญ่จะคุยกับคุณครูที่กศน. เขาจะถามว่าเราเดือดร้อนอะไรบ้าง” (A11, ผู้ให้สัมภาษณ์, 11 มกราคม 2556)</p>	<p>การพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคลรอบข้าง</p>
<p>“มีแม่ มีพ่อ และก็มีแฟน เขาก็จะบอกว่า ถ้าเราเครียดเรื่องอะไร เขาก็จะคอย บอกว่า อย่าเครียด ให้กำลังใจตลอด กะพ่อแม่เขาก็ให้กำลังใจเรา เราเป็นอะไร เขาก็จะคอยถามตลอด” (A11, ผู้ให้สัมภาษณ์, 11 มกราคม 2556)</p>	<p>การผ่อนคลายความเครียด การให้กำลังใจ</p>
<p>“แต่ถ้าตลอดก็อยากมีห้องนอนแยกให้น้อง” (A11, ผู้ให้สัมภาษณ์, 11 มกราคม 2556)</p>	<p>ความต้องการปรับปรุงที่อยู่อาศัยให้เหมาะสมหลังจากคลอดบุตร</p>
<p>“ปกติถ้าไปเรียนก็ไม่ต้องเอาไป แต่ถ้าวันไหนมีสังงานก็จะพกไป ก็จะได้จากแฟน” (A11, ผู้ให้สัมภาษณ์, 11 มกราคม 2556)</p>	<p>ได้รับการช่วยเหลือด้านการเงินจากคู่รักหรือสามี</p>
<p>“ตอนแรกแม่แฟนบอกว่าให้เรียนโรงเรียนปกติ แต่ว่าเรียนกศน.จะได้ ไม่เสียเวลาแต่เห็นคนอื่นที่เขาตลอดแล้วก็กลับไปเรียนที่โรงเรียนเดิมได้นะ แต่ว่าหนูไม่กลับไป เพราะทุกวันนี้ก็จะสนิทกับเพื่อนที่กศน. ส่วนใหญ่ก็จะเป็นคนมีลูกแล้วเหมือนกัน คนไม่มีลูกมาเรียน เพราะว่าเรียนที่เดิมไม่จบ อายุก็ไล่ๆ กัน ก็มีแก่กว่าบ้าง 2-3 ปี จะไปเรียนทุกวันพุธอาทิตย์ละวัน” (A11, ผู้ให้สัมภาษณ์, 11 มกราคม 2556)</p>	<p>การเข้าศึกษาต่อที่การศึกษานอกระบบและตามอัธยาศัย</p>
<p>จากหมอ แม่ ทางเน็ต จะดูเรื่องลูกว่าก็เดือนแล้วสังเกตพัฒนาการในครรภ์กะคุณแม่เขาก็จะให้กินนมบำรุง (A11, ผู้ให้สัมภาษณ์, 11 มกราคม 2556)</p>	<p>การได้รับคำแนะนำเรื่องความรู้และการปฏิบัติตนระหว่างการตั้งครรภ์</p>

การสกัดข้อมูล (data extract)	รหัสเริ่มต้น (Initial codes)
<p>“ก็จะมีเสียงดังหลังบ้านเขาเปิดเพลง แล้วก็ข้างบ้านเขาก็เมา เขาก็ด่ากัน เราก็จะรู้สึกเครียดเราก็หนีไปที่อื่น” (A11, ผู้ให้สัมภาษณ์, 11 มกราคม 2556)</p>	<p>ปัญหาผลกระทบทางเสียงส่งผลให้เกิด ความเครียด</p>
<p>“ก็เรียนให้จบแล้วก็จะไปทำงาน ก็จะเรียนด้วยทำงานด้วย รอให้น้องเลิกนมก่อน ก็ว่าจะไปทำงานที่ร้านอาหาร ไปช่วยเขาทำงาน ทำกับข้าว ก็ถ้าเรียนให้จบหา งานทำ เวลาเราอยากได้อะไรก็จะได้ แบบว่าสร้างอนาคตให้น้อง ถ้ามีงานอะไร ให้เราทำได้ก็จะทำ” (A11, ผู้ให้สัมภาษณ์, 11 มกราคม 2556)</p>	<p>การวางแผนด้านการเรียนและการทำงาน หลังการคลอดบุตร</p>
<p>“คือไม่ได้คุมคะ ลืม รู้จักการกินยา มันจะมีลูกศรบอกเราก็กินตามลูกศร การใส่ถุงยาง และก็ฉีดยาคุม” (A11, ผู้ให้สัมภาษณ์, 11 มกราคม 2556)</p>	<p>ขาดการคุมกำเนิดอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ</p>
<p>“ไม่แพ้ มีแต่มันดิน ก็มีอาการปวดๆ เมื่อยๆ มันเบื้อๆ เียงๆ เวลาเพียงๆอะง่วง อย่างเวลานี้อะเริ่มง่วงแล้ว” (A12, ผู้ให้สัมภาษณ์, 27 มีนาคม 2556)</p>	<p>อาการปวดเมื่อยตามร่างกายส่งผลต่อ สุขภาพ</p>
<p>“ก็ชายของชายลูกขึ้น ไปขายตรงโน้นที่เขาขายน้ำปั่นอยู่ไปทุกวันเพียงหยุดได้ 2 วัน อยู่บ้านก็ล้างจานล้าง กวาดบ้าน ถูบ้าน” (A12, ผู้ให้สัมภาษณ์, 27 มีนาคม 2556)</p>	<p>1. การประกอบอาชีพหารายได้มาจุนเจือครอบครัว 2. การช่วยเหลืองานบ้าน</p>
<p>“มีตื่นกลางดึกบ้าง ก็จะเหมือนว่านอนไม่พอ” (A12, ผู้ให้สัมภาษณ์, 27 มีนาคม 2556)</p>	<p>นอนหลับพักผ่อนได้ไม่เพียงพอ</p>
<p>“พวกแม่ พวกน้ำ ไปโรงพยาบาลก็ถามเขา กะแม่เขาก็บอก ว่าให้ทำดีๆ ระวังแท้ง หนู เป็นคนซุ่มซ่าม กะแฟนมีงก็ทำดีๆ อย่าทำซุ่มซ่าม มันกลัวลูกมันตาย ก็มีพี่ป้าหน้าอว้างๆ ตกเย็นมา ก็จะมานั่งได้ถุนมานั่งคุย” (A12, ผู้ให้สัมภาษณ์, 27 มีนาคม 2556)</p>	<p>การพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคลรอบข้าง</p>

การสกัดข้อมูล (data extract)	รหัสเริ่มต้น (Initial codes)
<p>“อย่างมันได้มา 700 มันก็ให้แม่ 200 เขาก็คอยถาม เขาก็ดูแลเราดี มันชอบเล่นกับลูกมัน เล่นห้อง แต่ตอนนี้มันไม่ได้เงินมา 2 วันและเลยกลับบ้านไปยก ข้าวโพดบ้านมันได้วันละ 250 บางทีก็ไปเลี้ยงไม้สัก เงินดี ได้มาเป็นพันสองพัน เพื่อนตำรวจเขามาจ้าง เลี้ยงให้กรมป่าไม้แล้วเขาจะมาตีตรา” (A12, ผู้ให้สัมภาษณ์, 27 มีนาคม 2556)</p>	<p>1. ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากคู่รักหรือสามี 2. ได้รับการช่วยเหลือด้านการเงินจากคู่รักหรือสามี</p>
<p>“ชินชะและ พออยู่ได้ อยากเปลี่ยนผ้าบ้านใหม่ ก็จะไปเปลี่ยนแล้วและซื้อไม้ไว้แล้ว เตี้ยขยับไม้แปะออกมาข้างนอกที่ว่างๆอยู่ขยายไม้ให้มันกว้าง” (A12, ผู้ให้สัมภาษณ์, 27 มีนาคม 2556)</p>	<p>ความต้องการปรับปรุงที่อยู่อาศัย</p>
<p>“ไปขายลูกชิ้นก็วันละ 600-700 ถ้าหักค่าใช้จ่ายแล้วก็ ได้กำไรซัก 300 แต่มันก็ขายไม่ค่อยดี พอเราไปขาย เขาก็มาขาย ขายกันเยอะ แฟนเขาก็ไปทำงานเลี้ยงไม้ เขาจะได้เงินเป็นวัน วันละ 500 บาท บางทีก็ได้ เป็นพัน พันห้า” (A12, ผู้ให้สัมภาษณ์, 27 มีนาคม 2556)</p>	<p>รายได้จากการประกอบอาชีพไม่แน่นอน</p>
<p>“จากหมอ ไปหาเขา เขาก็จะสอนเรื่องสุขศึกษา การดูแลตนเอง แล้วก็เวิร์จเน็ต ดูการทำให้ลูกแข็งแรง” (A12, ผู้ให้สัมภาษณ์, 27 มีนาคม 2556)</p>	<p>การได้รับคำแนะนำเรื่องความรู้ และการปฏิบัติตนระหว่างการตั้งครรภ์</p>
<p>“บางทีก็วาดรูป ชอบวาดรูป บางทีก็ฟังเพลง นั่งคุย เวลาน้องมาหา นั่งคุยกับน้อง บางทีก็ช่วยกันกับแม่ เสียบลูกขึ้นไปขาย” (A12, ผู้ให้สัมภาษณ์, 27 มีนาคม 2556)</p>	<p>การผ่อนคลายความเครียด</p>

การสกัดข้อมูล (data extract)	รหัสเริ่มต้น (Initial codes)
<p>“ซิมอไซค์ไปกะแม่ ไปโรงพยาบาลXXX ซ้ำมสะพานไป ไม่ไกลเท่าไรหรอกถึงมีสะพานสลิง...ก็เหมือนปกติ แต่ทำตัวให้ระมัดระวังกว่าเดิม” (A12, ผู้ให้สัมภาษณ์, 27 มีนาคม 2556)</p>	การเดินทางไปพบแพทย์
<p>“ก็คลอดลูกเลี้ยงไว้ 6 เดือนแล้วให้แม่เลี้ยง เดี่ยวเราไป ทำงาน มีพี่อะไรไม่รู้เขา ขวนเราไปทำงานที่ชลบุรี ไปกับแฟน” (A12, ผู้ให้สัมภาษณ์, 27 มีนาคม 2556)</p>	วางแผนการทำงานและการเลี้ยงดูบุตร
<p>“คือก่อนหน้านี้กินยา กินก่อนนอนครั้งละเม็ด แบบก็เม็ด ไม่รู้ ไม่ได้ับ แล้วแต่บางวัน บางวันลืม ก็ไม่ได้กิน” (A12, ผู้ให้สัมภาษณ์, 27 มีนาคม 2556)</p>	ขาดการคุมกำเนิดอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ
<p>“มันก็เหมือนเดิม 50-50 ท้องแล้วก็เลยปล่อย คิดว่า อยากเอาออกใหม่ ก็ไม่ กลัว บาบ หมอเขาก็บอกว่าให้ ท้องต่อ พอดีแฟนเขาก็อยากมีด้วย เราก็เลยกลับมา คิดว่าเห็นรุ่นพี่มีเราก็มีได้ บางที่รุ่นน้องเด็กกว่ายังมีเลย แต่แฟนเขามาผูกข้อไม้ข้อมือตั้งแต่สิงหาปีที่แล้ว” (A12, ผู้ให้สัมภาษณ์, 27 มีนาคม 2556)</p>	ความรู้สึกเกรงกลัวต่อบาปในการกระทำ เพื่อยุติการตั้งครรภ์
<p>“ปวดหลัง ปวดขา มีไม่สบายบ้างแต่เป็นครั้งเดียวตอน อากาศหนาว แต่มักจะปวดหัวส่วนมาก แต่ก่อนเป็น ความดันสูงก็ไปหาหมอครั้งนึง ตอนนั้นก็ไม่ค่อยได้ไป หาหมอ กินยาพาราอย่างเดียวน หนูเป็นบ่อยแต่ไม่ค่อย ได้ไปหา ช่วงแรกก็มีอาเจียน ก็รู้สึกปวดท้อง เพลียๆ” (A13, ผู้ให้สัมภาษณ์, 29 มีนาคม 2556)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. อาการปวดเมื่อยตามร่างกาย ไม่สบาย ส่งผลต่อสุขภาพร่างกาย 2. การมีโรคประจำตัว
<p>“ท้องมันก็ใหญ่ขึ้น น้ำหนักเพิ่มขึ้นจาก 47 เพิ่มจนถึง 58” (A13, ผู้ให้สัมภาษณ์, 29 มีนาคม 2556)</p>	การเปลี่ยนแปลงด้านรูปร่างขณะตั้งครรภ์

การสกัดข้อมูล (data extract)	รหัสเริ่มต้น (Initial codes)
<p>“ตอนนี้ยังไม่มี แต่ต่อไปคิดว่าน่าจะเป็นเรื่องเงิน ก็ที่เขาไปทำหมู ก็ว่าจะไปปรับเพิ่มอีก หนูจะไปเอาแล้วให้แฟนช่วยที่นี้ แต่ก็ขอให้น้องคลอดออกมาซัก 3 เดือนก่อน ก็ว่าจะไปช่วยพวกเขาได้ โกงชน อะไรพวกนี้ได้ ก็ขังหมูทำที่บ้าน กลางคืน ที่บ้านก็จะทำส่งเหมือนกัน แต่บ้านที่เขาทำเยอะกว่าวันละหก เจ็ดตัว” (A13, ผู้ให้สัมภาษณ์, 29 มีนาคม 2556)</p>	<p>ความเครียดเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในอนาคต</p>
<p>“แฟนพาไปทุกครั้ง เขาก็ดูแลการเดินทางท้องมันใหญ่ เลยอึดอัดแล้วตอนนี้ เวลาจะไปไหนก็ลำบากก็จะไม่ไปเองก็จะฝากให้แฟนไปให้เวลาเดินก็ต้องเดินแอ่นหลังปวด แฟนก็ต้องคอยพยุงเป็นบางครั้ง”(A13, ผู้ให้สัมภาษณ์, 29 มีนาคม 2556)</p>	<p>ได้รับการดูแล ช่วยเหลือจากคู่รักหรือสามี</p>
<p>“อยากปรับปรุงห้องหนูเพราะว่ามันมีนกกมาอยู่ มัน...ฝ้า มันเริ่มมูแล้วอะ เลยไม่ได้เปลี่ยนว่าจะเปลี่ยน” (A13, ผู้ให้สัมภาษณ์, 29 มีนาคม 2556)</p>	<p>ความต้องการปรับปรุงที่อยู่อาศัยให้เหมาะสม</p>
<p>“ก็มีหนี้เป็นรถอย่างเดียว” (A13, ผู้ให้สัมภาษณ์, 29 มีนาคม 2556)</p>	<p>ภาระหนี้สินจากยานพาหนะ</p>
<p>“ก็อ่านแต่ในสมุดสี่ชมพู มีแม่บอกว่าตอนท้องอย่ากินเยอะเดี๋ยวจะออกไม่ได้” (A13, ผู้ให้สัมภาษณ์, 29 มีนาคม 2556)</p>	<p>การได้รับคำแนะนำเรื่องความรู้ และการปฏิบัติตนระหว่างการตั้งครรภ์</p>
<p>“มันก็จะเสียงดัง นกพิราบในบ้าน รอกเก็บตั้งหน้อย จะให้เขาเอาตาข่ายชิง แล้วมันออกลูกด้วยมันร้อง ออกลูกเยอะด้วย มันไล่ไม่ได้เลยไล่หลายรอบแล้ว มันก็มาอีก” (A13, ผู้ให้สัมภาษณ์, 29 มีนาคม 2556)</p>	<p>มลภาวะทางเสียงที่เกิดจากสัตว์</p>

การสกัดข้อมูล (data extract)	รหัสเริ่มต้น (Initial codes)
<p>"ก็คิดว่ามีบ้างผลกระทบต่อเรา แต่มันจะทำยังไงได้ ด้านอนาคตเรา การเรียนก็ช้าลง ตอนที่จบม.ต้น ตอนแรกก็ไปสมัครเรียนไว้แล้ว ไปสมัครเรียนที่อาชีวะ แล้วที่ไปทำงานเป็นช่วงปิดเทอม กะว่าจะไปหาเงินเอามาเรียน พอมีลูกก็เลย..ยัง 'ไม่อยาก'" (A13, ผู้ให้สัมภาษณ์, 29 มีนาคม 2556)</p>	<p>ผลกระทบจากการตั้งครรภ์ทำให้ขาดโอกาสในการศึกษาต่อ</p>
<p>"กินยา ใช้อายุม 28 เม็ด กินตามลูกศร ตอนอยู่ที่นี้ กินยาคุมตลอด ตอนไปทำงานกรุงเทพก็ไม่ได้กิน เพราะว่าไปอยู่แล้วไม่รู้ว่าจะซื้อตรงไหน 'ไม่รู้จากร้าน'" (A13, ผู้ให้สัมภาษณ์, 29 มีนาคม 2556)</p>	<p>ไม่ทราบแหล่งจำหน่ายยาคุมกำเนิด</p>
<p>"ไม่เอา เขาเกิดมาแล้วไม่กล้าทำ" (A13, ผู้ให้สัมภาษณ์, 29 มีนาคม 2556)</p>	<p>เกรงกลัวต่อการกระทำบาป</p>
<p>"มันจะมีอาการเจ็บท้องน้อยๆ เพราะต้องขึ้นลงหอบ่อย ด้วย บางทีเพลียก็ง่วง นอน ก็นอน จะรู้สึกที่เราเพลีย ง่วงนอนบ่อยมาก ช่วงนี้มันก็จะเมื่อยจะปวด แต่เราจะพยายามไม่ยก ของหนัก เขาจะไม่ให้ยกของหนัก แต่ช่วงแรกอยากกินของเปรี้ยวมากเลย ช่วงสามเดือนแรกแต่ก่อนเคยเป็นภูมิแพ้ก็จะไป หาหมอบ่อย" (A14, ผู้ให้สัมภาษณ์, 30 มีนาคม 2556)</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. อาการเจ็บปวด ไม่สบายเนื้อไม่สบายตัว ขณะตั้งครรภ์ส่งผลต่อสุขภาพร่างกาย 2. อาการแพ้ท้อง 3. การมีโรคประจำตัว
<p>"ชายของอยู่ในพิดโลกคะ เป็นพวกร้านขายตุ๊กตาก็หลายเดือนอยู่คะ เพราะเราต้องทำงาน มันต้องอยู่หอไปกลับไม่ได้ มันไกล" (A14, ผู้ให้สัมภาษณ์, 30 มีนาคม 2556)</p>	<p>การทำงานประกอบอาชีพเพื่อหารายได้จนเจอครอบครัว</p>
<p>"มีนิดหน่อยที่เวลาน้องตื่นมันก็จะรู้สึก" (A14, ผู้ให้สัมภาษณ์, 30 มีนาคม 2556)</p>	<p>เด็กตื่นส่งผลต่อการนอนหลับพักผ่อน</p>

การสกัดข้อมูล (data extract)	รหัสเริ่มต้น (Initial codes)
"ก็เปลี่ยน น้ำหนักมันก็ขึ้นมาเยอะนะ ตอนแรก 58 59 ตอนนี้รู้สึกตัว 67" (A14, ผู้ให้สัมภาษณ์, 30 มีนาคม 2556)	การเปลี่ยนแปลงด้านรูปร่างขณะตั้งครรภ์
"เดี๋ยวนี้ ค่าใช้จ่ายมันเพิ่มขึ้น ถ้าน้องออกมาเราก็ต้อง จ้างคนเลี้ยงอีกใช่ไหม ตอนเย็นก็ให้ แม่มารับไป เห็นเขาบอกว่าวันละร้อย" (A14, ผู้ให้สัมภาษณ์, 30 มีนาคม 2556)	วิตกกังวลเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้น
"ส่วนมากจะเป็นเพื่อนร่วมงาน พวกรุ่นพี่ นอกจากเพื่อน ร่วมงานก็จะมีเจ้านาย จะปรึกษาเรื่องท้อง ปรึกษาเรื่อง คลอด เวลาเดิน เวลาอะไรอย่างเงี้ย" (A14, ผู้ให้ สัมภาษณ์, 30 มีนาคม 2556)	การพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อน ร่วมงาน
"เขาก็มาอยู่ด้วย เขาก็รับจ้างทั่วไป ได้วันละ 300 เดือนหนึ่งก็ประมาณ 9,000 กะแฟนเขา...เขาก็ดูแลเราดี ตอน อยู่หอก็ซื้อน้ำซื้อนมมาให้กิน" (A14, ผู้ให้ สัมภาษณ์, 30 มีนาคม 2556)	1. ได้อยู่กับคู่รักหรือสามี 2. ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากคู่รักหรือสามี
"อนามัย เขาจะบอกวิธีการดูแลและวิธีการกินอาหาร" (A14, ผู้ให้สัมภาษณ์, 30 มีนาคม 2556)	การได้รับคำแนะนำเรื่องความรู้ และการปฏิบัติตนระหว่างการตั้งครรภ์ จากบุคลากรทางการแพทย์
"เสียงดัง รดรา เขาจะวิ่งตอนกลางคืนกัน" (A14, ผู้ให้ สัมภาษณ์, 30 มีนาคม 2556)	ปัญหาภาวะทางเสียงส่งผลต่อสุขภาพ จิตใจ
"ถ้าไปหาหมอเอาหมอไปเอง ไปกะแฟน การเดินทางก็ไม่ลำบาก บางทีก็เดินไปทำงาน บางทีก็ เอามอไซค์ไปกับแฟนเพราะว่าที่ทำงานมันไกล" (A14, ผู้ให้สัมภาษณ์, 30 มีนาคม 2556)	การเดินทางไปพบแพทย์และการเดินทางไป ทำงาน
"คุมแต่มันพลาด ก็กินตามลูกศร กินแบบ 28 เม็ด อาจจะลืมกิน กินไม่ครบ" (A14, ผู้ให้สัมภาษณ์, 30 มีนาคม 2556)	การลืมกินยาคุมกำเนิด

การสกัดข้อมูล (data extract)	รหัสเริ่มต้น (Initial codes)
<p>“รอให้น้องคลอดและโตหน่อย ก็ว่าจะไป ไม่แน่ว่า จะเข้าที่เดิม ไปอยู่กับเจ้านายคนเดิมกลับไปอยู่หอให้ลูก อยู่กับคุณแม่อาจจะกลับมาอาทิตย์ละครั้งให้ แพนอยู่ ที่นี้ เราไปคนเดียวขายได้ตรงนั้นก็พอให้เราอยู่ได้ค่าหอ ก็ประมาณพันห้าที่อยู่มาก พอหักค่าใช้จ่ายเงินก็จะเหลือ สักสาม สี่พันก็พออยู่ได้ก็ว่าจะต้องไปทำงานดูว่าที่เดิม เขาให้เพิ่มมากกว่านี้ไหม ถ้าเขาให้เพิ่มกว่านี้น้อย ก็อาจจะไป ถ้าไม่เพิ่มอาจจะต้องไปดูที่อื่น” (A14, ผู้ให้ สัมภาษณ์, 30 มีนาคม 2556)</p>	<p>วางแผนการทำงานหลังจากคลอดบุตร</p>
<p>“ก็ตกใจเหมือนกัน เพราะตอนนั้นยังไม่พร้อม ตอนนั้น เรายังไม่พร้อม เพราะยังไม่มีเงินที่จะสำรองให้เขาไง อ้อ พอพลาดมากก็เลยต้องเลี้ยง พอทราบก็ เลยบอกกะแพน แพนก็ว่าไม่ต้องเอาออก บอกกับครอบครัวเขาก็ว่าเดียว จะช่วยกันเลี้ยง เขาก็สนับสนุนดี ไม่ให้เอาออก” (A14, ผู้ให้สัมภาษณ์, 30 มีนาคม 2556)</p>	<p>ครอบครัวสนับสนุนให้ประกอบการตั้งครรภ์</p>
<p>“มีป่วยแค่ช่วงแรกๆ และก็ป่วยเป็นโรคกระเพาะ ชื่อ ยากินเองไม่ได้ไปหาหมอ บางครั้งก็เหมือนจะปวดๆ ท้อง” (A15, ผู้ให้สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2556)</p>	<p>อาการเจ็บป่วยไม่สบาย มีโรคประจำตัว ส่งผลต่อสุขภาพร่างกาย</p>
<p>“ก็ผิดปกติ ช่วงแรกๆ ก็นอนไวแล้วก็ตื่นเช้า ง่วงตอน กลางวัน ถ้าตื่นเช้าก็คือจะ อาเจียน” (A15, ผู้ให้ สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2556)</p>	<p>ปัญหาในการนอนหลับพักผ่อน</p>
<p>“เสียค่ายาครั้งละ 400 บางครั้งก็ฉีดยาแม่จะให้ไป เวลาไปหาหมอเอารถพ่อเขาไปเขาก็จะช่วยค่าน้ำมัน เขาก็ถามว่าเป็นอย่างไร บางทีพ่อก็พาไป ถ้าเขาไม่ว่าง ก็ให้ลูกเขาพาเราไป” (A15, ผู้ให้สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2556)</p>	<p>ได้รับการสนับสนุนด้านค่าใช้จ่าย และการเดินทางไปพบแพทย์</p>

การสกัดข้อมูล (data extract)	รหัสเริ่มต้น (Initial codes)
<p>“ช่วยแม่เขาก็จะให้บ้างวันละ 200-300 ต่อครั้ง แฟน เขายังไม่ได้ทำอะไร เพราะอยู่ในช่วงกำลังหางานอยู่...ก็ พอกกลางๆ ก็มีอยู่นี่สิน ก็เอาบ้านไปจำนองไว้” (A15, ผู้ให้สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2556)</p>	<p>1. มีรายได้ไม่แน่นอน 2. ภาวะหนี้สินของครอบครัว</p>
<p>“จากหมอที่คลินิก เขาบอกว่าแบบว่า...แบบว่า นอน ยังไง ลุกยังงั้น แล้วก็พวก ป้าๆ เขาจะห้ามไม่ให้กินรส เผ็ดให้กินรสจืดอะไรแบบนี้” (A15, ผู้ให้สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2556)</p>	<p>การได้รับคำแนะนำเรื่องความรู้ และการปฏิบัติตนระหว่างการตั้งครรภ์ จากบุคลากรทางการแพทย์</p>
<p>“มันจะมีเสียงดัง ก็จะมีเปิดเพลงกลบเอาไว้” (A15, ผู้ให้สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2556)</p>	<p>มลภาวะทางเสียง</p>
<p>“ก็ขอให้คลอดและขอให้โตอีกหน่อยก็จะไปทำงานกับพี่ พี่ทำอยู่ชลบุรี โรงงาน ลูกก็จะให้แม่เลี้ยง พี่เขาก็จะช่วยบ้างเรื่องค่าใช้จ่าย ก็น่าจะไม่ถึงขวบก็ว่าจะไปทำงาน ก็ให้แม่ไปอยู่ด้วย แต่แฟนเขาอยากทำอยู่ที่นี่ เขาไม่อยากไปที่อื่น” (A15, ผู้ให้สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2556)</p>	<p>วางแผนการทำงานหลังคลอดบุตร</p>
<p>“ตอนนั้นกำลังเรียนอยู่XXX เรียนเข้าปี 1 ใหม่ ก่อนหน้านี้เรียนXXX แต่เรียนไม่ได้มันหนักก็เลยไปเรียนXXX ไปเรียนได้ประมาณ 2 เดือน พอรู้ว่าท้องก็เลยออกมา พอท้องก็มีผลกับเรา ก็แบบจะลำบากตอนไปเรียน มันไม่ไหว ก็ไม่รู้ยังไงว่าจะเรียนรึเปล่าเพราะต้องเลี้ยงลูก ด้วยต้องทำงานด้วย ก็อยากเรียนต่อจนจบปริญญาตรี เรียนที่เดิมเรียนคณะวิทยาศาสตร์ เอกคหกรรม แม่ก็ทำขายอาหาร เวลาไปไหนมาไหนจะได้ช่วยแม่ อยากเรียนต่อ สาขาเดิม เพราะชอบ ทำอาหาร ทำมาตั้งแต่เด็ก” (A15, ผู้ให้สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2556)</p>	<p>ขาดโอกาสในการศึกษาต่อเพราะต้องเลี้ยงดูบุตร</p>

การสกัดข้อมูล (data extract)	รหัสเริ่มต้น (Initial codes)
“แม่เขาก็บอกว่าไม่เป็นไร พลาดแล้วก็ไว้เป็นบทเรียน กะคุณพ่อกันานๆ ติดต่อกันที่ เขาทราบทั่วทั้งแต่เขาก็ ไม่ได้ว่าจะไร...ก็มีป้า พี่ มีแม่ และก็เพื่อนที่สนิทกันเขา จะคอยให้กำลังใจ” (A15, ผู้ให้สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2556)	ได้รับกำลังใจจากบุคคลรอบข้าง
“ไม่ได้คุมคะ ปกติไม่เคยกินยาคุมเลย เพราะเป็นคนที่ไม่ ไม่ชอบกินยาเพราะบางทีก็ลืม ...รู้จักการกินยาคะ” (A15, ผู้ให้สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2556)	1. ขาดการป้องกันการตั้งครรภ์ 2. ลืมกินยาคุมกำเนิด
“เคยกินยา กินไปขวดหนึ่ง ไปซื้อมากินเอง กินสตรี เบนโลเห็นเพื่อนบอกว่ากิน เพื่อให้ประจำเดือนมาก็เลย ลองซื้อมากิน แต่กินไปได้ขวดเดียว มันเหม็นจะอ้วก เลยไม่ได้ซื้อมากินต่อ” (A15, ผู้ให้สัมภาษณ์, 3 เมษายน 2556)	ยุติการตั้งครรภ์ด้วยการกินยาขับ ประจำเดือน
“มันก็มีปวดเมื่อยตามตัวบ้างบางครั้ง ปวดท้อง เป็นโรค กระเพาะไปซี้ดยา” (A16, ผู้ให้สัมภาษณ์, 5 เมษายน 2556)	อาการปวดเมื่อยตามร่างกาย และการมีโรค ประจำตัวส่งผลต่อสุขภาพร่างกาย
“ไปฝากแล้วที่อนามัย” (A16, ผู้ให้สัมภาษณ์, 5 เมษายน 2556)	การฝากครรภ์
“ก็มีย่า ก็เรื่องนี้ เลี้ยงลูก พวกเพื่อนที่มันเคยมีลูกเขา ก็บอกให้ดูแลดีๆ ให้รู้จักกินนม บำรุงลูกบ้าง ว่าเป็นดูแล สุขภาพตัวเองดีๆ ย่าเขาก็พูดเหมือนเพื่อนเลย ทางบ้าน แฟนเขาก็พูด เขาก็พูดดี เวลาเราจะทำอะไรก็ห้ามไม่ให้ เราทำ กะแฟนก็คุยเรื่องลูก” (A16, ผู้ให้สัมภาษณ์, 5 เมษายน 2556)	การพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับบุคคล รอบข้าง
ครูเขาใจใสดี เขาช่วยเหลือ แบบเราไม่รู้อะไรเขา ก็จะบอกเรา เพื่อนที่เราเรียนด้วยกัน ถ้าทำอะไรไม่ได้ ก็ให้ลอกอะไรแบบนี้” (A16, ผู้ให้สัมภาษณ์, 5 เมษายน 2556)	ได้รับการช่วยเหลือจากคุณครูและเพื่อน ด้านการเรียน

การสกัดข้อมูล (data extract)	รหัสเริ่มต้น (Initial codes)
“อย่าให้ไปโรงเรียน ร้อย วันละร้อยกว่าๆ ย่ากับพ่อ” (A16, ผู้ให้สัมภาษณ์, 5 เมษายน 2556)	ไม่มีรายได้เป็นของตนเอง
“ก็จบจากนี้ก็คงไม่ได้เรียนต่อมาตุลูก เรียนปี 2 แล้ว เลี้ยงลูกอยู่บ้าน ถ้าไปทำงานก็ไปทำก็ให้พ่อดูแลแทน” (A16, ผู้ให้สัมภาษณ์, 5 เมษายน 2556)	ขาดโอกาสในการศึกษาต่อเพราะต้องเลี้ยงดู บุตร
“ตอนแรกก็คุมแต่ลิ้ม กินแบบ 28” (A16, ผู้ให้สัมภาษณ์ , 5 เมษายน 2556)	ลิ้มกินยาคุมกำเนิด
“มีคลื่นไส้อาเจียน แล้วมันอ้วก มันอาเจียนก็มีก็แพ้ มันแพ้ท้อง ก็อ้วกมันเวียนหัว แล้วก็อ้วก” (A17, ผู้ให้ สัมภาษณ์, 12 เมษายน 2556)	อาการแพ้ท้องส่งผลต่อสุขภาพร่างกาย
“มันก็ไม่พร้อม มันก็คิดว่าจะเลี้ยงเขาได้ไหม จะเลี้ยงรอดไหม” (A17, ผู้ให้สัมภาษณ์, 12 เมษายน 2556)	วิตกกังวลในการเลี้ยงดูบุตร
“ลูกคนนี้ไม่ใช่ลูกเขาหรอก เป็นลูกติดหนู แต่เขาดูแล ลูกเราดี รู้จักกับแฟน คนนี้ได้ประมาณปีนึง แต่ท้องเขา ก็อยู่ด้วยกันแล้ว เขาก็ดี ดีกว่าคนเดิม” (A17, ผู้ให้ สัมภาษณ์, 12 เมษายน 2556)	ได้รับการดูแลและรับผิดชอบจากคู่รัก หรือสามี
“ก็...แฟนทำอะ แฟนทำนา เป็นแม่บ้าน ก็เพิ่งทำปกติ ไปรับจ้างทั่วไป บางทีมันก็ได้ สามร้อย สี่ร้อย สองร้อย บางทีก็ซัดยาข้าว บางทีก็ไปเลี้ยงไม้กับเขาอย่างงี้ เขา จ้างอะไรก็ไป มันจะมีหนี้สินเป็นค่าทำบ้าน” (A17, ผู้ให้ สัมภาษณ์, 12 เมษายน 2556)	1. ไม่มีรายได้เป็นของตนเอง 2. คู่รักหรือสามีมีรายได้ไม่แน่นอน
“เราอยากจะทำบ้านอยู่ เพราะมันจะมีเพื่อนๆ ที่เขามา เที่ยวมาคุยด้วยทุกวัน มันก็จะเสียดัง” (A17, ผู้ให้ สัมภาษณ์, 12 เมษายน 2556)	มลภาวะทางเสียง

การสร้างกลุ่มคำจากรหัสเริ่มต้น

กลุ่มคำ (categories or domains)	รหัสเริ่มต้น (Initial codes)
การขาดความรู้ในการคุมกำเนิด	- การคุมกำเนิดที่ไม่ถูกต้อง - ความเชื่อในการคุมกำเนิด
การขาดความตระหนักในการป้องกัน การตั้งครรภ์	- ขาดการคุมกำเนิดอย่างสม่ำเสมอ - เป็นผู้ที่รับประทานยายาก
คุณภาพชีวิตด้านร่างกาย	- อาการไม่สบาย เจ็บปวดตามร่างกาย ขณะตั้งครรภ์ ส่งผลต่อการใช้ชีวิตประจำวัน - ความสามารถของร่างกายในการประกอบ กิจวัตรประจำวันและการทำงาน - ปัญหาการนอนหลับพักผ่อน
คุณภาพชีวิตด้านจิตใจ	- ความรู้สึกไม่ดี กลัว วิตกกังวลว่าการตั้งครรภ์ ส่งผลต่อตนเองและครอบครัว - ความรู้สึกถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น จากการตั้งครรภ์
คุณภาพชีวิตด้านสัมพันธภาพทางสังคม คุณภาพชีวิตด้านสิ่งแวดล้อม	- ปฏิสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้าง - ความไม่ปลอดภัยทางกายภาพ - สิ่งแวดล้อมที่อยู่อาศัยไม่เอื้อแก่การตั้งครรภ์ - ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจหรือการเงิน - ปัญหาสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ - ความไม่ปลอดภัยในการเดินทางคมนาคม
สัมพันธภาพกับคูรักรหรือสามี	- การได้อยู่กับคูรักรหรือสามี - การได้รับการดูแลเอาใจใส่จากคูรักรหรือสามี
บริการด้านสุขภาพและสังคม	- การเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน - การได้รับข่าวสารความรู้และคำแนะนำระหว่าง การตั้งครรภ์
การเตรียมพร้อมเข้าสู่บทบาท ความเป็นมารดา	- การวางแผนด้านการศึกษาต่อ - การวางแผนด้านการทำงาน

กลุ่มคำ (categories or domains)	รหัสเริ่มต้น (Initial codes)
ปัญหาเกี่ยวกับบุคคลรอบข้าง	- ปัญหาทะเลาะวิวาทกับบุคคลในครอบครัว - ถูกปฏิเสธความรับผิดชอบจากคู่รักหรือสามี
เกิดตราบาป	- ถูกสังคมประณาม
ได้รับการช่วยเหลือด้านการเงิน	- การได้รับการช่วยเหลือค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน - การได้รับการช่วยเหลือค่ายาและค่าเดินทางไปพบแพทย์
ได้รับการช่วยเหลือด้านวัตถุสิ่งของ	- การได้รับการช่วยเหลือด้านอาหารการกิน - การได้รับการช่วยเหลือด้านยานำรถบรรทุก - การได้รับการช่วยเหลือเป็นเสื้อผ้า และอุปกรณ์สำหรับเด็กก่อน
ได้รับการช่วยเหลือด้านการดูแล	- การได้รับการช่วยเหลือด้านการเคลื่อนไหว - การได้รับการช่วยเหลือด้านการเรียน
ได้รับการช่วยเหลือด้านอารมณ์	- ผ่อนคลายความเครียด - การได้รับกำลังใจจากบุคคลรอบข้าง - การได้รับคำแนะนำจากบุคลากรทางการแพทย์

ภาคผนวก ง การสร้างประเด็นรองและประเด็นหลักจากกลุ่มคำ (generation of sub-theme and theme from categories or domain)

Case	การสกัดข้อมูลดิบ	รหัสเริ่มต้น (initial codes)	กลุ่มคำ (categories or domains)	ประเด็นรอง (sub-themes)	ประเด็น (themes)
"....."	- อาการไม่สบาย เจ็บปวดตามร่างกายขณะตั้งครรภ์ ส่งผลต่อการใช้ชีวิตประจำวัน		ด้านร่างกาย	คุณภาพชีวิต	คุณภาพชีวิตหญิงตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ในวัยรุ่น
"....."	- ความสามารถของร่างกายในการประกอบกิจวัตรประจำวันและการทำงาน				
"....."	- ความรู้สึกไม่ดี กลัว วิตกกังวลว่าการตั้งครรภ์ส่งผลต่อตนเองและครอบครัว		ด้านจิตใจ		
"....."	- ความรู้สึกถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากการตั้งครรภ์				
"....."	- สัมพันธภาพกับบุคคลรอบข้าง		ด้านสัมพันธภาพทางสังคม		
"....."	- การพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดกับบุคคลรอบข้าง				
"....."	- ความไม่ปลอดภัยทางกายภาพ		ด้านสิ่งแวดล้อม		
"....."	- ปัญหาสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ				
"....."	- การคุมกำเนิดที่ไม่ถูกต้อง		การขาดความรู้ในการคุมกำเนิด	การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์	
"....."	- ความเชื่อในการคุมกำเนิด				
"....."	- ขาดการคุมกำเนิดอย่างสม่ำเสมอ		การขาดความตระหนักในการป้องกันการตั้งครรภ์		
"....."	- เป็นผู้ได้รับประทานยายาก				

Case	การสกัด ข้อมูลดิบ	รหัสเริ่มต้น (initial codes)	กลุ่มคำ (categories or domains)	ประเด็นรอง (sub-themes)	ประเด็น (themes)
	"....."	การได้อยู่กับคู่รักหรือสามี	สัมพันธ์ภาพกับคู่รัก/ สามี	ผลกระทบ ทางบวก จากการตั้งครรรภ์	ผลกระทบจาก การตั้งครรรภ์ ไม่พึงประสงค์
	"....."	การได้รับการดูแลเอาใจใส่จาก คู่รักหรือสามี			
	"....."	การเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน	บริการด้านสุขภาพ หรือสังคม		
	"....."	การได้รับข่าวสารความรู้ และคำแนะนำระหว่าง การตั้งครรรภ์			
	"....."	การวางแผนด้านการศึกษาต่อ	การเตรียมพร้อมเข้าสู่ บทบาทความ เป็นมารดา		
	"....."	การวางแผนด้านการทำงาน			
	"....."	ปัญหาทะเลาะวิวาทกับบุคคล ในครอบครัว	ปัญหากับบุคคล รอบข้าง	ผลกระทบ ทางลบ จากการตั้งครรรภ์	
	"....."	ถูกปฏิเสธความรับผิดชอบจาก คู่รักหรือสามี			
	"....."	หยุดงาน	การขาดงานและขาด โอกาสศึกษาต่อ		
	"....."	หยุดเรียน			
	"....."	ถูกสังคมประณาม	เกิดตราบาป		
	"....."	การได้รับการช่วยเหลือ ค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน	ด้านเงิน	การสนับสนุน จากบุคคล รอบข้าง	แรงสนับสนุน ทางสังคม
		การได้รับการช่วยเหลือค่ายา และค่าเดินทางไปพบแพทย์			
	"....."	การได้รับการช่วยเหลือด้าน อาหารการกิน	ด้านวัตถุดิบของ		

Case	การสกัด ข้อมูลดิบ	รหัสเริ่มต้น(initial codes)	กลุ่มคำ(categories or domains)	ประเด็นรอง (sub-themes)	ประเด็น (themes)
	"....."	การได้รับการช่วยเหลือ ด้านยาบำรุงครรภ์			
	"....."	การได้รับการช่วยเหลือเป็น เสื้อผ้า และอุปกรณ์สำหรับเด็กอ่อน			
	"....."	การได้รับการช่วยเหลือ ด้านการเคลื่อนไหว	ด้านการดูแล		
	"....."	การได้รับความช่วยเหลือ ด้านการเรียน			
	"....."	ผ่อนคลายความเครียด	ด้านอารมณ์		
	"....."	การได้รับกำลังใจจากบุคคล รอบข้าง			
	"....."	การได้รับคำแนะนำจาก บุคลากรทางการแพทย์			

ภาคผนวก จ ตัวอย่างการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview)

Code A04 (อายุ 18ปี) วันที่สัมภาษณ์ 9 พฤศจิกายน 2556 เวลา 09.29 - 10.53 น.

นักวิจัย: ก่อนอื่นที่ต้องขอแนะนำตัวก่อนพี่มาจากคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร พี่ได้ทำวิจัยเรื่อง คุณภาพชีวิตหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่น ณ ศูนย์บริการที่เป็นมิตรสำหรับวัยรุ่นและเยาวชน จังหวัดพิษณุโลก โดยบทการสนทนาในครั้งนี้ที่จะปกปิดเป็นความลับ และจะไม่เปิดเผยตัวน้องซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลนะคะ ก่อนอื่นที่จะขออนุญาตทำการอัดเสียงในการสนทนาครั้งนี้ด้วยนะคะ

A01: ค่ะ

ผู้วิจัย: สรุปว่าคุณหมอเขาให้ตั้งครรภ์ต่อเนาะ

A04: จำ เขาไม่ยอมเอาออกให้ ครอบครัวยุก็ลำบาก ที่แรกแม่ก็ปรึกษา เขาก็ให้เอาออก พ่อเขาก็อะไม่อยู่ ลูกหนูก็มีอยู่คนนึงแล้ว ก็เลย...หนูก็เลยไปปรึกษาหมอตำแยก็ให้เขาช่วย ก็แบบว่าร่างกายหนูแย หนูกินอะไรไม่ได้เลย กินแล้วก็อ้วกออก แล้วก็เวลานั้น หนูกินนอนไม่ได้อะพี่ บางครั้งก็แฉะถึงจะได้ข่มตาหลับคือต้องแฉะจริงๆ หนูก็เลยบอกอ้อม...ป้าช่วยหนูหน่อยทั้งเนื้อทั้งตัวหนูก็เหลือแค่ฟันแปด หนูเหลืออยู่แปดร้อย แม่หนูเหลืออยู่พันนึง แม่เขาก็ไม่ยอมให้ทำหรรอกแต่หนูไม่ไหว ออกมาก็ไม่มีพ่ออีกลำบาก หนูบอกให้เขาช่วย เขาก็บอกว่าจะช่วยแต่ตอนนี้มันยังไม่ออก เขาบอกให้รอก่อน รอดูอาการ

ผู้วิจัย: ตอนนี้ก็เดือนแล้วคะเนี่ย

A04: ตอนนี พรุ้งนี้เข้าวันที่ 10 ก็น่า 3 เดือน แต่เขาหมอดាំแยเขาช่วยแล้ว แต่ให้รอๆ รอบเดือนมาอีกทีหนึ่งว่าจะออกไหม แต่อาการแพ้ยังปกติอยู่ หนูทรมาน หนูนอนไม่ได้ มันกินอะไรไม่ได้

ผู้วิจัย: หมอดាំแยเขาทำอะไรกับเราบ้างคะ

A04: เขาแค่กดท้องเฉยๆ จ้า เขาบอกว่าถ้าวันนั้นที่เราไปทำไมออกรอบเดือนอีกที่มันก็จะมา หนูก็ไปขออ้อนวอนเขา หนูไม่ไหวแล้วพี่แทบคลานเลย ลูกหนูก็เลี้ยงไม่ได้ อยู่ใกล้ไม่ได้ แม่หนูก็ต้องเอาไป หนูก็อยู่ได้แค่บ้านนี้แหละ ลูกบางครั้งก็ทำอะไรแทบไม่ไหวเลย จะลุก จะนั่งก็โอดโอยๆ เดี่ยวลุกอ๊วกอ๊วกอ๊วก หนูทรมาน กลัวเขาออกมาลำบาก แต่ถ้าเกิดว่าครอบครัวหนูจะมีหนูก็อ้อมันพลาดต้องหนูก็อยากเลี้ยงแต่ว่ามันจี้ หนูก็เลยอยากตัดไฟตั้งแต่ต้นลมซะ ไม่ให้เขาเกิดมาลำบาก ลำบากยิ่งกว่าตอนที่เขาไปแล้วอีก หนูก็เลยอ้อให้เขาสักครึ่ง ขอครึ่งเดียวจะบาปก็จะไม่ผิดพลาดอีกแล้ว พลาดแล้วจะจำไว้

ผู้วิจัย: ไปให้หมอต้าแยทำให้เขาคิด...

A04: ที่แรกเขาคิดหนูสามพัน หนูบอกว่าที่แรกหนูไม่รู้ หนูคิดว่าเขาจะเอาค่าหยูกค่ายา อันนี้ใช่ปะ หนูไม่เคยไปทำ ครั้งแรกเขาก็บอกว่าเอาสามพัน หนูไม่มีเลยทั้งเนื้อทั้งตัว ทั้งแม่ทั้งหนูเหลืออยู่แค่พันแปดจริงๆ กลับมาไม่มีอะไรกิน กินข้าวเลย หนูก็เลยบอกป้าเขาก็เลยยอมช่วย เขาก็บอกว่าให้รอนะถ้าวันนั้นไม่ไหลถึงรอบเดือนอีกทีหนึ่ง เดี่ยวเขาจะมาเอง เขาวางยั้ง ก็พุงนี้พอดีหนูรอบเดือนหนูก็จะมาหนูก็รอดู มันทรมาน รอมานหนูก็ทรมาน นอนไม่ได้เลย จะขมตาหลับโธ้ย! คงต้องหาอะไรเข้าปาก พอหาใส่ปากก็ต้องลุกออกมาอ๊วกอ๊วก กลางค้ำกลางคืนพ่อแม่หนูหลับไม่เป็นตายเลย

ผู้วิจัย: รู้ไหมว่าเกิดจากอะไร

A04: หนูก็ไม่รู้ เขาบอกว่าเกิดจากอาการแพ้อะจ้ำ แพ้แบบคนที่ท้องธรรมดาแพ้นี้ และแต่หนูจะแพ้มากจ้ะ เหมือนลูกหนูคนที่คลอดออกมาเนี่ยตอนนั้นแพ้ แพ้อยู่พักเดียว หนูแพ้แค่ว่าอาเจียนแต่เลือดไม่ทันออก พอใกล้จะหายแพ้มันก็จะแบบมีเลือดออกอยู่แค่สองสามวันแค่นั้นก็หาย หนูก็เบาและ แต่อันนี้หนูอะอ๊วกแบบข้าวก็กินไม่ได้คอมันจี้ก เลือดมันไหล ทรมาน แต่พอมานเห็นเขาก็สงสาร ในเมื่อแบบว่าหมอมหาไม่ช่วย หนูก็ไม่รู้หนทางอะไร ถ้าให้ออกมาแถวบ้านหนูเขาก็เป็นซี่ปากอีก ประณามอีกบ้านก็เป็นแบบนี้ ถ้าพาออกมาอีกคนก็...เขาก็ดำกัน กินกึ่งกินแกลบ กินซี่ลูกกันไปจั้นและ หนูก็เลยว่าอ้อตัดชะว่าจะไม่ทำอีกแล้ว ครั้งเดียวพลาดแล้วพลาดก็เป็นบทเรียนไป เพื่อนหนูก็คอยมาดูแลหนูปลอบใจมั้ง ก็ไม่เป็นไรครั้งนี้ผิดพลาดไปครั้งใหม่ก็ทำตัว...ลูกหนูก็ยังน้อย ยังไม่สามขวบเลย ยังไม่ค่อยรู้ภาษาภาษาไทยเลย

- ผู้วิจัย: แล้วบ้านหลังนี้อยู่กันกี่คนคะ
- A04: อยู่กัน 5 คนจ้ะ รวมลูกหนูด้วย
- ผู้วิจัย: คือว่าตอนนี้จะมีอาการแพ้เยอะเนาะ
- A04: ใช่ เยอะ เยอะมากเลย
- ผู้วิจัย: ก็ปกติแล้วต้องทำงานที่ไหนคะ
- A04: ปกติแล้วหนู...หนูไม่ได้ไปทำงานที่ไหนเลย ไม่มีวุฒิอะเนาะ หางานทำยาก เลี้ยงลูกอยู่บ้านแต่พอมาท้องอะไรหนูก็เหม็น อะไรหนูก็แพ้ จะทำอะไรได้นิดหน่อย บางครั้งก็ซักผ้า ล้างจาน ดายหญ้าบ้างอะไรบ้าง ได้แค่นี้ แม่หนูเขาก็เอาลูกไปด้วย
- ผู้วิจัย: คุณแม่เนี่ยต้องไปทำงานที่ไหนคะ
- A04: XXXเนี่ยคะ อยู่XXX ไปเข้าเย็นกลับ
- ผู้วิจัย: คุณพ่ออะคะ
- A04: คุณพ่อไปด้วยคะ ไปเป็นลูกจ้างเค้า
- ผู้วิจัย: รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวสักเท่าไรได้คะ
- A04: มันก็ตีไม่ได้อะพี่ มีบ้างไม่มีบ้าง กินวันชนวันอะพี่ บางวันเขาก็ให้ทำเข้ายันมีดยันดึกเขาก็ให้แปดร้อยสองคนกับแม่ มันก็ไม่พอกินอะพี่ โหหนักก็หนัก พ่อกลับมาก็ต้องซื้อยา กินแก้ปวดแก้ยก ซื้อกาแฟกิน เข้าซื้อข้าวสารซื้อขนมมาให้ลูก ไม่เหลืออะจ้ะ (ยิ้มมุมปาก) จะพอกินไปวันๆปัญหายังไม่พอเลย พี่หนูก็ยังดีได้ไปเป็นทหารก็หมดห่วงไปคนนึงแล้ว ได้เบี้ยลงเบี้ยเลี้ยง
- ผู้วิจัย: เห็นคุณพ่อบอกว่าได้เงินเดือนของทหารด้วยหรือคะ
- A04: จ้ะ ได้เงินเดือน แต่ตอนนี้ยังไม่ได้ ก็ได้ไม่เยอะหรอกเขาก็จะเป็นเป็นค่าเบี้ยเลี้ยงอะไรอย่างงี้ กลับมาก็ไม่เหลือหรอกเพราะเขาปล่อยทุกอาทิตย์เลย พอเขามาตั้งก็ต้องเสียค่ารถก็ปาเข้าไปแล้วจะถึงบ้านก็สามร้อยแล้ว อะไรแล้ว จะกินอีกอะไรอีกก็จะหมด
- ผู้วิจัย: คือว่าตอนนี้ที่บ้านจะอยู่กัน 5 คนคือ คุณพ่อ คุณแม่ ตัวน้อง ลูกสาว และพี่ชาย แต่พี่ชายเขาก็จะกลับมา...
- A04: จ้ะ เขาก็จะกลับมาเมื่อเขาปล่อย อาทิตย์นึงเขาก็จะปล่อยมาวันนึง มาวันนี้คืนพรุ่งนี้ก็จะกลับ มาแค่นี้เอง
- ผู้วิจัย: ปกติแล้วเราต้องอยู่บ้าน

- A04: จะ ก็จะมีอยู่บ้านทำงานบ้าน พ่อแม่ไปทำงาน หนูก็จะอยู่บ้าน เพราะว่าหนูยังทำงานอะไรไม่ได้ ช่วยอะไรเขาไม่ได้เลย แพ้ไอ้ก็อากๆ
- ผู้วิจัย: แล้วก่อนห้องต้องไปทำงานนอกบ้านด้วยรีเปล่าคะ
- A04: ก่อนห้องหนูก็ไปทำงานทำบ้าง ล้างจานล้างจานเรื่อยเปื่อย รับจ้างทั่วไป เราไม่มีวุฒิการศึกษา วุฒิเราแค่ปอหกเอง เราไปทำงานอะไรไม่ได้นอกจากงานแบบนี้ และไม่มีก็ก่อสร้างช่วยพ่อบ้างอะไรมั้ง (สายตาเหม่อลอย)
- ผู้วิจัย: ตอนนี่ก็จะมีปัญหาเรื่องการนอนหลับเนาะ
- A04: จะ มันนอนไม่หลับหรือหอกพี มันข่มตาเอาจนตัวเองให้แยจริงๆ บางครั้งก็ตื่นสามสี่โมง หนูก็แยอะ กลางคืนหนูไม่ได้นอนอะ หนูก็โฮ!กินอะไรก็ออกมาหมดอีก กินอะไรก็ไม่อยากกินหรือก น้ำลายในปากเรามันจืดอะ มันให้กับถึงกับน้ำย่อยออกเลย น้ำกรดออกหมด ทรมาน
- ผู้วิจัย: แล้วตอนนี้มีไปหาหมอบ้างไหมคะ
- A04: ตอนนี่ไม่ได้ไปเลยคะพี่ ตอนแรกที่ได้ไปก็จะไปฝากห้อง แต่ปัญหาที่จะไม่ไหวพ่อแม่ก็..(เสียงสั้นเครือ) เงินชนวันเลย ถ้าหนูเอาออกก็ออกไปแล้วหนูก็จะได้ไปทำงานทำช่วยพ่อแม่อีกแรงหาเงินมาปลุกบ้าน นี่ก็ไม่รู้ว่าจะพังทับหัวเมื่อไหร่ (ยิ้ม)
- นักวิจัย: แล้วอย่างที่ไปหาหมอต่าแยนี้ตัดสินใจเองหรือพ่อแม่แนะนำให้ไปคะ
- A04: มีคนช่วยแนะนำ (เสียงเบา) เขาสงสาร เขาเห็นแล้วโธ้ย!บ้านเรากี่ยังจี๊ แล้วหนูก็อาการแพ้ด้วย แล้วหนูบางครั้งก็ทุดเลยที่แทบคลานเลย เหลือง นอนได้อย่างเดียวอะ จะลุกทีก็โอบ อ้วกบางทีก็กระโถนอะไรคอยอยู่ข้างตัว แม่เขาก็เลยจะไปตามที่เขายกอะเผื่อเขาจะช่วยอะไรได้บ้าง เขาวางใจก็โทรบอกแม่ หนูอ่อนวอนโอ้โห!ให้เขาช่วยลดให้มั้ง บอกว่าทั้งเนื้อทั้งตัวเหลืออยู่เท่านี้จริงๆ ก็บอกเขาตรงๆว่าเหลือเท่านั้นอะ เขาก็บอกอะเขาช่วย ถ้าไม่มีใครมาก็ไม่ช่วยนะเนี่ย เขาก็ช่วย หนูก็ให้ตั้งเขาไป พอกลับมาบ้านก็รู้ว่ามันลำบากไม่มีอะไรกิน ถึงกับเพื่อนต้องมาหยิบยื่นให้ เอาโทรศัพท์ไปจำไปขาย หนูก็ไม่มีใช้หรือเอาเงินไปให้แม่ไว้กินไว้ใช้ก่อน
- ผู้วิจัย: เป็นหมอต่าแยแถวไหนคะ

A04: แถวXXXจ้า อยู่ทางที่แม่หนูทำงาน เขาก็ช่วยคนแบบคนที่ยังไม่พร้อมอะเนาะ มีเขาคนเดียวที่ว่าถูกที่สุด และเขาก็ช่วยก็เห็นผลบ้างแต่อาจจะช้า ที่แรกเนี่ยไปหาหมอคลินิกดูราคาเขาไม่ไหว คิดเดือนละสามพัน สองเดือนหนูก็หกพันพี่แล้ว หนูจะไปเอาที่ไหนอีกก็ไปเป็นหนี้เป็นสินเขา แบบทน...ทนทรมานที่แรกก็กะจะไขว่คว้านี้มันไม่ไหวเลยมีคนแนะนำมา โอ๊ย! โชคดีมาหน่อย โลงมาหน่อย

ผู้วิจัย: แล้วทำงานบ้านได้บ้างไหมคะ

A04: เป็นบางครั้งค่ะพี่ เป็นบางครั้ง เหมือนว่าร่างกายเรายืดบางครั้งนั่งล้างจานไปก็อ้วกไป เราเวียนเป็นหนักอะหนู จนพอบอกว่าเป็นผิดมนุษย์มนา มีเจ็บท้องน้อย เป็นบางครั้ง บางคราว

ผู้วิจัย: รู้สึกว่าท้องใหญ่ไหมคะ

A04: ท้องหนูนี้เขาว่าใหญ่ขึ้น แต่พอถ้าหนูไปทำรู้สึกว่ามันไม่ค่อยใหญ่ซักเท่าไรหรอก เพราะว่ากับแบบว่าเหมือนเราไปทำเขาแล้ว ถ้ายังไม่ทำหนูจะใหญ่กว่านี้หนูบวมพี่ ทุกวันนี้น้ำหนักหนูขึ้นหนูบวมหนักถึง 76 กิโล หนูบวมและตัวหนูใหญ่ด้วย ดูไม่ค่อยออกแต่ถ้านอนจะใหญ่ โห! เพื่อนมานี้ต้องหาของมาให้กิน ก็พาหนูไปด้วยนี้และ จะมีใครพ่อแม่มีอยู่และก็มีเพื่อนพาไป

ผู้วิจัย: ส่วนใหญ่จะเป็นเพื่อนสมัยไหนคะ ตอนเรียนหรือทำงาน

A04: ก็คบกันตั้งนานแล้ว คบกันได้ 5 ปี

ผู้วิจัย: แล้วการตั้งครรภ์ครั้งนี้ทำให้ชีวิตเราเปลี่ยนแปลงมากไหมคะ แบบการไปทำงาน การหารายได้?

A04: จ๊ะ แยกว่าเก่า (เสียงหนักแน่น) แยกมากทุกเลย แบบเรามันจะเป็นเรื่องบาป บุญคุณโทษรีเปล่าไม่รู้เนาะพี่ ตอนที่หนูท้องลูกคนแรกก็ปล่อยปละมันยังพอมีกิน คนนั้นหยิบยื่นให้คนนี้หยิบยื่นให้ เราก็ทำมั่งอะไรมั่ง พอเนี่ยปู่เราก็ไปทำออก ตั้งแต่ที่หนูเอาตังไปให้เขาอะพันแปดกลับมาบ้านข้าวสารไม่มีกรอกหม้อ ข้าวไม่มีกิน ขนมลูกไม่มีกิน พ่อแม่ก็อะยืมเขาแล้วก็ออกไปทำงาน หนูละอายใจหนูก็เลย ... (เสียงสั้นเครือ) ให้เขาช่วย (ร้องไห้) ช่วยเอาออกให้ก็เลยว่ถ้าเสร็จจึ้นหนูก็จะออกไปทำงานช่วยพ่อแม่อีกแรง หนูก็รู้ว่ามันบาป พ่อแม่เขา...หนูก็ว่าถ้าหนูพร้อมค่อยมาเกิดกับหนูใหม่ละ หนูไม่ว่าหรอกแต่ตอนนี้ไปก่อนยังงี้ก็ไปก่อน ยังไงค่อยมาใหม่ ถ้าปากแล้ว เงินยังไม่ออกเงยเลย (เข็ดน้ำตา) คนโน้นก็ดอกย้า คนนี้ก็ดอกย้า บ้านก็จะไม่มีที่ซุกหัวนอน ถ้าบ้านหลังนี้พัง ครอบครัวหนูก็ไม่มีอยู่

จ๊ะ ก็เลยจะช่วยอีกแรงเราช่วยได้สี่คนพ่อแม่ลูกช่วยกัน เงินก็น่าจะมีกินมีเก็บ (สะอื้น) นี่พ่อแม่ทำกันสองคนเนี่ย หนูจะทำยังไงอะพี่หนูสงสารเขาเหมือนกัน และ ลูกหนูก็กำลังชนกำลัง...กิน กำลังนอนอย่างเงี้ยพี่ หนูทำไงได้แค่นี้เขาเลี้ยงให้หนูก็ละอาย แต่เขาก็ไม่เรียกหนูว่าแม่หรือ (สะอื้น) เขาเรียกพ่ออะแม่หนูว่าแม่ แม่หนูก็จะโอนเป็นลูกเขา เขากลับโตมามีปมด้วย เป็นลูกที่ไม่มีพ่ออย่างเงี้ย จ๊ะ (เสียงลั่น) ก็สงสารเขา คนนี้ก็พอแบบอือไปก่อน หนูพร้อมเมื่อไหร่ค่อยมาเกิดกับหนูเหมือนเดิม

ผู้วิจัย:

ไม่เป็นไรนะ เดี่ยวอะไรดีๆ ก็เกิดขึ้น

A04:

จ๊ะ ตั้งแต่หนูไปทำเขา หนูรู้ว่ามันบาป วันนี้พ่อแม่หนูยังไม่มีตั้งชื่อข้าวกินเลย หนูอยู่ที่นี่ หนูก็ไม่มี พ่อแม่เขาก็บอกรอก่อนนะ เดี่ยวพ่อไปเยี่ยมเขาให้เดี๋ยวให้แม่ให้พี่ชายเอาตังมาให้ หนูไม่มีก็ไม่เป็นไร ไม่มีหนูก็ไม่กิน อยู่ได้ น้ำก็ยังไม่มีกรอกขวดเลยพี่ โดนตอกย้ำ พ่อแม่หนูเขาก็โดนญาติพี่น้องเขามีกินกันมีบ้านพ่อหลังเดียวและมีที่ดินผืนสุดท้าย เขาจะยึดแล้วพ่ออ่อนวอนขอเป็นที่สุดท้ายไว้ให้ ลูกหลานมันอยู่ทำมาหากินเขาก็ให้ไว้ อย่างเงี้ยอะ พี่จะให้หนูทำยังไง บาปหนูก็ยอมอะ (สะอื้น) หนูว่าถ้าหนูหายหนูก็จะไปทำบุญให้เขา หนูไม่ใช่คนที่อยากเลวร้ายหรือที่หนูก็สงสารเขาไปชาวดมาเห็นเป็นตัวแล้ว หนูก็เสียใจแต่...แต่ถ้าเกิดมาแล้วไม่มีพ่ออีกคนนึงแล้วหนูก็แบกท้องหนูก็ลำบากใช้ไหมพี่ งานการหนูก็ทำไม่ได้เอาแต่จะนั่งจะนอนกินให้พ่อแม่ทำหนูก็ละอายใจ หนูก็อึดอัดไฟตั้งแต่ต้นลม เมื่อมันจะดีขึ้นลำบากตอนนี้อาจจะดีข้างหน้าก็ได้ มันมีเหตุผลต่างกัน พี่ก็ดูสิคนอื่นบ้านอื่นเขาอาจจะมียิน เขาอาจจะเอาไว้แต่บ้านหนูมันไม่มีจะกินเลยพี่เอาไว้ไม่ได้ พ่อเขาก็ไม่มี ครอบครัวหนูก็ไม่มีจะกินอีก ทุกอย่างเป็นหนี้เป็นสิน เขาหมดยังไม่ปลดหนี้เลยพี่ก็ต้องอยู่อย่างเงี้ยก็อดกินอดดื่มน้ำไม่มีมั่ง บางครั้งคนอื่นก็ต้องมาหยิบยื่นให้เหมือนขอทานอะพี่ อับอายเขาเหมือนกัน หนูคิดหนูคิดตลอดไม่ใช่ว่าหนูนอนอยู่จะสบายนะพี่ มันลำบากถึงเวลาเราก็ต้องทำอะไรไม่ได้ก็ต้องทำให้ได้พ่อแม่กลับมาเหนื่อย เดี่ยวมาบิ๊บทำงานมาเหนื่อยต้องมาล้างจานหุงข้าวให้เรากินอีก มานี้เราทุ่นอะไรบ้างก็ทุ่นให้เขา ให้เขาชื่นอกชื่นใจ ไม่บ่นไม่ว่า บางครั้งเขาเหนื่อยมาๆทะเลาะกับหนูมาบ่นมาด่า หนูก็ไม่ว่ารู้ว่าเขาเหนื่อย ทุกวันเลยพี่มีปากมีเสียงกันทุกวัน หนูก็ไม่ว่าอะไรเราจะตกจะเถียงกันบ้าง บางครั้งถึงกับไล่หนูออกจากบ้านเลยนะหนูต้อง เขาเครียดอะ เขาบอกว่าถ้าท้องก็ไปอยู่

ที่อื่นที่แรกไม่แน่ใจว่าท้อง เขาก็บอกว่า หนูก็บอกว่าหนูไม่รู้เหมือนกันแม่ว่าท้องหรือไม่ท้อง สุดท้ายก็ท้อง แม่เขาก็เสียใจบอกจะทำยังไงเนี่ยท้องจะโทรไปหามันทางนั้นมันก็ว่าไม่ใช่ลูกมันขึ้นมา พ่อก็บอกว่ามึงก็คิดดูเอาตั้งแต่อยู่กับมันมาได้กับใครมั้ง รึว่าทำอะไร มันห่างไหมได้กันมาก็เดือน แล้วลูกมันได้ก็เดือน มันก็บอกว่าไม่ใช่ลูกมัน อ้าว! ไม่ใช่หรือจันแค่นี้ก็จบกัน ไม่เป็นไรเดี๋ยวหาทางแก้เอง เดี่ยวหาทางอะไรเอง พ่อหนูเขาก็บอก เขาก็ช่วยก็บอกว่าตัดมันไปซะ พ่อก็ปลอบใจแม่ก็ปลอบใจ ปล่อยมันไปเรื่องมันเป็นไงก็ผ่านไป หนูอยู่หนูก็ทรมานครั้งนี้หนูก็ไม่อยากอยู่ให้เขาเครียดหนูอยู่คนก็เงินหมดหลายแล้วนะพี่ มันหมดหลายบาทเลยและ เราแพ้เราอยากกินนั้นกินนี้บางครั้งเราก็ได้แค่ออยาก เราก็ไม่ได้กินหรอก มองได้อย่างเดียวแต่เราไม่ได้กินอย่างเขายอมอดไป บางครั้งเราเครียดว่ามันจะมาทำไมตอนนี้ก็รู้ที่อยู่ว่าครอบครัวลำบาก ไปก่อนชะทำทุกวิถีทางที่กินยากก็แล้วอะไรก็แล้วเขาก็ไม่ไปตั้งแต่เขายังเป็นเลือด เขาก็ไม่ไปปกติทุกอย่างก็บอกว่าจะตอกย้าอะไรหนักหนา ไปก่อนเหอะพร้อมเมื่อไหร่ให้มาเกิดแน่นอนอย่าไปคิดเกิดกับใครให้รอก่อนนะให้ชีวิตดีขึ้นกว่านี้หน่อย นี่ข้าวก็กไม่มีจะกรอกหม้อเลยเงินก็ไม่มีจะใช้ ลูกก็ยังน้อยก็ว่าไป คุณบอกเขาทุกครั้งแต่เราก็เนาะจะทำบุญทำทานยังไม่มีเงินจะทำเลยพี่ก็ต้องดูจากตัวเราก่อนๆจะไปทำ สงสารพ่อสงสารแม่ทำงานหลังซดหลังแข็ง กลับมาบ่นเหนื่อย บ่นเมื่อยเขาก็ต้องไปตั้งแต่เช้ากลับมามีดกลับดึกทุกวัน ทรมาน

ผู้วิจัย: ขอโทษนะค่ะ แล้วอย่างแฟนรู้จักกันมานานรึยังค่ะ

A04: ก็รู้จักก่อนจะได้กันมาคบกันมาก็เกือบปีกว่าๆ เองพี่

ผู้วิจัย: ไซ้พ่อคนเดียวกับกับลูกคนแรกรึเปล่าค่ะ

A04: ไม่ใช่จ้ะ พ่อของน้องXXXนี้เป็นคนบ้านเดียวกันเป็นคนกระบัง แต่เราก็เที่ยวเนาะพี่เนาะ แต่เรารู้จักเที่ยว เขาก็ว่าไม่ใช่ของลูกเค้า มาว่าหนูมาดาหนูว่าเป็นผู้หญิงไม่ดีเป็นผู้หญิงล้ำสอนไปให้คนโน้นคนนี้เอา เรารู้อยู่แะใจนะพี่เนาะไอ้เที่ยวหนูเที่ยวแต่ไอ้เรื่องร้านผู้ชายหนูไม่มี วยรุ่นมันก็ต้องเที่ยวไงพี่ พวกคนอื่นเขาเที่ยวกันในเมืองมีใครบ้างบ้าเที่ยวตามบ้านหนูนี้และเที่ยวอยู่ตามบ้านไม่ไปเสียเงินในเมือง ไปซื้รถเล่นกันมั้งไปนั่งเล่นบ้านเพื่อนแค่นั้นไปนอนค้างบ้านเพื่อนก็เพื่อนผู้หญิง หนูก็ไม่ได้ไปไหนหรือทำใครให้เสียหาย คบแฟนก็คบทีละคน เขาก็มาดาหนูเสียหายก็ไม่มีไร ก็ยื่นเงินมาให้แม่หนูสองหมื่นเขาก็บอกว่าให้ไป

เอาออก แม้กี้สงสารเนาะมันท้องได้ 2 เดือนกว่า ยังจั้งอะพี่พอเป็นคนแรกหนูก็ไม่ได้อะไรพอเลี้ยงได้ แม้กี้เลยว่าเป็นไรคนนั้นถือว่าเอาออกไปแล้วคราวนี้ก็คนใหม่ละกัน แม้เขาก็เลยบอกเลี้ยงเองพอเลี้ยงมามันก็ดีขึ้นนะพี่ยังมีกินมีใช้คนนั้นคนนี้รักใคร่ลูกเรา พุดแก่งพี่ ไปไหนมาไหนพ่อครีบบๆ แม่ครีบบๆ คุด เลี้ยงง่ายให้กำลังใจพ่อแม่ เขาก็บอกว่ากำลังใจก็มีแต่คนนี้คนเดียวและไม่มีใครแล้วจะมาให้กำลังใจ ก็ว่าโตแล้วจะเลี้ยงแม่มันมัยหนอ เขาก็ว่าอย่างงี้ หนูเห็นหนูก็อื้อเสียใจ พ่อหนูเขาไม่เคยตีเลย พ่อเขาตามใจไม่เคยตีหลานเลยตั้งแต่ออกมาจับเป็นพ่อก็เอ็นดู ยังดีมีพ่อแม่ หนูกียอมเป็นขี้ปากเขามาตั้งนาน ตอนแรกมีลูกคนนี้มาท้องก็ต้องไปเดินช่วยพ่อแม่จะไปเก็บของเก่าหาตังได้ก็พุนเงินพ่อแม่ หนูไปเดินเก็บจนเขาว่าหนูด่าหนูจนเข้าหูว่าอีนี่มันท้องไม่มีพ่อ แหกเหลวมั้งอะไรมั้ง จนพ่อแม่ต้องพาหนี เข้ากรุงเทพ ตอนนั้นหนูท้องได้ 5 เดือน หนูยังต้องแบกปุณนะแบกกระถางปูนได้วันละ 150 บาท หนูก็เอา เขาบอกว่าไหวก็ทำไม่ไหวก็หยุด เขายังช่วยให้หนูมีงานทำไปเก็บขี้ปุณมั้งตักปุณมั้งฮื้อ พ่อแม่ก็บอกว่าไหวก็ทำไม่ไหวก็ไม่ต้องทำ ทำไ้ได้พี่คนเราเนาะ บางครั้งได้เดือนละพันห้าร้อยเห็นเงินแล้วก็ชื่นใจ ดีใจ กลับมาอยู่บ้านก็ขี้ปากเขากอีกแล้วก็ทนฟังไป แล้วพอดลอดลูกหนูก็ไม่ได้คลอดที่บ้าน พ่อก็ต้องกระเตงไปอีกไปอยู่ที่ประจวบ กรุงเทพไปทำงานก่อสร้างก็เลยไปคลอดลูกที่ประจวบ คนรอบข้างดี คนอื่นเขาก็ไม่รู้ อะเนาะ ไม่รู้ว่าเราเป็นยังไง เขาก็ไม่ได้มาตอกย้ำมาว่าเรา คนรอบข้างเขาก็เห็นลูกหนูเกิดมาเขาก็ซื้อของให้ พุนเงิน ซื้อเสื้อผ้า ผ้าอ้อม กระมังอาบนงอาบนน้ำให้พ่อแม่เห็นก็ชื่นใจ ออกมาเราก็ไม่ต้องเสียเงินอะเนาะ ใครให้อะไรเราก็เอาของใช้แล้วเราก็เอาเราก็ไม่ได้ถือว่าดีเตนอะไร หนูก็ฮื้ออยู่ได้มาเห็นเขากำลังเดินเตาะเตาะๆ โห! ดีใจงานก็ยังทำไม่ได้ก็ทำกับข้าวไว้ให้พ่อแม่ เลี้ยงลูกด้วยทำอะไรด้วยได้ แต่ตอนนี้หนูโหย! ไม่ไหว มันไม่ไหวเลยแยะ ไปไหนก็ไอ้! คนโน้นคนนี้เขาก็ถาม ก็เดือนแล้วละ ยังจั้งยังจั้ง พ่อมันมาใหม่อะไรใหม่ เราก็ตอบไม่ถูก

ผู้วิจัย:

แล้วอย่างที่อยู่ปัจจุบันมีคนรอบข้างมาพูดอะไรกับเราไหมคะ

A04: เขาก็ถามว่าห้องได้ก็เดือนแล้ว หนูก็บอกว่า เขาจะไปแล้วป้า เขาก็บอกว่าทำไมมันถึงจะไปเล่า หนูไม่ไหว หนูคงเอาไว้ไม่ได้หรอก หนูก็เลยไปเอาออก เขาก็บอกว่าเขาช่วยไว้แล้วพอมันเล่า หนูก็ไม่ได้ตอบอะไรกับเขา หนูก็ไม่ได้คุยอะไรกับเขา หนูก็แค่บอกว่าหนูแย้ หนูไม่ไหวเลยไปเอาออกให้หมอเขาช่วยแค่นั้นเอง เขาก็มาถามบ่อยไม่รู้ว่าจะถามอะไรหนักหนาเหมือนกับตอกย้ำเราอะ เราก็บอกไปแล้ว ฮือ! (ถอนหายใจ) เขาไม่อยู่กับเราแล้วเขาก็ไปไหนของเขา แบบชีวิตเราเราย่ำแย่ทางกายไม่พอทางใจอีก มันหลายอย่างมันรอบด้านแล้วอะ

ผู้วิจัย: แล้วอย่างเรื่องนี้เราสามารถพูดคุยกับใครได้บ้างคะ

A04: ก็มีครอบครัวและก็เพื่อนสนิทแค่นี้และจ๊ะ คนอื่นก็ไม่มีใครมาเข้าใจ เพื่อนหนูก็มีคนนั้นคนเดียวและที่พอจะแบบหยิบยื่นให้เราได้บ้าง บางครั้งเราไม่มีกินเขาก็เอาเงินมาให้แม่หนูใช้บ้างอย่างเงี้ย เขามีเงินอะเนาะ บอกว่าไม่เป็นไรเอาไว้ซื้อข้าวกิน เขาก็มานอนอยู่เนี่ย เขาก็บอกช่วยค่าน้ำค่าไฟ เขาว่ายังมีตอนแรกก็บอกว่าไม่ต้องการหรอกไม่อยากจะอะไรเลยมาอยู่เฉยๆได้ไม่ว่า เขาบอกว่าไม่ได้เกรงใจ หนูก็ยังได้ทุนชีวิตไปอีกหน่อย

ผู้วิจัย: เพื่อนสนิทที่ว่าเขาทำงานอะไรคะ

A04: มีคนเลี้ยงเขา ที่แรกเขาก็ทำงานเป็นเด็กเสิร์ฟแต่เขามีแฟนอยู่นอก เขาก็เลยดีหน่อยเขาส่งให้ใช้ มีเงินมีทอง เขาก็ใช้ชีวิตวัยรุ่น เขาก็ฟุ่มเฟือย หนูก็เดือนว่าฮือจะทำอะไรก็อย่าให้ท้องนะ อย่าเพิ่ง ยังไม่พร้อมอย่าเพิ่งท้องนะดูตัวอย่างไว้มันมีตัวอย่าง ถ้ามันท้องไม่พร้อมจะเป็นแบบนี้ หนูก็เดือนเพื่อนเดือนคนรู้จักตลอด และ เรายังไม่พร้อมอายุเรายังจี่เงินเรายังไม่มี ครอบครัวเรายังไม่ดีพอ อย่าเพิ่งไปปล่อยมัน ถ้าปล่อยมันเนี่ยตัวอย่างนี้ มันนั่งหัวโต๊ะแล้วมันลำบากอยู่นี้ เขาก็บอก ฮือ!กูรู้ ยังไงก็ป้องกันไว้ก่อนนะ กินยาไร ฉีดยงฉีดยาป้องกันไว้ก่อน ก่อนที่มันจะสายเกินแก้

ผู้วิจัย: แล้วก่อนหน้านี้เราคุมโดยใช้วิธีอะไรคะ

A04: กินยาเป็นบางครั้งบางคราวที่ แบบกินแล้วมันทำให้ตัวเราใหญ่ขึ้น บวม น้ำหนักเราเยอะ เรารับไม่ไหว หนูรับน้ำหนักตัวเองไม่ไหวเลยไม่กิน พยายามเขา...เขาเนาะผู้ชายอะอยากมีอะไรกับเราแต่เราไม่อยากมีหรอก หนูพูดตรงๆ เรื่องเพศสัมพันธ์เนี่ย หนูไม่เคยอยาก ความใคร่ไม่เคยมีเลย มันไม่รู้ผิดพลาดมาได้ยังไง ผู้ชายมันค้นหาแบบฮือ!บางครั้งเราไม่ให้มันก็มีโทษเรา มันหงุดหงิดเราโ๊ะ!

หนูทรมาณบางครั้งแบบเอ้มันจะมาได้ยังไงหนอ เราไม่เคยที่จะให้เขา แบบได้กัน แล้วพอเขาจะเสร็จหนูก็ให้เขาเอาออกอย่างเงี้ย รู้ว่าเราไม่ได้กินยาอะจ๊ะ หนูก็ว่า เอ๊ะ!มันพลาดได้ยังไง เราก็ไม่รู้เหมือนกัน เราก็ไม่เคยไปตอบโต้อารมณ์ทางผู้ชาย บอกอ้อจะทำอะไรก็รู้ว่าจะทำก็ทำให้เสร็จๆ อะไม่ต้องมาทำอย่างนั้นอย่างนี้ แบบเราไม่ชอบแล้วหนูเป็นคนที่แบบเฉื่อยชาเจออะไรในชีวิตมาเยื่อะ ถึงหนูอายุแค่นี้ หนูก็เรียนรู้มาหมดและ หนูเรียนรู้มาหมดแล้ว ตั้งแต่หนูออก...แบบออกจาก โรงเรียน หนูได้หนีออกจากบ้านหลายครั้งและ ไปเผชิญชีวิต รู้จักความอดอยาก รู้จักความมีกิน ถ้าไม่มีกินเราได้นี้ออกไปแล้วเราก็ไม่กลับมาบ้านจนกว่าเราจะ มีถึงกลับมา จนมาผัดพลาดก็...พ่อแม่ถึงต้องไปบนให้กลับมา เป็นคนขี้ใจ น้อยจ๊ะ (เสียงสั้นเครือ น้ตาคลอ) เขาว่าดำเราหน้อยเราก็ไม่อยากอยู่ให้เขา แบบว่าเราลำบากเพราะตัวเรา เราก็ไปไปและมีกินไม่มีกิน เวรอันมั่งอะไรมั่ง อยู่กับเพื่อน

ผู้วิจัย:

แล้วคุณพ่อคุณแม่จะพูดคุยอะไรกับเราบ้างคะ เรื่องการตั้งครรรค์ครั้งนี้

A04:

เขาให้คำปรึกษาแต่เขา...เขาจะไม่เครียดอะไรเลยจะไม่ทำเป็นเครียด เขาบอกว่าทำอะไรให้เขาทำให้ออกนะ ไม่ใช่ว่ามาค้ำคางอย่างเงี้ย มันบาป ถ้าเมื่อเราทำไปแล้วเกิดเป็นอยู่แล้วพิงพิการมาละ ทำยังไงก็ต้องทำให้ออกนะลูก ไม่ต้องไปเครียดมัน ถ้าไม่ออกยังไงค่อยไปหาเขาใหม่ ไปขอคำปรึกษาเขาอ้อทำให้หนูออก หน้อยแบบว่ายังไม่เห็นแววเลยพี่ หนูเองจะครบรอบเดือนแล้ว ปรึกษาอะไรพ่อแม่เขาก็จะยิ้มสู้บอกให้เราไม่กำลังใจ เขารู้ว่าเราแบบใจน้อยว่าอะไรแล้วเราจะเสียใจ พ่อเสียใจปู่แบบบ้านเราไม่อยากอยู่และ ร้อนระอุและ หนูก็จะไปข้างนอก ท้องเขาไม่ให้ออกนอกบ้านหนูก็ไป มีดๆเปลี่ยๆหนูก็ไป ไปให้ใจเย็น เพื่อนก็ปลอบใจ เข้าบ้านมาหนูก็อยู่ของหนูอย่างเงี้ย เครียด เราเครียดแบบว่า เหมือนว่าร่างกายเราแยกจากเก่าอะพี่ เครียดแล้วเครียดอีก เครียดเรื่องนั้นเครียดเรื่องนี้ หนูอายุเท่านี้หนูก็เครียด เครียดกว่าครอบครัวอีก เครียดเรื่องครอบครัว ไม่มีจะกิน เครียดเรื่องลูก ไหนจะเครียดเรื่องตัวเองอีก บางครั้งก็คิดว่าเราไม่ อยากอยู่อะนะแต่หนูก็ไม่คิดสั้นว่าจะไปฆ่าตัวตาย กลัว กลัวเหมือนกันถ้าเรา เป็นไรไปพ่อแม่ก็เสียใจ แล้วเราอีกละ เราจะได้เกิดมาอีกไหม หนูเนี่ยช่วยพ่อแม่ มาตลอดตั้งแต่เรียน ออกเรียนมาช่วยตลอด ไม่เคยอยากให้พ่อแม่ต้องลำบาก เป็นขี้ปากคนอื่นเขาก็ช่างมัน อยากพูดอะไรพูดไป จนทุกวันนี้เขาเป็นใจกันมั่ง

เขาก็เป็นแบบที่เขาพูดกันนั้นและ หนูก็ไม่เคยตอกย้ำ หนูก็ถามพ่อถามแม่ว่า พ่อแม่เป็นไงเขาว่าอะไรหนูไว้เขาก็เป็นกันอย่างนั้นและ หนูไม่เคยไปสาปไปแช่ง เขาหรือก แคร้รู้อย่างเดียวว่าอือตอนเราเป็น เราเป็นที่ปากเขาพอเขาเป็นเขาก็ เป็นที่ปากคนอื่นอีกที่ เนี่ย หนูก็อยู่อย่างเงี้ย พอมาเกิดเรื่องอย่างเงี้ยเลยว่าย่า

ผู้วิจัย:

แล้วยังมีญาติพี่น้องที่คอยช่วยเหลือเราบ้างไหมคะ

A04:

ไม่มีใครช่วยใครเลย (ยิ้ม) เขาให้แค่นี้ก็บุญหัวแล้ว เรื่องที่เรื่องทางเรื่องเงินเรื่อง ทอง พ่อแม่ก็เข้าไปเกี่ยวไม่ได้ ได้แค่นี้ได้แค่นี้คนละงาน ถ้าเขาไม่ให้ขึ้นมาอือพอ ก็ทำอะไรไม่ได้อีก ไปขอคนอยู่ข้างบ้านตอนยังไม่มีบ้าน เขาก็ยังไม่ให้อยู่เลยพี่ ขนาดเป็นพี่น้องกันแท้ๆ หยิบยืมอะไรข้าวสงข้าวสารเขามากินเขายังด่าพ่อหน้าที หน้าแตกเลย ก็เลยว่าอือญาติพี่น้องไม่ช่วยกันใครจะมาช่วย แต่ก็ยังดี คนอื่นก็ ยังดีกว่าญาติพี่น้องอีก เขาเห็นพ่อหนูเขาไปเข้าอปร. ตำรวจหมู่บ้าน พวกตำรวจ ก็ตีพาพ่อหนูออกทำงานด้วยก็ได้เงินให้ข้าวมากิน พ่อบอกยังดียังมีงานอย่างเงี้ย ถ้าไม่มีงานเขาก็คงเหยียบย่ำหัวกันไปมากกว่านี้แล้ว ยังดียังได้อยู่กับตำรวจ ทุก วันนี้มีแต่คนข่มพี่ ข่มบ้านหนูอะ ข่มแบบให้จม ผู้ใหญ่บ้านยังไม่มาสนใจเลย เขาตอนนั้นตอนที่ยายหนูยังมีเขาก็เอาที่ยายหนูไปขายจนเหลือที่พ่อหนูสุดท้าย เขาไม่เคยเรียกบ้านหนูเข้าหมู่บ้านไปเลย ไม่มี ไม่เรียก เขาแจกข้าวสงข้าวสาร ไม่เคยเรียกบ้านหนูไปเอา บ้านหนูเหมือนตัดออกจากหมู่บ้านเลย พ่อแม่ก็บอก ว่าอือถ้าเขาไม่เรียกไม่เป็นไรเราก็จะไม่ไปช่วยอะไรเขาทั้งสิ้นจนกว่าเขาจะเปลี่ยน ผู้ใหญ่บ้านใหม่ จ๊ะ ปล่อยเขา เขาจะทำอะไรก็ช่างเขา เราไม่เคยมีส่วนร่วม ใคร ไปมาเขาไม่เคยทักเรา บางคนเขาไม่รู้เนาะแบบว่าเขารู้จักเรามากแล้วถึงจะทัก บางคนก็ห่างเหินกันไปญาติพี่น้องยังไม่มองหน้ากันเลยพี่

ผู้วิจัย:

รู้ไหมว่าเกิดจากอะไร

A04:

ไม่รู้อะพี่ เขาตอกย้ำมาตั้งนานแล้วอะ พอกลับมาเห็นเรามีรถมีราไว้คันแต่หาไม่รู้ ว่าเราเป็นหนี้ ก็หาว่าเรามี เรามีตรงไหน เขาก็อยากมีไว้ใช้เนาะพี่เนาะ มอไซค์คันรถยนต์อะไรก็ซื้อมาจากน้ำท่วม เหมางานได้ซักรางหนึ่งมันก็หมดแค่นั้น แดดกันฝนให้ลูกให้หลานแอร์ก็ไม่ได้มี เขาก็หาว่าบ้านเรามี เขาก็ตอกย้ำเรา จ๊ะ แค่นี้ก็ยังอิจจาเราอีก ก็ว่าจะอิจจากันทำไม อะไรเราก็โหยเราจะทำอะไรไม่ได้ เลยในหมู่บ้านนี้เหมือนกับว่าเราอยู่ได้แต่เราไม่มีตัวตนอะจ๊ะ พี่งาอาศัยใคร ไม่ได้ ต้องยืนด้วยขาของตัวเอง ไปหาใครเขาก็เมิน ไปหาใครๆ ก็บอกว่าไม่มีฯ

แต่ยามที่เรามีนะพี่คนนั้นคนนี้มาหยิบยืมเรา เราต้องหาให้เขาเราต้องมีให้เขา เรารู้จักกันมานานเนาะเราเห็นหน้าเห็นตา เรายังเห็นอกเห็นใจ เขาลำบากมาเรา หยิบยืมสักนิดสักหน่อยเรามีอืมเอาไปก่อนมีแล้วค่อยมาคืน พอเราไปหาเขาสีไม่มี หรอก ก็ครั้งก็ไม่มีแค่ขอซื้อขนมให้ลูกกินแค่อืมแค่นี้เนาะ เขาก็บอกว่าไม่มีพูดได้ เต็มปากว่าไม่มี หนูก็เลยบอกพ่อแม่ว่าพอกับแม่อะเวลาใครมายืมมาอะไรก็บอก เขาไปบ้างนะว่าเราไม่มี พอไม่มีมันก็ไม่ใช่ว่าที่เห็นและ มีแต่มันมีน้อยมีไม่พอ ยาได้เลย คนในครอบครัวมันก็เยอะนะพี่สี่ห้าคนเนี่ย มันต้องกินกันทุกคน ข้าวนี้ วันหนึ่งนี้โหยสองหม้ออย่างเงี้ย บางครั้งก็ถ้าไม่มีกรอกหม้อก็หาอะไรกินนิดๆ หน่อยๆ พ่อแม่หนูก็อยู่ได้แล้ว บางครั้งพวกหนูก็ไม่ได้กินข้าวกันหรอก รอดจนกว่า จะถึงเย็นจนกว่าพ่อแม่จะได้รับตังมา ก็ถึงได้กิน จ๊ะ อย่างเงี้ยและ โน้นลงน้ำหา ปลงหาปลา พ่อหาจับปลาแม้ง พี่หาแม้ง เอามาไว้กิน เอามาไว้ขาย เนี่ย ลำบาก ปากกัดตีนถีบ (เสียงสั้นเครือ) ทุกวันนี้

ผู้วิจัย:

อย่างแฟนพอรับรู้เรื่องท้องเขาได้ไปมาหาสู่หรือตัดขาดกันไปเลยคะ

A04:

จ๊ะ ตัดขาดเลย เขาบอกว่าไม่ใช่ลูกเค้า เขาบอกได้เลยว่าอ้ออะไรเพิ่งจะท้อง ทำไมเป็นตัวแล้ว อ้าวก็หนูอยู่ เราก็อยู่ด้วยกันมานานแล้วเนาะ อยู่กันมาจะสอง ปีแล้วนะ หนูก็ไม่เคยไปมีว่ใครนะพี่ หนูก็อยู่แต่บ้าน คนอื่นนี่ผมไม่ได้อยู่ใกล้ก็ อยากจะหาใหม่แต่หนูจะไปไหนไปเที่ยวหนูก็ไม่ไป เพื่อนมาพาไปไหนหนูก็ไม่ไป ถ้าไม่จำเป็นจริงๆ หนูก็ไม่ไป หนูจะนอนอยู่แต่บ้านและเขายังว่าหนูเป็นยายแก่ กันเลย แยกหนูก็ไปนอนเปล มีอะไรทำจุกจิกหนูก็ทำอ้อใจโคงโคงเคี้ยงหนูไป มีใคร เห็นไหมว่าวัยรุ่นอะไรอยู่บ้าน ไม่มี เขาไปไหนกันหมดมีแต่หนูคนเดียวนั่งทำอะไร อยู่บ้าน ไปไหนไม่ได้แบบเราไม่อยากจะไปไหนอะเนาะไปไหนเราก็เห็นนั่นเห็นนี่เรา อยากได้อะพี่ เราไม่มีแล้วเราอยากได้ แล้วลูกหนูอีกพาออกไปไหนไม่ได้วัยกำลัง อยากได้ของเล่น อยากได้ของกิน ถ้าไม่มีปั๊บต้องอย่าพาออกบ้านเลย ถ้าไปหยิบ นั้นหยิบนี้เราไปบอกว่าเราไม่มีเราก็อายเขาคือ (เสียงสั้น) สงสารลูกอีก ลำบาก

ผู้วิจัย:

แล้วรู้สึกยังไงคะที่แฟนเขามาพูดกับเราแบบนี้

A04: หนูไม่...หนูไม่รับโทรศัพท์เลย หนูให้พ่อหนูรับ ให้พ่อหนูฟังแล้วพ่อก็บอกกับหนู ก็บอกว่ามันก็พุดยังงี้ยังงี้ไม่ต้องไปใส่ใจลูกปล่อยมัน เดียวก็ทำชีวิตเราให้ดีขึ้น ไม่ต้องไปโทรหามันไม่ต้องไปรับมัน พอหลังจากนั้นนะหนูไม่รับไม่โทรหาไม่อะไร ทั้งสิ้น เขาก็ส่งข้อความให้ผู้หญิงส่งข้อความมาหาหนูว่าอยู่ด้วยกันแล้วได้กันแล้ว ไม่ต้องให้หนูโทรไปอะไรไป หนูก็บอกกับเพื่อนหนูว่าดูมึงดูกูไม่เคยโทรหามันเลย นะ กูไม่เคยส่งข้อความหามันเลยนะแล้วทำไมต้องมาตอกย้ำกูด้วยเง้าไม่ได้อยาก รู้อะไรเลยจะได้กันจะเอากันจะไปทำอะไรกันก็ไปทำสิจะมาบอกทำไมไม่ได้อยาก จะรู้เลย จะตอกย้ำอะไรหนักหนา พอเพื่อนหนูจะโทรไปว่ามันก็ไม่รับมันเอาแต่ส่ง ข้อความมา ตัดสินใจว่าหนูจะไปจำเลยขายไปเลยโทรศัพท์ที่ได้นิดได้หน่อย หนูก็ บอกว่าหนูไม่ใช้และโทรศัพท์แบบว่าหนูไม่อยากใช้ตัดปัญหา

ผู้วิจัย: แฟนเขาเนี่ยรุ่นเดียวกับเราไหมคะ

A04: 27 ปี จะแก่กว่า ให้เราตามข้อตามอะไร หนูบอกว่าหนูไม่โอ หนูไม่ใช่คนที่ จะต้องมาจ้อ อยากทำอะไรก็ทำสิ จะไปหาใครก็ไปถ้าคนเรามันไม่มีหวัคก็ไป หนูไม่ตามคนอื่นเขาก็ว่ามึงจะตามผัวมึงมั้ยผัวมึงไม่มา กูไม่ตามถ้าคนมันจะไป ยังไงมันก็ไป ให้หนูตามให้หนูรั้งยังงั้นมันก็ไม่อยู่กับหนูหรอก หนูจะปล่อยมันไป ถ้าคนอย่างหนูไม่ตีถ้ายังงั้นมันว่าดีก็ปล่อยมันหนูว่ายังงี้ หนูก็ปล่อยไปหนูก็ถือว่า อยู่ไม่ได้ที่เขาอายุมากกว่าแต่เขามาจ้องเง้าใส่เราอะ เราเด็กอะ แล้วเราจะทำ อย่างไรละเราก็จะไปรู้อะไรกับนิสัยมันละ แทนที่ว่าจะอยากได้ลูกนะเคยบอกว่า อยากได้ลูก เรียบอกว่ายังไม่พร้อม เงินยังไม่มี งานยังไม่เป็นหลักเป็นแหล่ง เดี่ยวรอก่อนเนาะรอให้งานมีเงินมีเก็บในกระเป๋าถือทำบ้านให้ดีโครงสร้างให้มันดี หน่อยจะอยู่ได้นานๆ มีก็ไม่ว่าหรอกมีงานทำได้ตลอดมันก็มีเลี้ยงได้ตลอดเนาะพี่ เนาะ พอไปๆ มาๆ จ้องเง้าอีกไม่ได้อยู่ใกล้ว่าหนูมีไหมว่าหนูสารพัดพอหนูบอกว่า แย่หนูเปลี่ยหนูไปเอาลูกออกตั้งแต่หนูบอกว่าท้องไซ้ใหม่ละที่แรกมันก็ว่า หนูคุย กับมันดีมันยังบอกว่าเป็นลูกมันอยู่ ก็ว่าหนูไม่ไหวจริงๆจะเอาออกเนี่ยทรมาณอะ ข้าวกินไม่ได้ทำอะไรก็ทำไม่ได้เลยแค่พุดแค่นั้นเองที่มันด่าหนู ว่าคนจัญไร มึงอะ มันจัญไร มึงอะคนไม่ดี แล้วก็แข่งสารพัดเลย หนูบอกยอม ลองให้มาเป็นบ้าง พอหนูพุดไปแค่นั้นมันก็โทรมาบอกพ่อ หนูว่าไม่ใช่ลูกมันมั้งอะไรมั้ง หาว่าหนูไป ได้กับคนอื่นแล้วจะมายึดเยียดให้มันเอาเป็นพ่อ บอกว่าไม่จำเป็น ไม่เคย เคยนะ หนูต้องหนูมาลูกคนแรกคนนั้นจะมารับเป็นพ่อคนนี้จะมารับ หนูบอกว่าไม่เอาหนู

ละอายใจพวกพี่ไม่ได้ทำพวกพี่มารับทำไมอะ คนที่ทำมันยังไม่รับเลยแล้วพี่เป็น
 ใครพี่ก็ไม่ได้ทำ หนูไม่หน้าด่านให้ใครมารับเป็นพ่อให้หนูหรือ หนูก็ว่าหนูเลี้ยง
 เองได้ ครอบครัวยังเลี้ยงได้ เห็นหนูอย่างนี้หนูก็ไม่ได้หวังอยากจะได้จากใคร
 นะพี่ หัวใจอย่างเดี๋ยวย้อเราทำเดี๋ยวมันก็ต้องมีเราทำงานอะไรเดี๋ยวมันก็ได้มายังไง
 เนาะพี่เนาะแล้วแต่แรงเรา เราทำมากเราก็ได้มากเราทำน้อยเราก็ได้น้อย เราไป
 หลอกเขากินเดี๋ยวย้อเขาก็หลอกเราลบลอกกันไปหลอกกันมา หนูไปเจอที่ปทุมจะ
 เขาก็เป็นคนต่างที่เขามาจากเพชรบูรณ์ ไปทำงานร้านอาหารพี่ไปเป็นเด็กเสิร์ฟ
 ตอนที่ลูกเลิกนมใหม่ ๆ เลยไปทำก็ไปเจอเขา ตอนแรกหนูก็ไม่เอาหนูกลัวหนูก็ไม่
 อยากมีไม่อยากได้พอเราไม่ได้แต่ต้องผู้ชายมาสองสามปีแล้วอะหนูก็กลัวเนาะ
 เขาก็คบหนูแบบอือทำให้เราไว้ใจ แรกๆอะเนาะพี่อะไรก็ดีอะไรได้ยากมันก็อยาก
 ได้ หนูไม่ได้เล่นตัวอะไรหรือเราไม่อยาก เราอยู่ของเราเฉยๆ ดึกว่าหนูก็อยู่ของ
 หนูเฉยๆ มาจีนอือเห็นว่าเขาดีจริงๆ ปรึกษาพ่อปรึกษาแม่ปรึกษา ยายตอนยายยัง
 อยู่เขายังงั้นนะเขายังงั้นนะ เงินเขาก็ให้ใช้อะไรอะเขาทำดีหมดที่จนเราคบๆ เขาไป
 เหอะอยู่กับเขาไปอะไรเดี๋ยวมันก็ดีขึ้น เราอยู่ไปอยู่มาเนาะพี่เอี้ยมันก็จ้องเงาใส่เรา
 ทำเป็นเด็ก บอกแม่แรกๆ เนาะมันดีดีดูหลังๆ ดีอะไรก็ไม่ใช่อะไรก็ไม่ดี ถ้าเรา
 ไม่ให้มันๆ ก็ดำเรามันก็ว่าเราอือถ้ามันเด็กกว่าเราเนาะเราจะไม่ว่าเลยเราจะไป
 ตามตูด มันอือนวนวงวิงวนให้ มันนี่มันแก่กว่าเรามันน่าจะอือมาดูแลเราเป็น
 ครอบครัวนะนำเราในทางที่ดีดี อันนี้มันมีแต่จะเรื่องเพศขนาดเราไปเข้าบ้านสอง
 ชั้นนะพี่นะ หนูอยู่ข้างบนลูกกับแม่นอนข้างล่างเนาะเขาลงขึ้นกระโดดไม่ไหวกัน
 ลูกหนูร้องหนูจะลงมาดูลูกมันก็ยังดำหนูถ้ามันลงไปก็เลิกกันหนูก็เลยบอกว่ายอม
 เลิกกูบอกมึงตามตรงเลยนะถ้าครอบครัวยูกลูกกะมึงคนเดียวกูเลือกใครกูเลือก
 ครอบครัวมึงเป็นใคร? ญาติพี่น้องก็ไม่ใช่กูไม่เคยรู้จักมึงมาก่อนเลยมึงมาให้กูเลือก
 กูต้องเลือกครอบครัวยู หนูก็ว่ายังงี้ หนูไม่ไหวแล้วอะ แค่นี้แค่กระโดดลงมาเนี่ยลูก
 ร้องเราก็อยากจะทำมันให้มันหลับให้มันนอน มันดำเราถึงกับตัดขาดเราให้เรา
 เลิกแค่นี้ก็ไปๆ เลย ใจพี่ให้เราตามเงาตามง้อบางครั้งถ้าเราผิดเราก็ง้อในเมื่อหนู
 ไม่ผิดอือหนูง้อหนูก็ปล่อยมันไป หนูไม่ผิดอะหนูจะไปง้อมันทำไมพี่ายเขาตามง้อ
 ตามง้อ เดี๋ยวย้อถ้าเรามีลูกจริงๆ ขึ้นมาอย่างตอนนี้ถ้าเกิดเราต้องโตมันไปอยู่ไกลตา
 เรามันไปมีใหม่เราก็ไม่รู้เนาะ เรารู้ว่าผู้หญิงโทรหาเราไม่ต้องวิ่งกระเตงต้อง
 ตามหาอีก หนูก็เลยว่าพอแล้วไม่ตามหาแล้วหยุดพอแค่นี้ไม่มีก็ไม่มีไม่ต้องมาง้อ

ไม่ต้องมาดูแลแล้วแบบบางครั้งเขาจะประเลาะขึ้นมาเนาะเขาก็ดี พอรู้ว่าหนูจะเอาลูกออกที่แรกนะเขาจะกลับมาเหมือนกับว่าคนตัดหมันยังไม่จบอะที่มันจะกลับมาเอาเราอีกอะไรอีกจะมาดูมาท้องจริงเปล่าอะไรเงี้ยเพื่ออะไร ไปซะไม่ต้องมาห rokok หนูอยู่กับมันมานะดีแต่หาไม่รู้ไม่ว่าหนูรู้เรื่องของมันมันคิดยังไงกับหนู มันหวังจะเอาหนูอย่างเดียวแหละ อายุมันมากกว่าเนาะที่เนาะถ้าเราไม่ให้มันเราโอ๊ย! ค่าว่าเราจิกหัวเรา ก็ว่าถ้าเป็นอย่างนี้ไปหาคนที่มันสนองให้ จ๊ะ ให้ใครก็ไปๆ เอาเถอะเพราะว่าหนูไม่ได้อยู่กับมันมานานแล้วเพราะว่าเขาไปทำงานไกล หนูก็ไม่รู้ว่าเขามีหรือไม่มีแต่ส่วนมากเขาจะให้ผู้หญิงส่งข้อความมาหาหนูหลายครั้งมีครั้งหนึ่งหนูโทรไปเขารับแต่เขาไม่พูดหนูเลยว่า พอได้แล้วนะไม่ต้องส่งมาแล้วจะไปทำอะไรกันก็ไปทำซะไม่ได้อยากรับรู้อะไรเลย จำไว้เนาะว่าจะทำอะไรอะไม่ขอรับรู้อะไรทั้งสิ้นทำได้ทำไป หนูก็ว่าหนูพอหนูจบ มีพ่อแม่อย่างเดียวที่คอยให้กำลังใจหนูกะลูก มันก็กำลังหน้าเป็นคุยจ้อยๆ เขากำลังเครียดกันลูกหนูนั่งร้องเพลง เขาหัวเราะกันมันนั่งร้องเพลง จ๊ะ เครียดไม่ลง แม่เลยบอกว่าอือกูเครียดงานมาเหนื่อยๆ กล้วยมีลูกกูให้ชื่นใจเหนื่อยมาแค้ไหนมาได้หอมเขาก็ชื่นใจ นี่ก็ไปวิ่งชนกับเขารู้ว่าแม่ทำงานไม่สะดวกแต่หนูยังเลี้ยงไม่ไหว ก็ติดแม่ด้วยและติดเพื่อนทางโน้น อยากไปกับเขาตื่นเช้าที่ทุกวันพ่อแม่หนูลูก พ่อจ๋า แม่จ๋า ไปไหนว่ายังงี้ พ่อลูกนั่งกินกาแฟ รอกหนูด้วยอย่าเพิ่งไปรอกหนูด้วยรอกแปบนิ่งเสร็จแล้วก็ลุกไปๆ กับเขาเปิดเพลงแล้วก็ร้องไปกับรถอะ ร้องเล่นไปเรื่อย หนูดีใจได้ชื่นใจมือออกมาเด็กมันก็เป็นยังงี้ทุกคนแต่มันออกมาเราก็ทำมันไม่ลง ปล่อยเขาไปก่อนแต่สักวันคงได้เจอกันอีก (นั่งคิด) ไม่ต้องกลัวแต่ขอให้รากฐานมันดีพร้อมหน่อย คนนี้ก็ไม่พ่อแม่ออกมาอีกก็ไม่มีพ่อ เดียวนี้ผู้ชายมันน้อยที่ส่วนมากมันจะเป็นพ่อของคนอื่นมาแล้วอะไรแล้วยังงี้ มันก็มาๆ กันเรื่อยๆ หนูไม่เคยคิดไขว่คว้าหาเลยก็บอกกะพ่อแม่หนูอยู่อย่างงี้เดี๋ยวจะมี? มาเองแม่ หนูไม่ไขว่คว้าหนูเหนื่อย หนูไม่ไหวที่จะต้องไปตามหา ไปอ่อยเขาหนูอยู่อย่างงี้ดีกว่าอยู่ดีไม่ดีอยู่สวยไม่สวยไม่ใช่ห rokok คนเราอะอาจจะสเปคในบางคน เราอาจจะไม่ใช่คนใกล้ตัวเราหรือเราอยู่อย่างนี้ถึงเราจะอยู่ในรูแคบแค้ไหนใครจะเจอมันก็ต้องเจอใช่ไหมที่ ใช่ว่าเราจะต้องไปเดินเซ็ดหน้าเซ็ดหน้าให้เขาเห็นตลอด หนูเหนื่อยถึงหนูแค่นี้หนูก็เหนื่อยเหมือนกับว่าเราพักบ้างปล่อยสมอง ใครเล่นนูเล่นตาก็ไม่เอา เล่นไปก็เท่านั้น ทรมาน เขาก็หลอกจะเอาเราแค่นั้นเอง ผู้หญิงมันก็มีอะไรมีแค้ตัวแค้ นั้น

พอผู้ชายเล่นด้วยเราเล่นด้วยก็มีแต่เสีย มีแต่เสียไม่มีได้หรือผู้หญิงคบกับบางคน ต้องคบกันนานนานแต่เดี๋ยวมันมีพี่คบกันแปบเดียวเดี๋ยวก็ได้กันแล้วอะ พ่อแม่ไม่ทันรู้ๆ อีกทีลูกก็ปองเยอะแยะ ไปเรียนลูกอยากเรียนในเมืองใกล้ๆ ไม่เรียนรู้อีกที ลูกปองมาแล้วเพราะในเมืองมีอะไรพี่ ที่เที่ยวผู้ชายก็เยอะ แล้วไม่อยากรอนอนบ้านนะอยากนอนหอ ชีวิตเราเป็นอย่างไรมาหน้อเราเห็นลูกหลานเราหนูก็เตือนหลานหนูอะไรทุกคนญาติแม่เนะทางญาติพ่อไม่มีใครตักเตือนได้หรือ บางครั้งคนโตมานั่งหน้อยยังเตือนเขาเลยเห็นเขามาพูดถึงเรื่องผู้ชาย โหพี่เรื่องผู้ชายไม่ต้องพูดถึงหรือก เหนื่อย ตามมันไปก็เหนื่อย มันจะไปไหนพี่ก็ปล่อยมันไป อายเขา พี่แหย่พี่ก็พักเดี๋ยวก็มาเองและของๆเราอะ มันรักเราเดี๋ยวมันก็มา มันไม่รักเรามันก็หนีเรา เราตามมันก็ไป เหนื่อยพี่เรื่องผู้ชาย (น้ำเสียงตัดพ้อ)

ผู้วิจัย: แล้วบ้านที่อยู่อาศัยปัจจุบันเป็นอย่างไรบ้างคะ สร้างมานานยัง
A04: จะได้สิบปีแล้วพี่ จะ ครอบครัวยังโชคดี มีรวั้งเวลาฝนตก ภูเต็ม เอาอะไรมาอุดเอาอะไรมารอง ขึ้นอุดไม่ได้แล้วมันผูกหมดแล้ว ภูไม่ได้จะ ในครอบครัวหน้อยยังโชคดียังไม่พังใส่หัวซะก่อน นี่ไม่อยู่ยังมีคนงัดเข้ามาขนาดของในบ้านหน้อยเนี่ยเนี่ยยังเข้ามาขโมยของหน้อยรอยงัดอะพ่อหน้อยต้องเอาไม้มาตอกหน้อย (ชี้ไปที่ฝาบ้าน) เมื่อก่อนยังไม่มียังไม่ช่างนอกบังนะมีแค่ซีกไม้ไผ่เนี่ยเอง บ้านหน้อยต้องสร้างในวันสองวันต้องเสร็จอะเพราะเขาไม่ให้อยู่บ้านเขา ถ้ามีตังถมดินปั๊บนะต้องหาปูนมาก็ได้แค่เนี่ยขอเขามามั่งเขาให้มั่งซี้มั่ง (มองไปรอบบ้านตัวเอง) หมิ่นเดียวพี่เขาช่วยหมิ่นเนี่ยมเขา เขาบอกว่าให้ยืมหมิ่นเนี่ยพ่อหน้อยจัดเลย ต้องรีบทำไม่งั้นเขาไม่ให้อยู่ ถ้าฝนตกอะไรมาเราก็อยู่ไม่ได้อีก ยังไงก็ต้องคุ้มฟ้า คุ้มฝนไว้ก่อน บางครั้งลมพัดอะพี่สังกะสีก็จะเปิด ลมมันแรง ถ้าไม่มีต้นไม้เนี่ยหลังคา เปิดไปหมดแล้ว ยังมีไว้บังแดดบังลมบังฝนหน้อย

ผู้วิจัย: ตอนนี่ครอบครัวมีภาวะหนี้สินอยู่ไหมคะ
A04: มีอะพี่รถเนี่ยก็ต้องเข้าไฟแนนซ์ หนูเกิดอุบัติเหตุก็รถก็ต้องหาเงินไปให้เขา พี่ก็โดนตำรวจไล่ความอีกยืมเงินเขาประกันตัวพี่ชายสองหมื่น ยังไม่มีไปให้เขาเลยพี่ต้องบากหน้าอยู่ยังเงี้ย เขาต่ำแข่งอะไรตามตูดยังไม่รู้เลย พ่อแม่ว่ายังไงก็ต้องใช้แน่นอนเพราะไม่ใช่ใครพี่ก็ญาติพี่น้องก็ไปอ้อนวอนช่วยหน้อย พ่อแม่รักลูกอะเนาะ พอลูกอยู่ในคุกก็ต้อง...ตำรวจมันไล่ความพอถึงขึ้นศาลมันก็ไม่มาคดี ยาเสพติดจะพี่หนูกินยาสมุนไพรไป เขาเป็นโรคกระเพาะแล้วมันเป็นยาสมุนไพร

แคบซูล เขียวๆ แล้วเขาไปตรวจฉีดยาเข็มฉีดยาไม่ถึงขีดก็แบบว่าเป็น ยาเสพติดเลยมันจางแต่เขาไปตรวจสารพ่อนูไปเห็นกระดาษที่หมอมจะยื่นให้ ไม่พบสารหมอมให้ตำรวจไปคุยกะไรก่อนแล้ว หมอมเขาก็เก็บไป แล้วพาพี่หนูไป ชัดความคนเดียวตำรวจเป็นสิบคน พี่หนูก็ต้องตอบตามที่เขาบอกว่าดูมาเม็ดนี้ ไซ้ใหม่ ตำรวจเขานำมาก่อนอะ พี่หนูก็ต้องคืบๆ ไป บ้านหนูเนี่ยต้องไป รายงานตัวโคราชอะทุกอาทิตย์ไม่มีก็ต้องพาลูกไป ต้องให้พันคดีให้พันโทะ หนู ต้องเฝ้าบ้านอยู่คนเดียววันตราดแค่ไหน บ้านก็อย่างเงี้ยนะ พ่อแม่หนูก็ไปๆ เย็นนี้ พรุ่งนี้ถึงจะกลับคืนหนึ่ง เมื่อก่อนที่หนูต้องลูกหนูได้ท้องแก่แล้วมาเดินขวักไขว่ เขาจะเอาหนูมีคนเดียว...คนแก่จะเนาะมาบอกหนูว่าจะเอาแบบว่าเขาอยากได้ เขาก็มาป้อมมาถามมาตอกย้ำเรามาถามราคาเลยนะ ตอนหนูเรียนหนูกลับมาหนู กลับบ้านมา ไปหลังเขื่อนกันหะแปบเดียวก็ได้ห้าร้อยแล้ว ว่าหนูยังงี้ ไม่ไป ไหน หนูก็ไม่ไป หนูจะฟ้องพ่อฟ้องแม่จะตามหนูมาอย่างงี้หนูจะตะโกนบอกคนอื่น นะ เขาก็เลยหนีไป คนข้างบงคนบ้านเงี้ย บอกว่าจะตอกย้ำอะไรหนักหนาเห็นหนู เป็นผู้หญิงอย่างงั้นหรือ หนูเป็นคนเฮฮาพี่ เข้าคนง่าย ใครก็ได้คุยได้หมด ก็ไม่ได้ หมายความว่าเราง่าย หนูเป็นคนเข้าถึงใครได้หมด คุยได้หมด คุยเฮฮาคุยกันเอง คุยกันแบบพี่น้องเนาะ พอเขาเห็นว่าเราคุยง่ายคุยไปเรื่อยสนุกเฮฮาเอาแล้ว แล้วเราเป็นคนเที่ยวในวงเพื่อนกัน นั่งเล่นเพื่อนผู้ชายผู้หญิงมั่ง เขาก็คิดแล้วว่า เราเป็นผู้หญิงอย่างงั้น ตอกย้ำเราไปเรื่อย จนบ้านหนูเนี่ยพ่อนูต้องหาเม็ดมาไว้ ให้ใกล้ๆ ตัว ถ้ามันมาลูกก็ไม่ต้องฟังแล้วเสียบมันไปเลย มันเดินคุยกันหญิงหนึ่งๆ ข้างบ้าน หนูก็ฟังครั้นใจเราเด็ดหนักด่าเลยนะ พวกมึงเป็นใครมาอะไรบ้านกูเนี่ย มึงจะมาตอกย้ำพวกกูอะไรหนักหนา จะไปไหนพวกมึงไปกันเลยนะ หนูว่าทั้งกลัว ทั้งน้ำตาไหลเลย อ้อถ้าเป็นผีมันคงไม่มีคุยกันหรือ มันดีดึ้นแล้วพี่ช่วงเวลาพี่ พ่อแม่หนูไม่อยู่ทุกครั้ง หนูก็ว่าขนาดหนูเป็นยังงี้เนี่ยยังจะทำกูนี้ เดี่ยวมึงมากู จะแทงมึงให้ เรายังร้องให้ด้วยน้ำตาไหลด้วย นั่งภาวนาว่าพ่อแม่เมื่อไหร่จะมาจะ ก็บ้านไม้ไผ่มันเป็นซีกอย่างงี้พี่ มันก็เห็นได้หมดอะ เราไม่เห็นข้างนอกๆ มันมืด เราเปิดไฟข้างในเราก็ไม่เห็นข้างนอกแล้ว ถ้าปิดไฟข้างนอกเราถึงจะเห็นไม้ไผ่เนี่ย งัดได้สบายพ่อนูก็เลยไปหาไม้มาบังไว้ บ้านหนูเขาตอกย้ำจวนรอๆ จนกว่าบ้าน หนูจะมีบ้านใหม่ อยู่กันอะ ไม่ได้อยู่ที่นี้คงไม่มีใครให้ทำกับพวกมันแล้วละ มีอยู่ที่ เดียวที่สุดท้ายแล้วพี่ที่ครอบครัวหนูอยู่ได้คือที่นี่ คือถ้าไปที่อื่นก็เร่ร่อนหางานทำ

เราก็ต้องเสียตังไปวันๆ มีที่อยู่ก็คือบ้านเรายังภูมิใจ ใครมานะ แฟนที่หนูนะที่หนู จะมีแฟนแต่ละคนเนี่ยเลยบอกว่าเบ็นซ์ถามแฟนถามเมียด้วยนะ รับบ้านได้ไหม ถ้ารับได้ก็มาถ้ารับไม่ได้ก็ปล่อยเขาซะ อย่าเอาเขามา บางคนที่มาเนะที่ ไม่อยาก เข้าบ้านเดียวหลังคาทับหัวกู เลยบอกว่าถ้าเขาพุดยงี้ไล่เขาไปซะ บ้านเราไม่ดี อย่าให้เขามาเดียวหลังคาจะทับหัวมัน หนูบอกเพื่อนหนูทุกคน เห็นบ้านแล้วอยู่ได้ ก็อยู่นะ อยู่ไม่ได้ก็ไม่เป็นไรรับสภาพได้หมดและ อย่างงี้มีผักกินผักหนูกี้ถามเพื่อน ว่ากินได้ไหมเพื่อนบอกว่ากินได้ สบายใจมีเพื่อนมั้งอะไรมั้ง

ผู้วิจัย:

มีเพื่อนเยอะไหมคะ

A04:

ไม่ใช่เพื่อนอันนั้นหรือที่ เขาเห็นเราดีเขาก็มาหาเรา เขาเห็นเราไม่ดีเขาก็ไม่มา ส่วนมากคนเราเพิ่งรู้จักกันที่ เขาก็มาหาแต่เขาไม่ได้มาหาเราบ่อยหรือ เขา มาอ้อมถามว่าเป็นไงมั้ง นานๆ เจอที่เขาก็คือมา แต่คนนี้มาบ่อยคนด้าดำอะที่ มาหาหนูบ่อย เขาก็ว่าเขาก็ไม่มีใครหรือ เขาไม่มีที่ระบายเขาเครียดก็มา หนูก็ฟัง ได้หมด รับฟังได้หมด ให้คำปรึกษาได้ แบบเรายังไงปรึกษาเราได้ เราก็จะบอก เนาะ ส่วนมากเขาก็ปรึกษาเรื่องแฟนเรื่องผู้ชาย อือเป็นยังไงก็ขอหะอย่าท้อง เลยจะมาเป็นอย่างนี้ ให้ห่างหายก่อนให้อยู่แบบมีกินก่อน อายุเรายังน้อยเมื่อไหร่ ก็มิได้ หนูนี้เวรกรรมพอครอบครัวเยอะไร่มั่ว มันทักมาโดยที่เราไม่ตั้งตัว ใคร เห็นอะไรเรามีไม่ได้จะเก่าจะใหม่ เขาอิจฉา ไม่รู้จะอิจฉาทำไม พอเขามีกันหรูๆ หนูก็ไม่อิจฉา ดีใจ เขามี เราอยากได้เราก็ต้องทำเดี่ยวเราก็มี นี้จะไปนั่งอิจฉา เขาเอาเวลามานั่งทำงานดีฝ้า สบายกว่าเยอะ

ผู้วิจัย:

แล้วอย่างมีปัญหาวิธีคลายเครียดยังไงคะ

A04:

เวลาหนูมีปัญหาหนูก็เก็บความเครียดไว้ในใจแล้วก็เอาเรื่องเฮฮาออกมาพูด หนู เป็นคนอย่างงั้นจ๊ะ บางครั้งเห็นพ่อแม่เครียด หนูจะไม่ค่อยปรึกษาใครถ้าไม่ถึง เดือดเนื้อร้อนใจจริงๆ หนูจะเก็บไว้ในใจแล้วจะเอาเรื่องที่สนุกเฮฮา เห็นเขา เครียดแล้วเราทำให้เขามีความสุข เราดีใจ คนอื่นหัวเราะอีกอีกๆเราก็หัวเราะ กับเขา มันก็บรรเทาทุกซึ่ในใจเราได้ หนูยังงั้นหนูเป็นคนบ้าๆบอๆที่ ดึงตึง เป็น คนที่เห็นคนอื่นเครียดเราก็อยากให้เขาสบายใจ อือเห็นเราเป็นอือเพ็งบ้าเราก็เดิน ตึกตักๆ เขาหัวเราะสนุกเฮฮา เดี่ยวได้รอยยิ้มเขามาเราก็ดีใจ คลายเครียดยั้ง และหนูอ๊ะ

- ผู้วิจัย: อย่างเดินทางไปโรงพยาบาลไปกันยังไงคะ
- A04: บางครั้งก็ไปมอไซค์ จ้า บางครั้งมอไซค์ไม่อยู่ก็ไปรถเมล์
- ผู้วิจัย: ไปล่าสุดเนี่ย?
- A04: ครั้งที่เจอกันและจ้ำ หลังจากนั้นก็ได้ไปแล้ว ตอนแรกหนูจะไปฝากท้องพอมัน
เกิดเรื่องคิดไปคิดมาเป็นยังงี้ หนูก็ไม่กล้าไปพบหน้าหมอเลย พอไปปั๊บนมหนูไป
ขอคำปรึกษาจากเขา เขาถึงให้ไปอะ หมออนามัยอะ เขาส่งสารแม่หนู เขาเห็น
ครอบครัวหนูเป็นยังงี้ เขาบอกว่าลองไปปรึกษาเขาดูเผื่อเขาจะช่วยอะไรได้ เขาก็
ให้มา หนูก็ดีใจ ใจขึ้นขึ้นมาหน่อยยังมีที่ให้คำปรึกษา ยังมีที่ช่วยเหลือ ไม่มีใคร
อยากทำบาปหรือกฟี่ เขาไม่ช่วยเราก็อูเพราะยังงี้เขาก็ไม่ช่วยหรือก ใจเขาเต้น
ตุบๆมือตื่นเขาออก ใจหนูก็สลดขึ้นมาทันที ร้องให้ตั้งแต่หนูออกจากห้องนั้นมา
หนูร้องไห้ หนูเสียใจ ถ้าเขาออกมาเขาจะเป็นยังงี้ ออกมาเขาต้องลำบากออก
มาเขาต้องไอ้! ทั้งปมด้อยทั้งลำบาก เขาออกมาก็ต้องถูกไม่มีพ่อเพราะเด็กสมัยนี้
เนาะพี่เนาะเดี๋ยวมันก็พูดกัน ในโรงล้าโรงเรียน ก็เลยว่าอ้อมมีคนเดียวพอแล้ว
เดี๋ยวพ่อหนูเขาก็ให้พ่อให้แม่เซ็นรับเป็นพ่อเป็นแม่กัน บอกผิดพลาดครั้งนี้ไปถ้า
แก้ไขอะไรได้จะไม่ผิดพลาดอีกเลย (เสียงสั่นเครือ) พอแล้ว หนูถูกในท้องถ้า
พร้อมนะเมื่อไหร่มาไม่ต้องกลัวให้มาเกิดแน่นอนแต่รอให้พร้อมก่อน ตอนนี้อยัง
ไม่พร้อมสารพัดที่เราจะทำสารพัดที่เราจะกิน เราอยาก让他ออกไปเนาะ เรา
ลำบากอะเราไม่ได้อยากเอาออกเพราะความรำเริง จ๊ะ ลำบากจริงๆ เขาก็ไม่ไป
เขาก็แข็งแรงจนเรากลัวๆ ขึ้นมา ระหว่างความกลัวกับความที่เราไม่มีกินเราจะ
เลือกอันไหน ก็ต้องเลือกครอบครัว เขายังไม่ได้ออกมาเนาะพี่เนาะ เขาอยู่ใน
ท้องยังไม่รับรู้อะไร ณ ตอนนี้ ถ้าเขาออกมาสิเขาจะรับรู้ เดี่ยวออกมาหนูก็ต้อง
เสียค่าผ้าอ้อม เสื้อผ้า ของจิปาถะอีก และอยู่อย่างนี้อีกเด็กอ่อนอะจะอยู่ยังไง
อยู่ไม่ได้ ยุงก็เยอะ น่ำทำก็ไม่สะอาด ลูกหนูนี้ก็ป่วยทุกวัน ป่วยวันเว้นวันเดี๋ยว
กลับมาตัวร้อนอีก กินยาหาย เดี่ยวก็เป็นอีกตากแดด ภูมิคุ้มกันไม่ดีหรือกฟี่ เขา
ชอบดูดมือ จ๊ะ พอเขาเลิกนมปั๊บนเขาดูดมือเลย แล้วมือเปื้อนอะไรมั้งไม่รู้ พอเขา
จะนอนก็ดึงเขาไม่อยู่แล้ว นอนหลับเลย

- ผู้วิจัย: หลังจากนี้วางแผนการทำงานไว้อย่างไรบ้างคะ
- A04: หนูยังไม่ได้วางแผนอะไรเลยพี่ แต่ถ้าออกมาแล้วหนูก็จะเริ่มต้นหางานทำ งานอะไรก็ทำจะเป็นงานรับจ้างรับจ้างล้างจาน เสิร์ฟอาหารกลางวงกลางวันไปหมด หนูไปทำได้หมดพี่ รถก็มีพ่อแม่ก็ให้ไป ขอให้งานทำ หนูไม่ได้ขอรายเดือนไร หนักหนาเนาะเราต้องกินต้องใช้ทุกวัน ถ้าเราขอเป็นเดือนเราต้องรอเขาก่อนจะเบิกก็เกรงใจเพิ่งไปทำจะเบิกเขาได้ยังไงเลยว่างานที่หนูอยากทำล้างจบล้างจาน อะไรอย่างเงี้ยมันจะได้วันต่อวันเนาะพี่ มันก็ได้เลยมันก็ได้อะไรมากินบ้าง อะไรบ้าง สบาย เพราะว่ายังไงเราต้องรอให้ออกก่อน เพราะว่าเราไปทำยั้งแล้ว ไปโอ้กก้อกขึ้นมา มันน่าเกลียด อยากจะทำนานๆจะได้มีเงินใช้ งานใกล้บ้านไม่ใครจ้าง มีแต่ไกลบ้าน ทำได้หมดพี่ หนูทำได้ ก่อสร้างหนักหนาทำมาแล้ว ลำบากแค่ไหนก็ทำ

ภาคผนวก ช ตัวอย่างบันทึกความคิดเห็นนักวิจัย (Personal fieldwork journal)

รหัสผู้ให้ข้อมูล A04 วันที่สัมภาษณ์ 9 พฤศจิกายน 2556 เวลา 09.29 - 10.53 น.

วันนี้อาจเป็นวันเริ่มต้นหรือเป็นจุดจบของอีกหนึ่งชีวิตในครรภ์ของหญิงวัย 18 ปี รูปร่างท้วม ผิวสองสี เธอได้เดินทางมายังศูนย์บริการที่เป็นมิตรสำหรับวัยรุ่นและเยาวชนพร้อมกับคุณพ่อ เพื่อนสนิท 3 คน และลูกสาวตัวน้อยวัย 3 ขวบ เธอนั่งรออยู่หน้าศูนย์ฯตั้งแต่เก้าโมงเช้า เมื่อเราเดินเข้าไปทักทายเธอรีบยกโหล่พร้อมกับโบหน้าที่ยิ้มแย้ม แต่เธอยังไม่กล้าพูดคุยอะไรกับเรามากนักมีเพียงคุณพ่อเธอเท่านั้นที่ตอบคำถามและเล่าเรื่องต่างๆ ให้เราฟัง ส่วนลูกสาวของเธอ นั่งอยู่ข้างๆ เราและกำลังนั่งกินข้าวเหนียวไก่ออย่างเอร็ดอร่อย เด็กน้อยวัยไร้เดียงสาของเธออาจจะไม่เข้าใจว่าวัตถุประสงค์สำคัญที่แม่และตาพาเธอมาที่นี่ด้วยเพราะอะไร เธออาจรู้แต่เพียงว่าพาเธอไปไหนก็ได้ที่มีแม่และตาอยู่ด้วย ผู้วิจัยสังเกตได้ว่าลูกสาวของเธอ นั้นเรียกต่าว่าพ่อ และเรียกแม่ของเธอว่าพี่ จึงทำให้ผู้วิจัยคิดว่า เด็กน้อยคนนี้จะเติบโตมาอย่างใกล้ชิดจากการเลี้ยงดูของผู้เป็นตามากกว่าผู้เป็นแม่ก็เป็นได้ “เดี๋ยวผมกับภรรยา ก็จะเห็นรับน้องต่าเป็นลูกตัวเอง” นี่คือการตอบที่เราได้รับ ทำให้เรารู้ว่าคุณพ่อของเธอต้องการให้หลานอยู่ในฐานะของลูกสาวที่ถูกต้องตามกฎหมาย จึงสอนให้เรียกตัวเองว่าพ่อ และเรียกภรรยาว่าแม่ พ่อของเธอยังเล่าแกมต่าหนีลูกสาวอีกว่า “เนี่ย ท้องอีกและ ลูกมันคนแรกก็ยังไม่โตเลย ที่บ้านเนี่ยก็ลำบาก ผมกับภรรยาต้องออกไปทำงานรับจ้าง นี่ดีหน่อยได้ไปเป็น อปพร.” เธอเองก็ได้แต่นั่งก้มหน้ากดโทรศัพท์มือถือ ผู้วิจัยเชื่อว่าเธอเองคงได้ยินในสิ่งที่ผู้เป็นพ่อพยายามเล่าเรื่องราวต่างๆ ให้เราฟัง และเธอก็คงคิดน้อยใจอยู่ไม่น้อยที่คำต่าหนีอาจทำให้คนแปลกหน้าอย่างเรามองเธอในแง่ไม่ได้ เมื่อสอบถามถึงการเดินทางมา เราได้รับคำตอบว่า “مامอไซค์จะมากันสองคัน พ่อเขาตามมาทีหลัง” คุณพ่อเธอจึงเสริมขึ้นว่า “ผมขับรถยนต์มากะลูกสาวสองคน รถก็เก่าๆ แล้วเนาะ ให้พ่อค่อมแดดค่อมฝนให้ตัวน้อย กลัวมันไม่สบาย” ระยะเวลาที่พ่อเล่า เธอเองได้เพียงแต่นั่งมองลูกสาวด้วยสายตาที่เอ็นดู ทำให้เราคิดได้ว่าการเป็นแม่วัยรุ่นของเธอทำให้ภาวะความรับผิดชอบในการเลี้ยงดูบุตรสาวของตนเองได้ไม่ดีนัก แต่อย่างน้อยเธอยังมีความรู้สึกของความเป็นแม่ที่บ่งบอกได้ทางสายตา

หลังจากเหตุการณ์วันนั้นผู้วิจัยได้ติดต่อเธอทางโทรศัพท์ เธอและครอบครัวยินดีให้เราไปพบที่บ้าน โดยอาศัยอยู่ในตำบลแห่งหนึ่งของเขตอำเภอเมืองพิษณุโลก ซึ่งเป็นตำบลเล็กๆ ที่อยู่ติดกับอำเภอพรหมพิรามและวัดโบสถ์ เส้นทางลัดเลาะไปตามริมคลอง ผู้วิจัยคิดว่าคนในหมู่บ้านส่วนใหญ่น่าจะประกอบอาชีพการประมงเพราะเราจะเห็นว่าบ้านแต่ละหลังจะมีอุปกรณ์หาปลาแขวนอยู่หน้าบ้าน เราเดินทางเลาะลำคลองมาได้ประมาณสองกิโลเมตร ก็พบทางสายเล็กๆ เราลองเลี้ยวเข้าไปจึงเห็นบ้านหลังหนึ่งอยู่ตรงทางโค้ง ซึ่งน่าจะเป็นบ้านของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นที่บอกเราไว้ เมื่อเราจอดรถไว้หน้าบ้านเธอรีบเปิดประตูออกมาดูและยกมือไหว้ทักทายเรา ตอนนั้นเธออยู่บ้านเพียงลำพังด้วยบ้านของเธอเองไม่มีรั้วโดยรอบ เราคิดว่าเพื่อความปลอดภัยของเธอเอง เธอจึงต้องอยู่ภายในบ้านอย่างเงียบๆ และปิดประตูบ้านไว้ และคงมีเพียงประตูสังกะสีบานนี้ที่ป้องกันเธอจากคนแปลกหน้าได้ สิ่งแรกที่ผู้วิจัยสังเกตเห็นเกี่ยวกับตัวเธอ คือใบหน้าที่ซีดเซียว และหน้าท้องที่ดูเล็กกว่าเดิม “ท้องหนูนี้เขาวาใหญ่ขึ้น แต่พอถ้าหนูไปทำรู้สึกว่ามันไม่ค่อยใหญ่ ซักเท่าไรหรือหอก เพราะว่ากับแบบว่าเหมือนเราไปทำเขาแล้ว ถ้ายังไม่ทำหนูจะใหญ่กว่านี้หนูบวม พี่หนูก็เลยไปปรึกษาหมอด่าแยก็ให้เขาช่วย ก็แบบว่าร่างกายหนูแย หนูกินไรไม่ได้เลย กินแล้วก็อ้วกออก” นี่คือการตอบที่เราได้รับ เธอเล่ากับเราต่ออีกว่า “เขาแค่กดท้องเฉยๆ จ้า เขาบอกว่าถ้าวันนั้นที่เราไปทำไม่ออกรอบเดือนอีกที่มันก็จะมา หนูไม่ไหวแล้วพี่แทบคลานเลย ลูกบางครั้งก็ทำอะไรแทบไม่ไหวเลย จะลูกจะนั่งก็โอดโอยๆ เดี่ยวลูกอ้วกอ้วกอ้วก หนูทรมาณ กลัวเขาออกมาลำบาก แต่ถ้าเกิดว่าครอบครัวหนูจะมีหนูก็อ้อมันพลาดท้องหนูก็อยากเลี้ยงแต่ว่ามันนี้ หนูก็ไม่รู้หนทางอะไรถ้าให้ออกมาแถวบ้านหนูเขาก็เป็นซี้ปากอีก ประณามอีกบ้านก็เป็นแบบนี้ ถ้าพาออกมาอีกคนก็...เขาก็ด่ากันกินกนกลบ กินซี้ลูกกันไปงั้นและ หนูก็เลยว่าอึดอัดซะว่าจะไม่ทำอีกแล้วครั้งเดียวพลาดแล้วพลาดก็เป็นบทเรียนไป” ทำให้เราทราบหลังจากที่เธอไปพบหมอที่โรงพยาบาลแล้วเธอไม่ได้รับการยุติการตั้งครรภ์ทางการแพทย์ สิ่งที่เราทำได้ที่ดีที่สุด ณ ตอนนั้นคือการไปหาหมอด่าแย และจากคำพูดที่เธอกล่าวกับเราทำให้ผู้วิจัยคิดว่าด้วยการตั้งครรภ์ครั้งนี้ทำให้สภาพร่างกายของเธอแย่ลง รวมทั้งภาวะปัญหาทางเศรษฐกิจของครอบครัว เธอกล่าวว่าลูกที่เกิดมาจะลำบาก และมีปมด้อยจากถูกการประณามของสังคม เธอจึงพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อยุติการตั้งครรภ์ครั้งนี้โดยเร็ว เมื่อเราสอบถามถึงรายได้ของครอบครัว เธอตอบกับเราว่า “มันก็ไม่ได้อะพี่ มีบ้างไม่มีบ้าง กินวันชนวันอะพี่ บางวันเขาก็ให้ทำเข้ายันมีดยันดึกเขาก็ให้แปดร้อยสองคนกับแม่ มันก็ไม่พอกินอะพี่ โห!หนักก็หนัก จะพอกินไปวันๆยังไม่พอเลย” เธอพูดพร้อมกับยิ้มที่มุมปาก เป็นมันรอยยิ้มที่เคลือบแฝงไปด้วยความรู้สึกรับรู้ถึงความยากลำบากในครอบครัว ด้วยรายได้ที่ใช้จ่ายภายในบ้านมาจากน้ำพักน้ำแรงของผู้เป็นพ่อกับแม่เพียงสองคน

เท่านั้น ซึ่งไม่อาจเพียงพอกับ 5 ชีวิตในครอบครัว สิ่งที่เราสามารถช่วยเหลือครอบครัวได้มากที่สุด ในตอนนี้คือการอยู่บ้าน และช่วยทำงานบ้าน “ก็จะอยู่บ้านทำงานบ้าน พ่อแม่ไปทำงาน หนูก็จะอยู่บ้าน เพราะว่าหนูยังทำงานอะไรไม่ได้ ช่วยอะไรเราไม่ได้เลย แพ้ไอ้ก้ออีกๆ” ซึ่งเธออาจจะมีความรู้สึกผิดต่อหน้าที่การแบ่งเบาภาระของครอบครัวเพราะก่อนหน้านี้เธอสามารถไปทำงานหารายได้มาจุนเจือครอบครัวได้บ้าง “ก่อนต้องหนูก็ไปหางานทำบ้าง ล้างจิ้งจางจาน เรื่อยเปื่อย รับจ้างทั่วไป เราไม่มีวุฒิการศึกษา วุฒิเราแค่ ป.หกเอง เราไปทำงานอะไรไม่ได้ นอกจากงานแบบนี้และ ไม่ก็ก่อสร้างช่วยพ่อบ้างอะไรมั้ง” เธอตอบพร้อมกับสายตาที่เหม่อลอย ทำให้เราคิดว่าข้อจำกัดสำคัญของเธอคือวุฒิการศึกษา เธอจำเป็นต้องประกอบอาชีพรับจ้างรายวันที่ไม่ต่างจากพ่อแม่ของตัวเองได้

รายได้จากทำงานของเธอแม้ว่าจะได้รับเพียงน้อยนิดเมื่อเปรียบเทียบกับคนอื่นแล้ว แต่เธอก็คิดว่ามันมีความสำคัญต่อทุกชีวิตในครอบครัว ซึ่งจากการเปลี่ยนแปลงของชีวิตที่เกิดขึ้นทำให้เธอไม่สามารถไปทำงานได้ปกติ “แยกว่าเก่า แย่มากทรุดเลย แบบเรามันจะเป็นเรื่องบาป บุญคุณโทษอะไรไม่รู้เนาะพี่ ตอนที่หนูต้องลูกคนแรกก็ปล่อยปกติมันยังพอมีกินคนนั้นหยิบยื่นให้ คนนี้หยิบยื่นให้ เราก็ทำมั้งอะไรมั้ง พอเนี่ยบ๊อบเราก็ไปทำออกตั้งแต่ที่หนูเอาตั้งไปให้เขาอะพันแปด กลับมาบ้านข้าวสารไม่มีกรอกหม้อ ข้าวไม่มีกิน ขนมลูกไม่มีกิน พ่อแม่ก็อะยืมเขาแล้วก็ออกไปทำงาน หนูละอายใจหนูก็เลย...” เธอหยุดพูด พร้อมกับหลังน้ำตา จากคำพูดของเธอทำให้เราคิดว่า การที่เธอต้องมีชีวิตที่ยากลำบากกว่าเดิม คือ เรื่องบาปบุญที่เธอได้กระทำ อย่างน้อยจากการกระทำในวันนั้นทำให้ครอบครัวของเธอต้องรับผลกระทบโดยการไม่มีข้าวกิน แต่ด้วยเหตุผลที่แตกต่างกันทำให้เราไม่สามารถตัดสินว่าการกระทำของเธอเป็นสิ่งที่ถูกหรือผิด เพราะในเมื่อเธอยอมเสียสละอีกหนึ่งชีวิตในท้องเพื่อแลกกับความเป็นอยู่ของอีกหลายชีวิตในบ้าน “บาปหนูก็ยอมอะพี่ งานการหนูก็ทำไม่ได้เอาแต่จะนั่งจะนอนกินให้พ่อแม่ทำหนูก็ละอายใจ หนูก็อึดอัดไฟตั้งแต่ต้นลมเมื่อมันจะดีขึ้นลำบากตอนนี้อาจจะดีข้างหน้าก็ได้ มันมีเหตุผลต่างกัน พี่ก็ดูสิคนอื่นบ้านอื่นเขาอาจจะม่กิน เขาอาจจะเอาไว้แต่บ้านหนูมันไม่มีจะกินเลยพี่เอาไว้ไม่ได้” เธอบอกกับเราด้วยน้ำเสียงที่หนักแน่น “เราก็เหี้ยวเนาะพี่เนาะ แต่เราก็รู้จักเหี้ยว เขาก็ว่าพ่อเขาเนี่ยและไม่ใช่ลูกของลูกเค้า มาว่าหนูมาด่าหนูว่าเป็นผู้หญิงไม่ดีเป็นผู้หญิงล้ำสอนไปให้คนโน้นคนนี้เอา เราก็รู้อยู่แก็ใจเนาะพี่เนาะไอ้เหี้ยวหนูเหี้ยวแต่ไอ้เรื่องร่านผู้ชายหนูไม่มี เขาก็มาด่าหนูเสียหายก็ไม่ใช่ไร ก็ยื่นเงินมาให้แม่หนูสองหมื่นเขาก็บอกว่าให้ไปเอาออก” เธอเล่าถึงชีวิตคู่กับแฟนคนแรก พร้อมกับเหตุผลที่ฝ่ายชายไม่ยอมรับเธอเป็นแม่ของลูกและให้เธอไปเอาเด็กในท้องออก แต่ด้วยเป็นหลานคนแรกของครอบครัวพ่อกับแม่เธอจึงพยายามประคับประคองชีวิตหลานคนนี้ไว้

จนถึงกำหนดคลอด “แม่เขาก็เลยบอกเลี้ยงเอง พอเลี้ยงมามันก็ดีขึ้นนะที่ยังมีกินมีใช้คนนั้นคนนี้ รักใคร่ลูกเรา พุดเก่งพี เลี้ยงง่ายให้กำลังใจพ่อแม่ แต่ตอนนี้หนูโหย้!ไม่ไหว มันไม่ไหวเลยแยมไปไหนก็โ้ย! คนโน้นคนนี้เขาก็ถาม ก็เดือนแล้วละ ยังงั้นยังงี้ พ่อมันมาใหม่อะไรใหม่” และนี้อาจเป็นเหตุผลสำคัญสำหรับชีวิตของลูกคนที่สอง ซึ่งไม่อาจไม่มีโอกาสได้เกิดมาลืมหาดูโลกเหมือนกับลูกสาวคนแรก พร้อมกับเล่าชีวิตคู่ที่เกิดความผิดพลาดเป็นครั้งที่สองให้เราฟัง “เขาเนาะผู้ชายอะอยากมีอะไรกับเราแต่เราไม่อยากมีหรือก หนูพุดตรงๆเรื่องเพศสัมพันธ์เนี่ย หนูไม่เคยอยาก ความใคร่ไม่เคยมีเลย มันไม่รู้ผิดพลาดมาได้ยังไง ผู้ชายมันค้นหาแบบอื่อบางครั้งเราไม่ให้มันก็โมโหเรา มันหงุดหงิดเราโอะ! หนูทรมานบางครั้งแบบเอ้!มันจะมาได้ยังไงหนอ เราไม่เคยที่จะให้เขาแบบได้กันแล้วพอเขาจะเสร็จหนูก็ให้เขาเอาออกอย่างเงี้ย” คำพูดดังกล่าวทำให้เราคิดว่าการกระทำของคู่รักที่มีเธอเป็นการแสดงออกถึงความต้องการทางอารมณ์ของฝ่ายชายเท่านั้น ทำให้เรามองว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องกามตันทหาที่ผู้ชายกระทำกับผู้หญิงเท่านั้น และประเด็นสำคัญทำให้เรารับทราบถึงความไม่รู้ในการคุมกำเนิดของเธอ ที่คิดว่าการป้องกันโดยวิธีการหลังข้างนอกจะเป็นวิธีการคุมกำเนิดที่ปลอดภัย

เมื่อเราสอบถามถึงความปลอดภัยของสภาพที่อยู่อาศัย เธอกล่าวกับเราว่า “จะได้สิบปีแล้วที่ จ๊ะ มีรั้วบ้างเวลาฝนตก รุเต็ม เอาอะไรมาอุดเอาอะไรมารอง ขึ้นอุดไม่ได้แล้วมันผูกหมดแล้ว ถูกไม่ได้จ๊ะ ในครอบครัวหนูยังโชคดียังไม่พังใส่หัวซะก่อน นี่ไม่อยู่ยังมีคนงัดเข้ามาขนาดของในบ้านหนูเนี่ยนะยังเข้ามาขโมยของ หนะรอยงัดอะพ่อหนูต้องเอาไม้มาตอกหนะเมื่อก่อนยังไม่ไม้ข้างนอกบังนะมีแคชีกไม้ไผ่เนื่อเอง ถ้าฝนตกอะไรมาเราก็อยู่ไม่ได้อีก ยิ่งงี้ก็ต้องคุ่มฟ้าคุ่มฝนไว้ก่อน บางครั้งลมพัดอะพีสังกะสีก็จะเปิด ลมมันแรง ถ้าไม่มีต้นไม้นี้หลังคาเปิดไปหมดแล้ว ยังมีไว้บังแดดบังลมบังฝนหน่อย” เธอเล่าพร้อมกับชี้ไปรอบๆ บริเวณบ้านที่เราตั้งอยู่ ซึ่งเป็นบ้านกึ่งปูนกึ่งสังกะสี ตัวบ้านติดกับพื้นดิน ฝาบ้านมีทั้งสังกะสีและชีกไม้ไผ่ รวมทั้งแผ่นไม้กระดานตอกแปะไว้รอบบ้าน ทำให้เราคิดว่าบ้านของเธออาจจะไม่ปลอดภัยในการอยู่อาศัย เพราะนอกจากจะไม่สามารถกันลมฟ้าลมฝนได้แล้ว รวมถึงการถูกบุกรุกจากคนแปลกหน้า “จนบ้านหนูเนี่ยพ่อหนูต้องหามัดมาไว้ให้ใกล้ๆ ตัว ถ้ามันมาลูกก็ไม่ต้องฟังแล้วเสียบมันไปเลย มันเดินคุยกันงูๆ งูๆ ข้างบ้าน ทั้งกลัวทั้งน้ำตาไหลเลย อ้อถ้าเป็นผีมันคงไม่มีคุยกันหรือก มันดิ๊กดินแล้วพีช่วงเวลาทีพ่อแม่หนูไม่อยู่ทุกครั้ง” เธอเล่าถึงเหตุการณ์ตอนที่เธอต้องอยู่บ้านเพียงลำพังในช่วงกลางคืน ซึ่งเธอรู้สึกถึงความไม่ปลอดภัย และมีความต้องการปรับปรุงที่อยู่อาศัยใหม่ เพราะนั่นหมายถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของคนในครอบครัว จากการสนทนากันในครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยได้รับรู้ชีวิตของเด็กสาววัย 18 ปี ที่มีมรสุมมากมายเกิดขึ้นในชีวิต ซึ่งเธอกำลัง

ต่อสู้กับความรู้สึกของตัวเอง และรู้ว่าสิ่งที่กำลังทำมีผลต่อในอนาคตทั้งสิ้น โดยทางเลือกในชีวิตของแม่วัยรุ่นมีสองเส้นทาง คือยอมตั้งครรรค์ต่อจนคลอด และยุติการตั้งครรรค์ลง ซึ่งแม่วัยรุ่นที่มีครอบครัวคอยช่วยเหลือสนับสนุนเธอจะเลือกทางที่หนึ่ง แต่สำหรับเด็กสาวคนนี้แล้วเธอได้พยายามอย่างสุดความสามารถที่จะประคับประคองสองชีวิตเนื่องด้วยภาระหน้าที่มีเกินกว่าวัย เธอจึงตัดสินใจที่จะเอาเด็กออก เพราะมันน่าจะเป็นทางเลือกที่ดีที่สุดในชีวิตเธอ

ภาคผนวก ซ ตัวอย่างบันทึกภาคสนาม (Field Note)

รหัสผู้ให้ข้อมูล A04 วันที่สัมภาษณ์ 9 พฤศจิกายน 2556 เวลา 09.29 - 10.53 น.

ผู้วิจัยได้ติดต่อหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นทางโทรศัพท์ หลังจากเมื่อสัปดาห์ก่อนเธอได้เดินทางไปรับบริการที่ศูนย์บริการที่เป็นมิตรสำหรับวัยรุ่นและเยาวชน เธอและครอบครัวยินดีให้เราไปพบที่บ้าน โดยเธออาศัยอยู่ในตำบลแห่งหนึ่งของเขตอำเภอเมืองพิษณุโลก ซึ่งเป็นตำบลเล็กๆ ที่อยู่ติดกับอำเภอพรหมพิรามและวัดโบสถ์ เส้นทางลัดเลาะไปตามริมคลอง เราเดินทางเลาะลำคลองมาได้ประมาณสองกิโลเมตร ก็พบทางสายเล็กๆ เราลงเลี้ยวเข้าไปจึงเห็นบ้านหลังหนึ่งอยู่ตรงทางโค้ง ซึ่งน่าจะเป็นบ้านของหญิงตั้งครรภ์วัยรุ่นที่บอกเราไว้ เมื่อเราจอดรถไว้หน้าบ้านเธอรีบเปิดประตูออกมาดูและยกมือไหว้ทักทายเรา ตอนนี้อยู่บ้านเพียงลำพัง เพราะพ่อแม่ของเธอต้องออกไปทำงานตั้งแต่เช้ามีด สิ่งแรกที่ผู้วิจัยสังเกตเห็นเกี่ยวกับตัวเธอ คือใบหน้าที่ซีดเซียว และหน้าท้องที่ดูเล็กกว่าเดิม “ท้องหนูนี้เขาวัวใหญ่ขึ้น แต่พอถ้าหนูไปทำรู้สึกว่ามันไม่ค่อยใหญ่ซักเท่าไรหรอก เพราะว่ากับแบบว่าเหมือนเราไปทำเขาแล้ว ถ้ายังไม่ทำหนูจะใหญ่กว่านี้หนูบวมพี หนูก็เลยไปปรึกษาหมอตำแยก็ให้เขาช่วย ก็แบบว่าร่างกายหนูแย หนูกินไรไม่ได้เลย กินแล้วก็อ้วกออก หนูบอกให้เขาช่วย เขาก็บอกว่าจะช่วยแต่ตอนนี้มันยังไม่ออก เขาบอกให้รอก่อน รอดูอาการ” นี่คือการตอบที่เราได้รับ เธอเล่ากับเราต่ออีกว่า “เขาแค่กดท้องเฉยๆ จ้า เขาบอกว่าถ้าวันนั้นที่เราไปทำไม่ออกรอบเดือนอีกที่มันก็จะมา หนูก็ไปขออ่อนวอนเขา หนูไม่ไหวแล้วพีแทบคลานเลย ลูกบางครั้งก็ทำอะไรแทบไม่ไหวเลย จะลูกจะนั่งก็โอดโอยๆ เดียวลูกอ้วกอ้วกอ้วก หนูทรมาณกลัวเขาออกมาลำบาก แต่ถ้าเกิดว่าครอบครัวหนูยังมีหนูก็อ้อมันพลาดท้องหนูก็อยากเลี้ยงแต่ว่ามันจี้ หนูก็เลยอยากตัดไฟตั้งแต่ต้นลมซะ ไม่ให้เขาเกิดมาลำบาก ลำบากยิ่งกว่าตอนที่ทำเขาไปแล้วอีก หนูก็ไม่รู้หนทางอะไรถ้าให้ออกมาแถวบ้านหนูเขาก็เป็นซี้ปากอีก ประณามอีกบ้านก็เป็นแบบนี้ ถ้าพาออกมาอีกคนก็...เขาก็ด่ากันกินงกกินแกลบ กินซี้ลูกกันไปจั้นและ หนูก็เลยว่าอึดอัดซะว่าจะไม่ทำอีกแล้วครั้งเดียวพลาดแล้วพลาดก็เป็นบทเรียนไป” ทำให้เราทราบว่าหลังจากที่เธอไปพบหมอที่โรงพยาบาลแล้วเธอไม่ได้รับการยุติการตั้งครรภ์ทางการแพทย์ เธอจึงตัดสินใจไปหาหมอตำแย เมื่อเราสอบถามถึงรายได้ของครอบครัว เธอตอบกับเราว่า “มันก็ไม่ได้เยอะ มีบ้างไม่มีบ้าง กินวันชนวันอะพี บางวันเขาก็ให้ทำเช้ายันมีดยันดึกเขาก็ให้แปดร้อยสองคนกับแม่ มันก็ไม่พอกินอะพี โห! หนักก็หนัก จะพอกินไปวันๆ ยังไม่พอเลย” เธอพูดพร้อมกับยิ้มที่มุมปาก ส่วนตอนนี้เธอช่วยทำงานบ้าน “ก็จะอยู่บ้านทำงานบ้าน พ่อแม่ไปทำงาน หนูก็จะอยู่บ้าน เพราะว่าหนูยังทำงานอะไรไม่ได้ ช่วยอะไรเขาไม่ได้เลย แพ้ไอ้ก้ออีกๆ” เนื่องจากอาการแพ้ท้องที่

เกิดขึ้นอย่างรุนแรงทำให้เธอไม่สามารถออกไปทำงานได้ “ก่อนท้องหนูก็ไปทำงานทำบ้าง ล้างจาน ล้างจานเรื่อยเปื่อย รับจ้างทั่วไป เราไม่มีวุฒิการศึกษา วุฒิเราแค่ป.หกเอง เราไปทำงานอะไร ไม่ได้นอกจากงานแบบนี้และ ไม่ก็ก่อสร้างช่วยพ่อบ้างอะไรมั้ง” เธอตอบพร้อมกับสายตาที่เหม่อลอย เมื่อเราสอบถามถึงการรับรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นก่อนและหลังตั้งครรภ์ เธอตอบกับเราด้วยเสียงหนักแน่นว่า “แยกว่าเก่า แยกว่าใหม่ จะเป็นเรื่องบาปบุญคุณโทษ รีบเล่าไม่รู้เนาะพี่ ตอนที่หนูท้องลูกคนแรกก็ปล่อยให้มันยังมีกินคนนั้นหยิบยื่นให้คนนั้นหยิบยื่นให้ เราก็ทำมั้งอะไรมั้ง พ่อเนี่ยปู่เราก็ไปทำออกตั้งแต่ที่หนูเอาตั้งไปให้เขาอะพันแปดกลับมา บ้านข้าวสารไม่มีกรอกหม้อ ข้าวไม่มีกิน ขนมลูกไม่มีกิน พ่อแม่ก็อะยืมเขาแล้วก็ออกไปทำงาน หนูละอายใจหนูก็เลย...” เธอหยุดพูด พร้อมกับหลังน้ำตา หลังจากนั้นเธอจึงเล่าประสบการณ์ชีวิตวัยรุ่นที่เกิดขึ้น “เราก็เที่ยวเนาะพี่เนาะ แต่เราก็รู้จักเที่ยว เขาก็ว่าพ่อเขาเนี่ยและไม่ใช่ว่าลูกของลูกเค้า มาว่าหนูมาว่าหนูว่าเป็นผู้หญิงไม่ดีเป็นผู้หญิงล้าสอนไปให้คนโน้นคนนี้เอา เราก็รู้อยู่แะใจเนาะพี่เนาะไอ้เที่ยวหนูเที่ยวแต่ไอ้เรื่องร้านผู้ชายหนูไม่มี วัยรุ่นมันก็ต้องเที่ยวไงพี่ คบแฟนก็คบทีละคน เขาก็มาตำหนุเสียหายก็ไม่มีไร ก็ยื่นเงินมาให้แม่หนูสองหมื่นเขาก็บอกให้ไปเอาออก” เธอเล่าถึงชีวิตคู่กับแฟนคนแรก พร้อมกับเหตุผลที่ฝ่ายชายไม่ยอมรับเธอเป็นแม่ของลูก และให้เธอไปเอาเด็กในท้องออก แต่ด้วยเป็นหลานคนแรกของครอบครัวพ่อกับแม่เธอจึงพยายามประคับประคองชีวิตหลานคนนี้ไว้จนถึงกำหนดคลอด “แม่เขาก็เลยบอกเลี้ยงเอง พอเลี้ยงมามันก็ดีขึ้นนะพี่ยังมีกินมีใช้คนโน้นคนนี่รักใคร่ลูกเรา พุดเก่งพี่ ไปไหนมาไหนพ่อครี๊บบๆ แม่ครี๊บบๆ คุ้ย เลี้ยงง่ายให้กำลังใจพ่อแม่ แต่ตอนนี้หนูโอ๊ย!ไม่ไหว มันไม่ไหวเลยแะ ไปไหนก็ไอ้! คนโน้นคนนี่เขาก็ถาม ก็เดือนแล้วละ ยังงั้นยังงี้ พ่อมันมาใหม่อะไรใหม่ มันก็หาว่าหนูไปได้กับคนอื่นแล้วจะมายัดเยียดให้มันเอาเป็นพ่อ” และนี่อาจเป็นเหตุผลสำคัญสำหรับชีวิตของลูกคนที่สอง ซึ่งไม่อาจไม่มีโอกาสได้เกิดมาลิ้มรสชาติโลกเหมือนกับลูกสาวคนแรก พร้อมกับเล่าชีวิตคู่ที่เกิดความผิดพลาดเป็นครั้งที่สองให้เราฟัง “เขาเนาะผู้ชายอะอยากมีอะไรกับเราแต่เราไม่อยากมีหรือ หนูพูดตรงๆ เรื่องเพศสัมพันธ์เนี่ย หนูไม่เคยอยากใคร่ใคร่ไม่เคยมีเลย มันไม่รู้ผิดพลาดมาได้ยังไง ผู้ชายมันค้นหาแบบอ้อบางครั้งเราไม่ให้มันก็โมโหเรา มันหงุดหงิดเราไอ้ะ! หนูทรมานบางครั้งแบบเอ้! มันจะมาได้ยังไงหนอ เราไม่เคยที่จะให้เขา แบบได้กันแล้วพอเขาจะเสร็จหนูก็ให้เขาเอาออกอย่างเงี้ย” เมื่อเราสอบถามถึงความปลอดภัยของสภาพที่อยู่อาศัย เธอกล่าวกับเราว่า “จะได้สิบปีแล้วพี่ จะ มีรั้วบ้างเวลาฝนตก รุเต็ม เอาอะไรมาอุดเอาอะไรมารอง ขึ้นอุดไม่ได้แล้วมันผูกมัดแล้วถูกไม่ได้จะ ในครอบครัวหนูยังโชคดียังไม่พังใส่หัวซะก่อน นี่ไม่อยู่ยังมีคนงัดเข้ามาขนาดของในบ้านหนูเนี่ยนะยังเข้ามาขโมยของ หนะรอยงัดอะพ่อหนูต้องเอาไม้มาตอกหนะ เมื่อก่อนยังไม่มีไม้

ข้างนอกบังจะมีแค่ซีกไม้ไผ่นี้เอง ถ้าฝนตกอะไรมาเราก็อยู่ไม่ได้อีก ยิ่งไงก็ต้องคุ้มฟ้าคุ้มฝนไว้ก่อน บางครั้งลมพัดอะที่สังกะสีก็จะเปิด ลมมันแรง ถ้าไม่มีต้นไม้เนี่ยหลังคาเปิดไปหมดแล้ว ยังมีไว้บังแดดบังลมบังฝนหน่อย” เธอเล่าพร้อมกับชี้ไปรอบๆบริเวณบ้านที่เรานั่งอยู่ ซึ่งเป็นบ้านกิ่งปูนกิ่งสังกะสี ตัวบ้านติดกับพื้นดิน ฝาบ้านมีทั้งสังกะสีและซีกไม้ไผ่ รวมทั้งแผ่นไม้กระดานตอกแปะไว้รอบบ้าน “จนบ้านหนูเนี่ยพ่อหนูต้องหามัดมาไว้ให้ใกล้ๆ ตัว ถ้ามันมาลูกก็ไม่ต้องฟังแล้วเสียบมันไปเลย มันเดินคุยกันงูๆข้างบ้าน ทั้งกลัวทั้งน้ำตาไหลเลย อ้อถ้าเป็นผีมันคงไม่มีคุยกันหรอก มันดึกตื่นแล้วที่ช่วงเวลาที่พ่อแม่หนูไม่อยู่ทุกครั้ง” เธอเล่าถึงเหตุการณ์ตอนที่เธอต้องอยู่บ้านเพียงลำพังในช่วงกลางคืน

ภาคผนวก ณ เอกสารรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยนเรศวร

COA No. 072/2013
IRB No. 126/56

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์
มหาวิทยาลัยนเรศวร

99 หมู่ 9 ตำบลท่าโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก 65000 เบอร์โทรศัพท์ 05596 8642

เอกสารรับรองโครงการวิจัย

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ดำเนินการให้การรับรองโครงการวิจัยตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นมาตรฐานสากล ได้แก่ Declaration of Helsinki, The Belmont Report, CIOMS Guideline และ International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice หรือ ICH-GCP

- ชื่อโครงการ : คุณภาพชีวิตของหญิงตั้งครรภ์ที่มีคุณภาพชีวิตไม่ดี จ.พิษณุโลก
- ผู้วิจัยหลัก : ผศ.ดร.สุภาภรณ์ สุดหนองบัว
- สังกัดหน่วยงาน : คณะสาธารณสุขศาสตร์
- วิธีทบทวน : คณะกรรมการเต็มชุด
- รายงานความก้าวหน้า : ส่งรายงานความก้าวหน้าอย่างน้อย 1 ครั้ง/ปี หรือ ส่งรายงานฉบับสมบูรณ์หากดำเนินโครงการเสร็จสิ้นก่อน 1 ปี

เอกสารรับรอง

1. AF 01-12 เวอร์ชัน 3.0 วันที่ 28 สิงหาคม 2556
2. AF 02-10 เวอร์ชัน 3.0 วันที่ 28 สิงหาคม 2556
3. AF 03-10 เวอร์ชัน 3.0 วันที่ 28 สิงหาคม 2556
4. AF 04-10 เวอร์ชัน 3.0 วันที่ 28 สิงหาคม 2556
5. AF 05-10 เวอร์ชัน 3.0 วันที่ 28 สิงหาคม 2556
6. สรุปโครงการวิจัย เวอร์ชัน 3.0 วันที่ 28 สิงหาคม 2556
7. ประวัติผู้วิจัยหลัก เวอร์ชัน 2.0 วันที่ 26 มิถุนายน 2556
8. งบประมาณที่ได้รับโดยย่อ เวอร์ชัน 2.0 วันที่ 30 กรกฎาคม 2556
9. แนวทางการสัมภาษณ์เชิงลึก เวอร์ชัน 2.0 วันที่ 30 กรกฎาคม 2556
10. แบบสอบถาม เวอร์ชัน 2.0 วันที่ 30 กรกฎาคม 2556

ลงนาม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาภรณ์ สุดหนองบัว ค.ว.ค.)
ประธานคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

วันที่รับรอง : 6 กันยายน 2556
วันหมดอายุ : 6 กันยายน 2557

ทั้งนี้ การรับรองนี้มีเงื่อนไขดังที่ระบุไว้ด้านหลังทุกข้อ (ดูด้านหลังของเอกสารรับรองโครงการวิจัย)

ภาคผนวก ญ เอกสารรับรองการเข้าร่วมโครงการอบรมจริยธรรมการวิจัย
ระดับบัณฑิตศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์ จังหวัดบุรีรัมย์

ผู้อำนวยการ ภาควิชา

ได้เข้าร่วมโครงการอบรมจริยธรรมการวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา

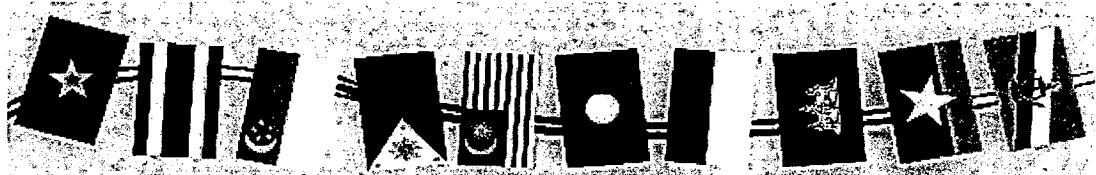
เมื่อวันที่ 23 มกราคม 2555

ณ ห้องประชุม 301 อาคารเอกราชกิจ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนิษฐา ภู่วรรณ)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์

ภาคผนวก ก การตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องจากการประชุม (proceedings) ในการประชุม
วิชาการระดับชาติ "พิบูลสงครามวิจัย" กลุ่มวิทยาศาสตร์สุขภาพและอาหาร

Proceedings
รายงานสืบเนื่อง
จากการประชุมวิชาการระดับชาติ

การประชุมวิชาการ "พิบูลสงครามวิจัย"
และนิทรรศการ "การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยว"
จากท้องถิ่นสู่อาเซียน **2557**

19-20 กุมภาพันธ์ 2557

ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม (ส่วนตึกแก้ว)

